

Muz 632

97-3

46/12. 871

Kiadatott a Honvédségi Közlöny 1930. évi 18. számában közzétett 11.222/eln. 18—1930. számú körrendelettel.

D-4.

1. TUD. KÖNYVTÁR
ARCHIVUM
Lelt. sz.: 1379

TERVEZET.

SZABÁLYZAT
A MAGYAR KIRÁLYI
HONVÉD BÜNTETŐ INTÉZETEK
SZÁMÁRA.

A m. kir. honvédelmi minisztérium kiadványa.

BUDAPEST
PALLAS RÉSZVÉNYTÁRSASÁG NYOMDÁJA
1930.

2
D-4

1697

Muz 632

Kiadatott a Honvédségi Közlöny 1930. évi 13. számában közzétett 11.222/eln. 13—1930. számú körrendelettel.

D-4.

TERVEZET.

SZABÁLYZAT
A MAGYAR KIRÁLYI
HONVÉD BÜNTETŐ INTÉZETEK
SZÁMÁRA.

A m. kir. honvédelmi minisztérium kiadványa

BUDAPEST
PALLAS RÉSZVÉNYTÁRSASÁG NYOMDÁJA
1930.

TARTALOM

SZABÁLYZAT

A MAGYAR KIRÁLYI

HONVÉD BÜNTETŐ INTÉZETEK

TARTALOM.

I. FEJEZET.

A honvéd büntető intézetekről általában. A büntetés helyének meghatározása. A letartóztatási helyiségek minősége.

	Oldal
1. §. A honvédség büntető intézeteinek nemei	9
2. §. A honvéd büntető intézetek rendeltetése	9
3. §. A fogságba vétel elrendelése	10
4. §. A honvéd büntető intézetek tagozódása	10
5. §. A büntetés helyének meghatározása	10
6. §. A honvéd büntető intézeti helyiségek minősége	12
7. §. A foghelyiségek berendezése	15
8. §. Világítás	15
9. §. Fűtés	16
10. §. Honvéd büntető intézetek építése, átalakítása és helyiségeinek megváltoztatása	16

II. FEJEZET.

A letartóztatottak elnevezése; velük való bánásmód; ellátásuk.

11. A letartóztatottak elnevezése	18
12. §. Eljárás a letartóztatottak felvételénél. Ingóságoknak és a részükre érkező küldeményeknek kezelése	18
13. §. Törzskönyv	20
14. §. A letartóztatottakról adandó értesítések	21
15. §. Állományvezetés	21
16. §. Fegyverek és rabok osztályozása	22
17. §. A letartóztatottak elkülönítése	22
18. §. Ruházat	22
19. §. Ágynemű	23
20. §. Pénzilletmények	24
21. §. Élelmezés	24
22. §. Mellékélelvezeti cikkek	25
23. §. Elővigyázat az étkezés kiszolgáltatásánál	26
24. §. Az élelmezés és a mellékélelvezeti cikkek beszerzése és kiszolgáltatása	27
25. §. Világító-, fűtő- és főzőanyag	27
26. §. Felszerelési tárgyak beszerzése	27
27. §. A letartóztatottak aprólékos kézi szerei	27
28. §. Egészség ápolása; tisztálkodás; séta	28
29. §. Levelek vétele és elküldése. Látogatások. Védővel való érintkezés	30
30. §. A letartóztatottak megbetegedése esetén való eljárás	32
31. §. A perorvoslatok használására vagy visszavonására vonatkozó nyilatkozatok. Kérelmek és panaszok. Kegyelmi indítványok. Elítéltek feljelentései	32

	Oldal
32. §. Eljárás előzetes letartóztatásban (vizsgálati fogságban) levő vagy elítélt polgári, valamint oly katonai egyénekekkel, kik polgári hatóságok által kiszabott szabadságvesztésbüntetést honvéd büntető intézetben töltenek ki	33
33. §. Ellenszegülések vagy szökések esetén követendő eljárás	33
34. §. Valamely letartóztatott halála esetén követendő eljárás	33

III. FEJEZET.

A büntetések végrehajtása; feltételes szabadságra bocsátás. Ujnyomatok felvétele.

35. §. A) Általában	35
B) Az egyes büntetésnek végrehajtása	36
36. §. A büntetési idő kiszámítása. Félbeszakítás	36
37. §. Feltételes szabadságra bocsátás	37
38. §. Ujnyomatok felvétele	40

IV. FEJEZET.

A letartóztatottak javítására szolgáló eszközök.

39. §. Istentisztelet, oktatás	42
40. §. Foglalkozás	43
41. §. Olvasmányok	44
42. §. Munkák	45
43. §. Kincstári munkák díjazása	46
44. §. Munkajutalomdíjak	46
45. §. Munkajutalomdíjak kezelése	46
46. §. Kártérítések	47
47. §. Elszámolás a letartóztatottak vagyonával	47
48. §. Munkafeladatok	48
49. §. Munkaidő	48
50. §. A foglárak és kulcsárak jutalmazása	48
51. §. A letartóztatottak munkájának és jutalomdíjainak nyilvántartása	49

V. FEJEZET.

Házi- és napirend.

52. §. Házi rend	50
53. §. Napirend	52
54. §. A házi és napirend közlése	53

VI. FEJEZET.

A letartóztatottak elbocsátásánál követendő eljárás. Időszaki beadványok.

55. §. A letartóztatottak elbocsátása: a) személyüket illetőleg	54
56. §. b) az őrizetben levő tárgyakra nézve	55
57. §. Segélypénzek	55
58. §. Időszaki beadványok	56

VII. FEJEZET.

A honvéd büntető intézetek alárendeltsége és vezetése; felügyelő szolgálat; fenyítő hatalom; ellenőrzés.

	Oldal
59. §. Alárendeltség; vezetés	57
60. §. Felügyelő szolgálat	57
61. §. Fegyelmi fenyítések	57
62. §. Javító fenyítések	58
63. §. Fenyítő hatalom	59
64. §. Kényszer és elővigyázati rendszabályok	60
65. §. Ellenőrzés; szemlék	60

MELLÉKLETEK.

1. Értesítő jegyzék (minta a 4. § 3. pontjához)	65
2. Jegyzőkönyv az őrizetbe vett tárgyakról (minta a 12. § 3. pontjához)	69
3. Jegyzéke és leírása a kincstár költségén fegyverek és rabok részére beszerzendő ruha- és fegyver- nemű daraboknak (a 18. § 1. pontjához)	71
4. Étrend (a 21. § 3. és 4. pontjához)	73
5. Jegyzőkönyv feltételes szabadságra bocsátás iránti kérelemről (minta a 37. § 8. pontjához)	77
6. Nyilvántartás a feltételes szabadságra bocsátottakról (minta a 37. § 12. pontjához)	79
7. Hivatalból visszautasított feltételes szabadságra bocsátás iránti kérelmek jegyzéke (minta a 37. § 12. pontjához)	81
8. Igazolvány feltételes szabadságra bocsátásról (minta a 37. § 13. pontjához)	83
9. Értesítések mintái (a 37. § 14. pontjához)	85
10. Sommás kimutatás a letartóztatottak munkáiról stb. (minta az 51. § 2. pontjához)	89
11. Elbocsátó levél (minta az 55. § 1. pontjához)	91
12. Értesítés a büntetés kitöltéséről (minta az 55. § 8. pontjához)	93
13. Elbocsátási kimutatás (minta az 58. § 3. pontjához)	97
14. Javító fenyítések (a 62. § 2. pontjához)	99
15. Javító-fenyítési jegyzőkönyv (minta a 62. § 7. pontjához)	103

FÜGGELEK.

I. Utasítás a felügyelőtiszti számára	105
II. Utasítás a felügyelő személyzet számára	108
A) Általában	108
B) Különösen	114
a) A vezetőfoglár számára	114
b) A többi foglár és kulcsár számára	118

Végrehajtási határozványok.

1. A honvéd törvényszékek minden oly esetben, amidőn honvéd elítéltek büntetési tárgyában a honvédelmi miniszterhez közvetlenül előterjesztést tesznek (pl. 5. § 11. pontja), a vonatkozó ügydarabot betekintésre az illető vegyes dandár parancsnoksággal rövid úton közlik.
 2. Minden oly esetben, amikor a honvéd törvényszék valamely fenforgó körülménynél fogva indokoltnak tartja, hogy a kimondott szabadságvesztésbüntetés más honvéd büntető vagy polgári letartóztatási intézetben hajtassék végre, erre nézve a vegyes dandár parancsnok figyelmét további intézkedés céljából felhívja.
 3. Az 1931. évi február hó 1.-je előtt honvéd bíróságilag jogerősen kiszabott szabadságvesztés-büntetések az eddigi törvényes rendelkezések értelmében hajtandók végre; ily egyének tehát feltételes szabadságra nem bocsáthatók.
- Ellenben azok az elítéltek, akikre a régi katonai büntetőtörvénykönyv alapján 1931. évi február hó 1.-je után szabták ki a szabadságvesztés-büntetést, feltételes szabadságra leendő bocsátásra — a 37. §-ban meghatározott feltételek mellett — javaslatba hozhatók.

I. FEJEZET.

A honvéd büntető intézetekről általában. A büntetés helyének meghatározása. A letartóztatási helyiségek minősége.

1. §.

A honvédség büntető intézeteinek nevei:

1. „Honvéd büntető intézetek“, amelyek a vegyes dandár parancsnokságok A honvédség székhelyein vannak s ezeket az illető parancsnokság székhelye és száma (s esetleg büntető intézetek nevei) szerint kell megjelölni (pl.: „M. kir. budapesti 1. honvéd vegyes dandár parancsnokság Margit körüti büntető intézete“).

2. „Honvéd táborigádák“, amelyekre azonban e szabályzatnak határványai csak annyiban nyerneek hasonzerű alkalmazást, amennyiben az a fennforgó helyi viszonyokhoz és a rendelkezésre álló segédeszközökhöz képest az adott esetben célszerűnek látszik; e tekintetben az illető táborigáda elöljáró parancsnokságának esetenként kibocsátandó rendelkezései mérvadóak. (Függelék 17. § 2. pontja.)

2. §.

A honvéd büntető intézetek rendeltetése:

A) Ezek az intézetek **rendszerint** a honvéd büntető bíraskodás hatálya alá tartozó oly egyének befogadására szolgálnak:

1. akiknek honvéd bíróság által kiszabott

- a) fegyház,
- b) börtön,
- c) államfogház,
- d) fogház vagy
- e) elzárás büntetést kell kitölteniök;

2. akik ellen vizsgálati fogságot rendeltek el;

3. akik ellen előzetes letartóztatást honvéd ügyész, vizsgálóbíró vagy a haditörvényszék (Kbp. 312. § ut. bek.) rendelt el.

B) Különös körülmények fennforgása esetén az előzetes letartóztatás elrendelésére az A) 3. pontban említettekén kívül hivatott többi közegek is intézkedhetnek az iránt, hogy ez a letartóztatás a honvéd büntető intézetben fogantassék, azonban ehhez a vegyes dandár parancsnok előzetes engedélyét kell kikérniök.

Ha azok ellen az egyének ellen rendeltek el előzetes letartóztatást, akik oly honvéd vagy közrendészeti kórház betegállományába tartoznak, melyben beteg letartóztatottak elhelyezésére rendelt helyiségek vannak: e letartóztatást ezek

Végrehajtási határozatok.

1. A honvéd büntető intézetek minden olyan esetben, amikor honvéd elítéltek büntetését végrehajtani kell, a honvédség büntető intézeteként kell eljárni. A honvédség büntető intézeteként kell eljárni a honvédség büntető intézeteként kell eljárni.

2. Minden olyan esetben, amikor a honvéd büntető intézetek valamely letartóztatott honvéd büntetését végrehajtani kell, a honvédség büntető intézeteként kell eljárni. A honvédség büntető intézeteként kell eljárni.

3. Az 1931. évi törvény 1. §-a értelmében a honvéd büntető intézetek jogkörében kizárólag a honvéd büntető intézetek által kell eljárni. A honvédség büntető intézeteként kell eljárni.

ben a helyiségekben is végre lehet hajtani s akkor ez úgy tekintendő, mintha a honvéd büntető intézetben hajtattott volna végre.

C) Kivételesen a polgári büntető bíróság vagy közigazgatási hatóság által kiszabott és tényleges állományú honvéd egyénekre vonatkozó szabadságvesztés büntetések végrehajtására*) is szolgálnak (mely esetben a költségek az illetékes polgári miniszteri tárcától igénylendőek).**)

3. §.

A fogságba vétel elrendelése.

Honvéd büntető intézetbe valamely egyén csak az illetékes parancsnok rendeletére, illetve beleegyezésével [2. § B)], vagy bírósági meghagyásra, avagy a honvédelmi miniszter rendeletére (5. §), ezenfelül előzetes letartóztatás esetén még a honvéd ügyész, vizsgálóbíró vagy a haditörvényszék (az elnök) intézkedésére fogadható be.

Ugyanezek az alapelvek érvényesek azoknak az egyéneknek fogságba vételére nézve is, akik valamely honvéd és közrendészeti egészségügyi intézet zárt osztályában helyezendők el.

4. §.

A honvéd büntető intézetek tagozódása.

1. Fegyházbüntetések ez idő szerint csak a budapesti Margit körúti és a szegedi honvéd büntető intézetekben, államfogházbüntetések csak a budapesti Margit körúti honvéd büntető intézetben hajthatók végre.

2. Hütlenség miatt kiszabott szabadságvesztés-büntetéseket — az államfogházbüntetések kivételével — a budapesti Conti utcai honvéd büntető intézetben kell végrehajtani, ha csak a kiszabott fogházbüntetés tekintetében a honvédelmi miniszter eltérőleg nem rendelkezik (5. § 8. pontja).

3. Azok, akik ellen hütlenség miatt vizsgálati fogság rendeltetett el, mihelyt csak lehetséges, a budapesti Conti utcai honvéd büntető intézetnek adandók át.

5. §.

A büntetés helyének meghatározása.

1. Honvéd bíróságok által kiszabott szabadságvesztés-büntetéseket rendszerint honvéd büntető intézetekben kell végrehajtani, ha csak az alábbi 7.-ik pontban megjelölt okok amellet nem szólnak, hogy valamely büntetés polgári letartóztatási intézetben töltsék le, illetve hogy a 9. pont értelmében valamely fiatalkorú a polgári fogháznak adassék át.

2. A 2 évi vagy rövidebb tartamú börtönre vagy fogházra (elzárásra) honvéd bíróságilag elítéltek a büntetést rendszerint annak a vegyes dandárnak a büntető intézetében töltik ki, amelynek területén a felettük ítélt honvéd törvényszéknek a székhelye van.

3. Ha azonban különös körülmények ily elítéltnak más honvéd büntető intézetbe való átadását teszik szükségessé, akkor a vegyes dandár parancsnok

*) Lásd a Rendeleti Közlöny (Szabályrendeletek) 1909. évi 29. számában közzétett 84884—15—1909. számú törrendeletet.

***) Lásd a 9374—6/1—1927. számú rendeletet.

(az illetékes parancsnokkal egyetértőleg) az átadás mellett szóló okok kifejtésével a honvédelmi miniszterhez fordul, aki, ha helyénlevőnek találja, az elítéltnak más honvéd büntető intézetbe való átadását elrendeli.

A jelentéshez, melyben mindig felemlítendő, hogy az elítélt miféle foglalkozáshoz ért és kiváltképpen milyenre alkalmazható, esetleg hogy minő mesteriséget óhajt elsajátítani, az értesítő jegyzék (1. melléklet), a végrehajtás alatt álló ítélet hitelesített másolata és az elítélt testi munkaképességéről szóló orvosi bizonyítvány melléklendő. 1. melléklet.

Ebben a honvéd büntető intézet orvosa által aláírt bizonyítványban a ragályos betegségekre való hajlam, valamint azok a fogyatkozások is felsorolandók, melyek az elítélt munkaképességét befolyásolják. A bizonyítványban még nemleges lelet esetén is mindenkor kifejezésre kell juttatni, hogy az elítélt arra nézve, vajjon nála trachoma vagy tüdőgümőkór (görvélykór) nem forog-e fenn, megvizsgáltatott.

Ha a felterjesztés ugyanazzal az ítélettel elítélt két vagy több egyénnek más honvéd büntető intézetbe felvételére irányul, akkor minden elítéltről külön értesítő jegyzék, külön orvosi bizonyítvány és az ítélet annyi másolata csatolandó, amennyi azoknak a száma, kiknek a büntetési helye meghatározandó.

A kijelölt honvéd büntető intézetnek való átadás előtt az elítélt orvosilag újból megvizsgálandó. Ha ez alkalommal valamely ragályos betegség, betegségre való hajlam vagy oly törődöttség állapíthatnák meg, amely a munkaképességet befolyásolja, úgy az elítéltnak átadása elmarad és az orvosi bizonyítvány a honvédelmi miniszterhez közvetlenül előterjesztendő.

Az elítéltet a kijelölt büntető intézetbe kellő örkísérettel az a vegyes dandár parancsnokság szállítja el, mely az átadás iránti javaslatot tette; az elítélt a kijelölt büntető intézetnek az 1. melléklet szerinti értesítő jegyzékkel az átvétel írásbeli igazolása mellett adandó át.

4. A 2 évnél hosszabb tartamú börtön- és fogházbüntetések rendszerint a budapesti Margit körúti és a szegedi honvéd büntető intézetekben hajthatók végre.

Ugyanez áll, ha valamely elítéltre összbüntetésbe nem foglalható két vagy több ítélettel külön-külön két éven aluli börtön- vagy fogházbüntetések mondatnak ki, de ezek megszakítás nélkül egymásután hajthatók végre és együttvéve a két évi időtartamot túlhaladják.

Az 1. bekezdésben említett honvéd büntető intézetekbe való befogadás iránt az a vegyes dandár parancsnokság intézkedik, amelynek büntető intézetében az elítélt egyébként büntetését töltené (2. pont). Ennek a vegyes dandárnak parancsnoka (az illetékes parancsnokkal egyetértőleg) a honvédelmi miniszterhez fordul, aki a befogadás és átszállítás iránt intézkedik. A 3. pont 2.—6. bekezdéseiben foglaltak megfelelően alkalmazandók.

5. Ha különös okoknál fogva kívánatosnak látszanék, hogy a két évnél hosszabb tartamú börtön- vagy fogházbüntetésre ítélt egyén büntetését a 4. pont 1. bekezdésében nem említett valamely honvéd büntető intézetben töltse le, nevezetesen, ha 5 évnél nem hosszabb tartamú szabadságvesztés-büntetésre, katonai büntetett vagy oly közönséges büntetett miatt ítéltetett el, mely nem mutat erkölcsi romlottságra vagy gonoszságra: akkor a vegyes dandár parancsnok (az illetékes parancsnokkal egyetértőleg) a 3.-ik pontban említett okmányok csatolása mellett a honvédelmi miniszterhez fordul, aki elrendelheti, hogy a büntetés a kérelmezett vagy az általa meghatározandó honvéd büntető intézetben hajtassék végre.

6. Fegyházra elítélt egyén büntetési helyét, amennyiben az illető nincsen már amúgy is a budapesti Margit körúti vagy a szegedi honvéd büntető intézetek valamelyikében, a honvédelmi miniszter határozza meg, akihez a vegyes dandár parancsnok (az illetékes parancsnokkal egyetértőleg) jelentést tesz. A 3.-ik pont 2.—4. és 6.-ik bekezdéseiben foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.

7. Ha kivételesen — pl. mert valamely egyén 5 évnél hosszabb tartamú szabadságvesztés-büntetésre oly közönséges büntett miatt ítéltetett el, amely különös erkölcsi romlottságra vagy gonoszságra mutat — indokoltnak látszanék, hogy az elítélt ezt a büntetését polgári letartóztatási intézetben töltsse ki: akkor a vegyes dandár parancsnok (az illetékes parancsnokkal egyetértőleg) a 3. pontban említett okmányok csatolása mellett a honvédelmi miniszterhez fordul, aki az ily elítéltnak polgári letartóztatási intézetbe való befogadása iránt az igazságügy-minisztert megkeresi.

8. Hütlenség miatt államfogházbüntetésre jogerősen elítélt egyént a 3.-ik pontban említett okmányok átküldése mellett a budapesti Margit körúti honvéd büntető intézetnek kell átadni, míg a fogházbüntetésre ítélt ily egyén büntetési helyét a honvédelmi miniszter határozza meg; ennek kijelölése végett a budapesti vegyes dandár parancsnok a honvédség főparancsnokával egyetértőleg a 3.-ik pontban említett okmányok csatolása mellett a honvédelmi miniszterhez véleményes jelentést tesz.

9. Fiatalkorban elkövetett bűncselekmény miatt államfogház-, fogház- vagy elzárásbüntetésre ítélt egyének — feltéve, hogy az ítélethozatalkor huszenegyedik életévüket még nem töltötték be — a fiatalok részére felállított külön polgári fogháznak adandók át. Amennyiben ez lehetséges nem volna, az ítélet a honvéd büntető intézet megfelelő külön helyiségében hajtható végre.

10. A 2. § C) pontjában említett szabadságvesztés-büntetések végrehajtása tekintetében a fentebbi 2.—7.-ik pontokban foglaltakat megfelelően kell alkalmazni.

11. Ha valamely honvéd büntető vagy polgári letartóztatási intézetbe már átadott elítélt büntetési ideje újabb elítéltetés következtében meghosszabbíttatik, az illetékes honvéd törvényszék a meghosszabbítást maga után vonó bírói ítélet hiteles másolatát 2 példányban a honvédelmi miniszterhez terjeszti fel, aki a továbbiak iránt intézkedik.

Ugyanígy kell eljárni, ha az ily átadott egyénre vonatkozó ítéletet a katonai bűnvádi perrendtartás 378. vagy 424. §-ai alapján a büntetés kiszabása tekintetében megváltoztatták.

6. §.

A honvéd büntető intézeti helyiségek minősége.

1. A honvéd büntető intézetek foghelyiségeinek berendezése tekintetében általánosságban a következők irányadók:

a) A magánzárkák legalább 3.1 méter hosszúság és legalább 2.5 méter szélesség mellett legalább 25 köbméternyi légürrel bírjanak és általában oly világosak és tágasak legyenek, hogy az elítélt ott megfelelően foglalkoztatható legyen. A közös zárkában egy egyénre átlag 20 köbméter légűr számítható.

b) Az ajtók pallókból vagy összeenyvezett kettős vastag deszkákból készítenek és erős pántokkal, forgókkal, valamint erős, feltett zárral legyenek ellátva.

Az ajtók kifelé nyíljanak és balkézrel legyenek nyithatók, hogy a belépőknek jobbkeze szabadon maradjon.

Az ajtó felső részén, a padlótól körülbelül 1.5 méter magasságban 4 cm. magas és 10 cm. széles négyszög alakú megfigyelő nyílás alkalmazandó, mely 6—8 milliméter vastag üveggel és külső részén erős vastolókával látandó el.

Valamennyi ajtózár egy és ugyanazon kulccsal legyen zárható.

c) Az ablakok elegendő levegőt és közvetlen világosságot bocsássanak be és utcára ne nyíljanak.

Az ablakzárak csak levehető fogantyúkkal legyenek nyithatók.

A magánzárka ablakának legalább 1.15 méter szélesnek és 1 méter magasnak kell lennie és világító felülete körülbelül a zárkaterület egy nyolcadának feleljen meg.

Az ablak-könyöklök a zárka felé körülbelül 30 fok alatti hajlással bírjanak és a padló fölött rendszerint legalább 2 méternyire olyképp készítenek, hogy se valaki kívülről befelé, se a letartóztatott egyén belülről ki ne nézhessen, vagy valakivel ne beszélhessen.

A felső ablakszárnyak oly módon erősítendők meg, hogy a letartóztatottakat azokat szellőztetés céljából befelé felcsaptathassák.

Az ablak vasráccsal látandó el és a vizsgálati foglyok részére szolgáló helyiségekben feltétlenül, a többi foghelyiségben pedig, ha azok fekvése megköveteli, ezenfelül sűrű sodronyhálóval védendő, nehogy kívülről valami behajítottassék.

A vasrács függőleges rúdjaik vastagsága 20/20 mm. és középtől középig való távolságuk legfeljebb 16 cm. legyen. A függőleges rudak fent és lent 0.12 méternyire nyúljanak be a falazatba és körülbelül 0.50 m. távolságokban 15/35 mm. méretű lyukasztott lapos vasak által merevítettnek, melyek 0.25 m-re befalazandók. A legszélső függőleges rácsrudak félig, a legalsó vízszintes rúd pedig egészen a falazatba süllyesztendő.

A magánzárkának legalább egy negyedrésze a zárka belsejében alkalmazott, fából készült, elzárható ablaktáblával látandó el, hogy a zárka elsötétíthető legyen.

d) Minden foghelyiségnek a folyosó felőli falában szellőztetőcsatornával ellátott ürülékveder-fülke alkalmazandó, mely befelé és kifelé, vas keretben levő vasajtókkal zárható el; a külső ajtó kulccsal legyen zárható.

Azokban a honvéd büntető intézetekben, amelyekben vízvezeték van, minden foghelyiség vízöblítéses árnyékszékkel kap.

A vízöblítés húzószervezete a falba süllyesztett esőbe helyezendő el és határolt mozgású tolokával kezelendő.

A közös zárkákban az ürülékveder-fülke vagy árnyékszék szellőztetővel bíró szekrényyszerű előtérrel látandó el. Ez utóbbi vízhatlan padlóval bírjon és az ajtóba vágott megfelelő nagyságú üvegezett nyílásból nyer világosságot. A magánzárkában levő árnyékszék elvehető faszekrénykével leplezendők.

e) Megfelelő szellőztetés céljából minden közös zárka szellőztető berendezéssel látandó el.

A szellőztető csatornáknak földszintes épületeknél a következő képletnek $x = \frac{n}{35 \sqrt{M}}$, többemeletes épületeknél pedig $x = \frac{n}{30 \sqrt{M}}$ képletnek kell megfelelniük.

E képletben jelenti az illető helyiség részére: x a szellőztető csatornához szükséges keresztmetszetek összegét négyzetméterekben, n a helyiségben elhelye-

zendő egyének számát (férőhelyegységek vagy fejszám) és M az illető helyiség padlója és a szellőző kürtőnek a tető fölötti vége közötti magassági különbséget méterekben.

Nagyobb helyiségek több szellőztetőcsatornával is elláthatók.

A szellőztető csatornák a közfalban vagy a középfalban alkalmazandók, a tető fölé nyúlnak és le vannak fedve.

E csatornák, melyeknek egymással közlekedniök nem szabad, a padló közepében és a helyiség mennyezeténél tolóval vagy billentyűvel elzárható és szabályozható nyílással bírnak, a felemésztett levegőnek és pedig az előbb jelzett nyíláson át a fűtés időszakában és az utóbbin át a fűtési időszakon kívül való elvezetése végett.

E nyílások egyikének nyitvatartásakor azonban a másik jól elzárandó.

Ily szellőztető csatornák hiányában ott, hol a szellőztetésről jobban gondoskodni nem lehet, minden szobában az ablakok felső részén vagy azok felett elzárható szellőztető nyílások, illetőleg csövek alkalmazandók, melyek azonban úgymint az ablakok, lehetőleg az udvarra szolgáljanak és vasrostéllyal vagy dróthálával látandók el.

f) Minden foghelyiség külön-külön kívülről fűthető kályhával látandó el.

A kályhák a padlóban és a falakban megerősítendő, sodronyhálójával ellátott erős vasráccsal vagy légvezető csatornákkal bíró zárt bádoggöppennyel veendő körül, illetőleg biztosítandók a helyiség belső része felől.

A füstcsövek az elzártak által ne legyenek megközelíthetők.

2. Gyengélkedők számára, kiknek kórházba való átadása orvosi kijelentés szerint nem szükséges, a büntető intézet napos oldalán egy, fejenként legalább 6 m²-méter alapterületű és 24 köbméter légürrel bíró, külön gyengélkedő szoba rendezendő be és ez, mint minden más foghelyiség, az abban őrzött egyének kitorése ellen biztosítandó.

3. A fogházbüntetések végrehajtására szolgáló záraknak rendszerint legalább 15 négyzetméter alapterülettel és 50 köbméter légürrel kell bírniok. Az ablakok és ajtók akként biztosítandók, hogy minden szökési kísérlet és a külvilággal való érintkezés megakadályoztassék.

Közös használat esetén minden egyes főre legalább 13 négyzetméter alapterület és 46 köbméter légür essék.

Minden ily helyiség, valamely felügyelőközeg előhívhatása céljából, csengőgöppennyel látandó el.

4. Általában mindama helyiségekben, melyek a letartóztatottaknak hozzáférhetők, nevezetesen az iskola- és munkatermekben, a mosdó- és fürdőszobában, a raktárhelyiségekben, a látogató- és az orvosi rendelőszobában, valamint a foglár irodájában, az ügyeleti közeg szobájában, az árnyékszékben, fertőtlenítő helyiségekben stb. az ablakok vasráccsal legyenek ellátva.

5. A honvéd büntető intézet belsejében felállított minden örnek mozgási körlete az őrszobával jelzőkészülék útján kapcsolatba hozandó.

6. A honvéd és közrendészeti egészségügyi intézetekben a beteg vizsgálati foglyok (előzetesen letartóztatottak) és elítéltek elhelyezésére rendelt helyiségeknek a letartóztatottak biztos megőrzése tekintetében a foghelyiségekre nézve előírt követelményeknek kell megfelelniök.

7. A sétahelyek oly módon legyenek körülzárva, hogy a letartóztatottak megszökésétől ne kelljen tartani. A sétára szánt helyek elmozdíthatatlan tornakészülékekkel is ellátandók.

7. §.

1. Minden fegyház-, börtön- és fogházzárka a szükséges számú ággyal, asztallal, székekkel, paddal, kenyérpolccal, hygienikus köpöcsészével és mosdókészlettel, egy fedeles víztartóval (korsóval), ércivóedénnyel, vízöblítővel ellátott vagy hordozható árnyékszékkel és a test tisztántartásához szükséges papírral (makulaturapapírral*) látandó el.

Az ürülékvedernek erős horganybádoggból vagy köagygából kell készítve és légmentes vízelzárával, valamint megfelelő ülökével ellátva lennie.

A fogházzárkák ruhafogasokkal is felszerelendők.

A magánzárkákban a fekpád felcsaptatható legyen.

2. A gyengélkedőszobák berendezésénél ezenfelül a betegek szükségleteit is tekintetbe kell venni.

3. A fogházbüntetésre (elzárásra) elítélt, de rendfokozatukban megmaradó tiszték (hasonlóállásúak) zárkájában legyen:

1 teljesen felszerelt tisztiaigy,

1 éjjeli szekrény éjjeli edénnyel,

1 szekrény ruhafektetésre és aggatásra,

1 tükrő,

1 asztal és 2 szék,

1 mosdóállvány a hozzátartozókkal,

1 asztali lámpa,

1 vizes palack és 2 ivópohár,

1 hygienikus köpöcsésze és

1 hordható vagy vízöblítéses árnyékszék a test tisztántartásához szükséges papírral.

4. Államfoglyok jogosultak zárkáikat saját szükséges és megfelelő bútoraikkal berendezni. Amennyiben azonban ezzel a joggal élni nem kívánnának, zárkáik a felügyelőtisztt, szükség esetén a honvéd ügyész utasításai szerint rendezendők be.

5. A folyosókon és a munkatermekben kellő számú hygienikus köpöcsésze helyezendő el.

6. Minden helyiségben kifüggesztendő az ott levő berendezési tárgyak jegyzéke.

8. §.

1. A foghelyiségek — a sötét szobák kivételével — a sötétség beálltával és egész éjén át akként világítandók meg, hogy az ajtón alkalmazott nyíláson át az egész belterület áttekinthető legyen. A fogházzárkák az éjjeli időben csak akkor világítandók, ha ezt különös körülmények követelik.

2. A magánzárkánál a lámpa egy, az ajtó fölött levő, kifelé és befelé ferdén levágott fenekű falnyílásba akképp helyezendő el, hogy úgy a zárkát, mint az előtti, az ör által bejárando teret megvilágítsa.

Villanyvilágítás esetén a világítótest vagy a mennyezetben vagy az oldal-

*) A makulatura-papír a rendes kiadás terhére veendő fel.

Világítás.

falban a munkaasztalok fölött helyezendő el; a kapcsolókészülék azonban a folyosón legyen.

3. Az elfoglalt foghelyiségek folyosói, valamint az azokhoz vezető lépcsők a sötétség beálltával és az egész éjen át kellően világítandók.

9. §.

Fűtés.

A fog- és egyéb helyiségek a fűtési időszak alatt az illető honvéd büntető intézet felügyelőtisztségének rendelkezésére a szükséghez képest fűtendőek. A hőmérséklet nappal +15° C-, éjjel +12° C-nál kevesebb ne legyen.

A gyengélkedőszoba és a fürdőhelyiség fűtése a honvéd orvos utasításához képest történik.

10. §.

Honvéd büntető intézetek építése, átalakítása és helyiségeinek megváltoztatása.

1. Honvéd büntető intézetek minden átalakításához vagy újonnan építéséhez, a szándékolt építkezések részletes terveinek és a költségvetésnek beterjesztése mellett, a honvédelmi miniszter engedélye kérendő. A tervek szerkesztésénél e szabályzat rendelkezései teljes mérvben figyelembe veendőek.

2. Minden ilyenmű kérelmet bizottsági véleményezésnek kell megelőznie, melynél az építési terv beható szakszerű bírálat alá vonandó.

A bizottságban a vegyes dandár parancsnok ügyésze, orvosfőnöke, a vezetőhadbiztos egy közege, az építési osztály vezetője, a felügyelőtisztt és a büntető intézet orvosa is részt vegyen.

A bizottsági véleményezés alkalmával nyilvánított megegyező nézetek, valamint egyes bizottsági tagok netán eltérő indokolt véleménye is, a bizottsági jegyzőkönyvben világosan és velősen kifejezendők.

E jegyzőkönyv az építési javaslatához csatolandó.

3. Ha valamely honvéd büntető intézetben egyes helyiségek rendeltetései megváltoztatása mutatkozik szükségesnek, a bizottságba (M—4. jelzésű utasítás 18. §-a) a vegyes dandár parancsnok ügyésze és a felügyelőtisztt is bevonandó.

Rendeltetési változtatásokra vonatkozólag az M—4. jelzésű utasítás 7. §-ának 11. pontja és az M—5. jelzésű utasítás 26. §-ának 2. pontja mérvadó.

4. A honvéd büntető intézeteknek átlagosan legalább is 100 fő elhelyezésére kell alkalmasnak lenniük.

A foghelyiségek a különböző bűnözők arányszámának és a nyert tapasztalatoknak megfelelően a vegyes dandár parancsnok ügyészenek utasításai szerint akképen osztandók el, hogy kellő számú zárka álljon rendelkezésre (a honvéd büntető intézeteknek a 4. § szerinti tagozódásához képest) a fegyház-, börtön- és fogház-, valamint az államfogház és esetleg a fiatalokúakra kiszabott fogházbüntetések végrehajtására, mely zárkák a jelenlegi épületek korlátozott térvizsnyaihoz képest mégis akképen csoportosítandók, hogy a különböző nemű büntetésekre elítéltek lehetőleg egy-egy külön részletet alkossanak. Elzárásbüntetések a fogházbüntetések kitöltésére rendelt foghelyiségekben hajtandók végre.

Gondoskodni kell arról is, hogy megfelelő számú foghelyiségek álljanak rendelkezésre a tisztek (hasonlóállásúak), altisztek, karpaszományosok és elő-

kelőbb, műveltebb polgári egyének számára, a szükséghez képest pedig egy vagy több zárka javítózárkának rendezendő be. Minden egyes honvéd büntető intézetben be kell rendezni: 1 konyhát, 1 ételmyszermkámrat, 1 fürdőhelyiséget, 1 gyengélkedőszobát (melyben egyúttal az orvosi rendelések is tartandók), megfelelő számú munkatermet és 1 iskolatermet, mely külön helyiség hiányában az istentiszteletek megtartására is felhasználható legyen.

A vezetőfoglár lakása (1 lakószoba, 1 konyha, 1 kamra, 1 irodaszoba előszobával), a letartóztatottaktól elvett tárgyak megőrzésére szolgáló 1 kamra, 1 ruharaktár és a lehetőséghez képest néhány kulcsár lakószobája, végre egy őrszoba szintén a honvéd büntető intézet épületében legyen, de a foghelyiségektől elkülönítve.

II. FEJEZET.

A letartóztatottak elnevezése; velük való bánásmód; ellátásuk.

11. §.

A letartóztatottak elnevezése.

Az előzetes letartóztatásban lévőnek: „előzetesen letartóztatott“,
a vizsgálati fogságban lévőnek: „vizsgálati fogoly“,
a fegyházbüntetést töltő egyénnek: „fegyenc“,
a börtönbüntetést töltő egyénnek: „rab“,
az államfogházbüntetést töltő egyénnek: „államfogoly“,
a fogházbüntetést töltő egyénnek: „fogoly“ és
az elzárásbüntetést töltő egyénnek ugyancsak „fogoly“ az elnevezése.

12. §.

Eljárás a letartóztatottak felvételénél. Ingóságainak és a részükre érkező küldeményeknek kezelése.

1. A honvéd büntető intézetbe való átvételkor az egyén és annak ingóságai a foglár által egy másik felügyelőszemély jelenlétében gondosan megmotosandók, azután egészségi állapotának és testi munkaképességének megvizsgálása végett az orvos elé állítandó, megfürdetendő és az őt megillető ruhával (18. §), ha azt nem viselné már úgyis magán, ellátandó.

A megmotosás a kellő illendőséggel foganatosítandó és emellett a letartóztatott műveltségének foka és korábbi társadalmi állása is megfelelően figyelembe veendő.

Nőknek és a rajtuk lévő ruházatnak átvizsgálását — a lehetőséghez képest — megbízható és a tennivalókra kioktatott nők végezzék. A felügyelő férfi személy azonban annak a helyiségnek közvetlen közelében tartózkodjék, ahol a motozás folyik.

Tisztek (hasonlóállásúak) megmotosásánál a második felügyelőszemély helyett a felügyelőtiszttel vagy ennek akadályoztatása esetén egy más tiszttel jelen.

A fogházra ítéltet a felvételnél csak aggályok fennforgása esetén, az államfogházra ítéltet pedig csak akkor szabad megmotosni, ha alapos gyanu forog fenn arra nézve, hogy az államfogoly tiltott tárgyakat akar becsempészni. Az államfogolynak semmiféle fegyvert sem szabad magával bevennie.

2. Megmotosásnál talált tárgyak — a szükséges fehérenemű és ruhadarabok kivételével — a foglár által biztos őrizetbe helyezendők, pénz, értékpapír vagy egyéb értéktárgyak pedig ellennyugta és a foglárnál a pénzszekrényben őrizendő nyugta mellett azon számadótest pénztárába helyezendők el, melynek gazdasági

hivatalához az illető büntető intézet gazdaszaktőzigazgatásilag utalva van és a G—20. jelzésű szolgálati könyv értelmében tartandók nyilván; ellenben a 10 pengőt meg nem haladó készpénz és 20 pengő értéket meg nem haladó értéktárgyak vagy ékszerek, továbbá az ügyész által meghatározandó az az összeg, mely a magát sajátjából élelmező egyén folyó szükségleteinek, illetve némely letartóztatottnál az engedélyezett mellékélvezeti cikkeknek és egyéb kiadásoknak egy havi fedezésére szükséges, a foglár megőrzése és kezelése alatt marad, ki e célból pénzszekrényvel láttatik el, melynek ellenzárására a felügyelőtiszttel van hivatva.

E pénzszekrényben az egyes egyének letétei névfelírással és a törzskönyv számával ellátott külön-külön borítékokban kezelendők.

A letartóztatottaknak átvételükkor pénzen, értékpapíron és más értéktárgyakon kívül náluk talált egyéb holmijukat, melyeknek megtartása nekik megengedve nincsen, a vegyes dandár parancsnok ügyészének — bírói nyomozás esetén a vizsgálóbírónak is — tudtával a foglár őrzi meg és kezeli. Az öngyilkosság megakadályozása végett a ruhadarabokról stb.-ről a kötöket, szíjakat stb.-t el kell távolítani.

A későbbben érkező pénzzel, értékpapírral, más értéktárggyal és egyéb holmival szintúgy kell eljárni.

3. A foglár a letartóztatottaktól elvett, valamint a részükre érkező tárgyakról a 2. mellékletben foglalt minta szerint jegyzőkönyvet tartozik vezetni. 2. melléklet.

A 4. és 5. rovatba történt bevezetések helyességét a foglár saját aláírásával igazolja; a letartóztatottnak esetről-esetre a 4. és 6. rovatot kell aláírnia. Ha azonban írni nem tud, akkor egy másik felügyelőszemély írja ki a letartóztatott kézjegye mellé annak nevét és egyúttal néviróként aláírja.

Az elvett tárgyak az előzetes letartóztatásban levőknek nem adatnak ki.

Egyes tárgyak kiszolgáltatása a vizsgálati foglyok részére csupán a nyomozást vezető közeg, illetve bíróság (vádlott), az elítéltek részére pedig csak a felügyelőtiszttel beleegyezésével történhetik.

4. Az előzetesen letartóztatottak részére érkezett küldemények esetleges kiszolgáltatása tekintetében az ügyész határoz.

Vizsgálati foglyok és foglyok részére érkezett küldemények ugyan mindig átveendőek, a címzettnek azonban csak a nyomozást vezető közeg, illetőleg a felügyelőtiszttel belátásához képest szolgáltatandók ki. Fegyencnek és rabok részére érkezett küldemények átvételét meg kell tagadni, ha nyilvánvaló, hogy azoknak kiszolgáltatása a címzett részére jelen szabályzat értelmében megengedhetetlennek látszik; ha pedig ez csupán a küldemény átvétele után tűnik ki, úgy annak kezelésére nézve a felügyelőtiszttel teszi meg a további intézkedést.

Az államfogoly részére érkezett küldemények felbontva és csak akkor kézbesítendők, ha tartalmukat a felügyelőtiszttel, szükség esetén az ügyész átvizsgálta és nem találta aggodalmat keltőnek. Ez alól az ellenőrzés alól az államfogoly kérelmére a honvédelmi miniszter felmentést adhat.

5. A fegyencnek, rabok és foglyok jogosítvák nélkülözhető saját tárgyaikat, — költségükre és veszélyükre — valamely, a honvéd büntető intézeten kívül levő egyén őrizetére vagy használatára átengedni. Ha ők e jogukkal nem élnek és az illető tárgyaknak az intézetben való megőrzése akár a büntetés hosszabb tartama, akár más ok miatt keresztülvihetetlennek látszik, úgy azok nyilvánosan elárverezendők. A bevétel az illető letartóztatott javára irandó.

6. Kincstári ruházati cikkek, melyek a fegyencoktól és raboktól a 18. §

1. pontja értelmében az intézetben elvették, azoknak az elbocsátásra kerülő fegyvereknek és raboknak felruházására fordítandók, akik sem tényleges szolgálatra be nem vonulnak, sem pedig polgári ruházattal nem bírnak.

7. Valamely letartóztatottnak 20 pengőt meghaladó összegű pénze, kérelmére valamely takarékpénztárban gyümölcsözőleg elhelyezendő.

A letartóztatottnak, nem munkajutalomdíjból eredő letétje fölötti rendelkezési jogát csakis e szabályzat és a törvény korlátozza.

8. Mindazok a tárgyak, melyek az első megmotozás után a letartóztatottnak jogosulatlan birtokában találtak, tőle elveendőek. A fegyverek, rabok és foglyok által elrejtett ily tárgyak, amennyiben azokra harmadik személyeknek igényük nincs, a kincstár javára esnek ama segélyadományok céljaira, melyeket vagyontalan elítéltek a fogságból való kibocsátásuk alkalmával kapnak.

Az elkobzott tárgyak a befolyt érték beszolgáltatására való hivatkozással a 3. pontban említett jegyzőkönyv 7. rovatában előjegyzendőek.

9. A honvéd büntető intézetben szolgálatot teljesítő honvéd orvos (kit nagyobb ily intézethez a honvédelmi miniszter, míg a kisebbekhez a vegyes dandár parancsnok a neki alárendelt helybeli csapatok állományából rendel ki) minden: egyes elítélt egészségi viszonyait, amelyek az illető megítélésére és a vele szemben követendő eljárásra nézve már eleve jelentőséggel bírnak, mint pl. test-súly, testi szervezet, egészségi állapot, különösen pedig a tüdőgümőkorra való hajlam, külön jegyzőkönyvben előjegyezni tartozik.

10. Legénységi állományú egyének kötelesek a nyomozást vezető közeg vagy bíróság esetenkénti rendelkezéséhez képest magukat személyazonosság megállapító eljárásnak alávetni.

13. §.

Törzskönyv.

A foglár a honvéd büntető intézetben növedékbe jövő minden egyént mindjárt az átvétel után a törzskönyvbe bevezetni tartozik. A törzskönyvet — amelynek oldalai az „Értesítő jegyzék“ (1. melléklet) 2. és 3. oldalának felelnek meg — be kell kötni. Minden letartóztatott részére külön lap nyitandó s ennek megfelelően a törzskönyv oly terjedelmű legyen, hogy azt több éven át lehessen használni.

Ha az illetékes parancsnok az elfogató parancsot valamely honvéd vagy közrendészeti egészségügyi intézet betegállományában levő egyén ellen bocsátotta ki, akkor az illető haladéktalanul a kórház zárt osztályában helyezendő el és az ide történt elhelyezés napjával a törzskönyvbe felveendő.

Ugyanez az eljárás tartandó szem előtt akkor is, ha oly egyének ellen, kik zárt osztállyal rendelkező valamely honvéd vagy közrendészeti egészségügyi intézet betegállományában vannak, az előzetes letartóztatás rendeltetik el és ez ebben a zárt osztályban hajtandó végre.

Az elhelyezés napja a honvéd büntető intézetnek az ok megjelölése mellett haladéktalanul tudtul adandó.

Ha azonban az elhelyezés az illető egyén betegállapota miatt orvosi szempontból keresztülvihetetlennek mutatkoznék, úgy annak a hatóságnak határozata kérendő ki, amelyik az előzetes letartóztatást elrendelte, illetve az elfogató parancsot kibocsátotta.

Előzetesen letartóztatottak azzal a nappal, amelyen az elfogató parancs a büntető intézetben tudomásra jut, mint vizsgálati foglyok veendő növedékbe.

A vizsgálati foglyok növedékbe vételének napja a honvéd törvényszéknek azonnal tudtára adandó.

14. §.

Ha a letartóztatott valamely honvéd büntető intézetből egy másikba helyeztetik át, az illető szembeöltő tulajdonságairól és hajlamairól az előbbi büntető intézetben töltött idő alatt szerzett figyelemreméltó tapasztalatok az utóbbi intézettel közlendők.

E közlések fogalmazványai az illető letartóztatott személyi iratainál megőrizendőek.

15. §.

1. Az előzetes letartóztatásban és vizsgálati fogságban lévő vf. legénységi állományú egyének az állomány, illetve számadótestek anyakönyvi, illetve élelmezési állományában továbbra is megmaradnak, ellenben a nem vf. legénységi állományú ily egyéneket saját számadótesteiknél az élelmezési állományból fogyasztékba kell venni és részükre az élelmezési illetményt a büntető intézetnél felszámítani ugyanúgy, mint az alábbi 2. és 3. pontban említett egyéneknél.

2. Honvéd bíróságok által elítélt vf. legénységi állományú egyének addig, amíg a honvédség tényleges állományából való elbocsátásuk el nem rendeltetett, megmaradnak állománytestük anyakönyvi állományában. Minthogy az ily egyéneknek illetményekre igényük nincs, őket a honvéd büntető intézet élelmezésébe kell átadni. Az élelmezési illetmény csakis a büntető intézetnél számítható fel.

3. Honvéd bíróságok által elítélt nem véglegesen felvett legénységi egyéneket állományvezetés szempontjából úgy kell kezelni, mintha a tartósan szabadságoltak állományába tartoznának (s ezért az anyakönyvi lapba a büntető intézetnek való átadást be kell vezetni). Az élelmezésre nézve a 2. pontnál mondottak a mérvadóak.

4. Ha a 2. és 3. pontban említett valamely elítélt egyén a honvédség tényleges állományából elbocsátott, akkor őt az állománytest az anyakönyvi állományból fogyasztékba veszi, tartósan szabadságolja és mint ilyent adja át a büntető intézet „fogságosok“ állományába.

5. Az elbocsátási okmányt a honvéd büntető intézethez kell megküldeni, amely azt az elítélt személyi iratainál megőrzi. Ezt az okmányt a büntetés letelte után az elbocsátottnak kell kiadni; ha azonban az elítéltet időközben más honvéd büntető vagy polgári letartóztatási intézetnek adnák át, az okmányt időleges megőrzés és a kibocsátáskor való kézbesítés végett oda kell átküldeni.

6. Ha az elítéltet a honvédség kötelékéből nem bocsátották el, akkor őt a honvéd büntető intézet a büntetés kitöltése után annak az állománytestnek adja vissza, amelytől az illetőt átvette.

7. Oly egyének, akik még az általános hadkötelezettség alapján szolgáltak, szabadságvesztés-büntetésük letöltése után a honvéd büntető intézet által elbocsátandók.

Csendőr egyéneket büntetésük kitöltése után illetékes osztályparancsnokságukhoz kell útbaindítani.

A letartóztatottól adandó értesítések.

Léid. H. H. 1935. n. 1. oldal. 44. 407. l. 1111. sz. 1935. n. 1. 1007. kt. 1936. 1. amely lehet az intézkedéshez. Állomány-vezetés.

16. §.

Fegyencek és rabok osztályozása.

A fegyencek és rabok két osztályba soroltatnak.

Az *A*) osztályba tartoznak azok az elítéltek, akik elítélésük előtt tisztek (hasonlóállásúak) voltak, továbbá az előkelőbb állású vagy műveltebb egyének, akik közé a karpaszomány viselésére jogosultak is számítottak, végre az altisztek és tisztesek, akik az elítélés által rendfokozatukat el nem veszítették.

A *B*) osztályba tartozik a többi fegyenc és rab.

Kétes esetekben a honvédelmi miniszter elhatározását kell kikérni a tekintetben, hogy valamely fegyenc vagy rab *A*) vagy *B*) osztályúnak tekintessék-e.

17. §.

A letartóztatottak elkülönítése.

1. Tisztek (hasonlóállásúak) más letartóztatottaktól, altisztek és tisztesek a rendfokozat nélküli legénységtől, előzetesen letartóztatottak és vizsgálati foglyok az elítéltektől, fegyencek és rabok az államfogyoktól, illetve foglyoktól, az *A*) osztályú fegyencek és rabok a *B*) osztályúaktól elkülönítendőek. Ez utóbbiak örzésénél gondot kell fordítani arra, hogy az első ízben elítélt, fiatalabb, kevésbé romlott (alkalmi) büntetéseket a visszaeső, javulást nem ígérő (szokásos) büntetésektől, továbbá a műveltebbek a durva elemektől lehetőleg külön választassanak.

Azokban a honvéd büntető intézetekben, ahol ez az elkülönítés a helyi viszonyok miatt nem vihető teljesen keresztül, legalább arra kell ügyelni, hogy tisztek (hasonlóállásúak) más letartóztatottakkal, a vizsgálati foglyok és előzetes letartóztatásban lévők a fegyencekkel és rabokkal, az ugyanazon büntetésében való részvétellel gyanúsított személyek pedig lehetőleg egymással érintkezésbe ne jussanak.

Fiatalkorú letartóztatottak minden körülmények között elkülönítve, szükség esetén azonban a foglyok részére meghatározott helyiségben, de itt is külön zárkában őrzendők. Nők a férfiaktól mindig elkülönítendőek.

2. Az elkülönítésekre nemcsak a zárkákban, hanem a munkatermekben, továbbá az iskola és az istentiszteletra rendelt helyiségekben és végül a szabad levegőn való mozgás alkalmával is gondot kell fordítani.

3. Tüdőgümőkóros letartóztatottakat, akiket nem adnak át valamely honvéd és közrendészeti egészségügyi intézetnek, a többi egyéntől el kell különíteni és gyakran szellőztetett zárkákban őrizni.

4. Az összes foghelyiségek (termek, konyhák stb.) mindig zárva tartandók.

18. §.

Ruházat.

3. melléklet.

1. Úgy az *A*), mint a *B*) osztályú fegyencektől kivétel nélkül, valamint a több, mint egyévi börtönre elítélt *B*) osztályú raboktól az eddig viselt katonai vagy polgári ruházat elveendő és ahelyett a 3. mellékletben elősorolt ruházat és fehérnemű szolgáltatandó ki az évszakhoz képest; az ily egyének birtokában levő saját fehérnemű és lábbeli azonban teljes elviselésig náluk hagyandó.

2. Az *A*) osztályú, valamint az egyévi vagy egyéven aluli börtönre elítélt *B*) osztályú rabok, úgyszintén az államfogyok és foglyok az őket megillető

katonai egyenruhát, illetve ily polgári egyének saját polgári ruhájukat viselik; mindezeknek a saját fehérneműik használata is meg van engedve.

Amennyiben a felsoroltak közül azok, kiknek kincstári ruhaellátásra nincs igényük, magukat megfelelően ruházni nem tudnák, úgy részükre a szükséges cikkeket a honvéd vegyes dandár vezetőhadbiztosának intézkedése szerint a kincstár költségén kell beszerezni.

3. A lefokozás mellett egyévi vagy egyéven aluli börtönre, valamint a fogházra ítélt csendőr és folyamőr legénységi állományú egyének addig is, míg közigazgatási úton elbocsáttatnak, a csendőr, illetve folyamőr egyenruhát és fehérneműt viselik, csakhogy előbbiről minden csendőrségi (folyamőr) jelvény eltávolítandó s a fémgombok helyébe csontgombok varrandók fel.

4. Az előzetes letartóztatásban vagy vizsgálati fogságban lévő tisztek (hasonlóállásúak) saját polgári ruházatukat viselhetik.

5. A honvéd büntető intézetekben lévő azok az elítéltek, kik oly munkát végeznek, miáltal illetékes ruházatuk bepiszkolódik vagy idő előtt elviselődik, a kincstár költségén munkaköténnyel s szükség esetén megfelelő munkaöltönnyel látandók el.

6. Azok a honvéd rabok, kik rabruhával el nem láttatnak, a téli hónapokban s a tényleges szükséghez képest kötszövött ujjast viselhetnek. A kincstári ruhaellátásban részesülők részére szükséges ujjasok a honvéd büntető intézet készletéből adandók ki.

7. A büntetés végrehajtása végett polgári letartóztatási intézetbe átadandó fegyencektől és raboktól az ily intézetbe való átadás alkalmával, a fegyenc (rab) ruha, illetve a katonai kincstári egyenruházat és a kincstári fehérnemű visszaevendő és ezek a honvéd büntető intézethez visszajuttatandók; az ily egyének saját tulajdonait képező ruházat és fehérnemű a polgári letartóztatási intézetnek adandó át.

A polgári letartóztatási intézetekben elhelyezett katonai fegyencek és rabok az ottani letartóztatásuk tartama alatt az ezen intézetek számára fennálló szabályok szerint ruháztatnak.

8. A ruházat és fehérnemű rendszerint maguk a letartóztatottak által javítandó ki; ha azonban ahhoz különösen értő ily egyének vannak, úgy a nagyobb javításokat ezek tartoznak eszközölni.*)

Egyebekben a ruhaszükséglet beszerzésére és kezelésére vonatkozólag a G.—17. jelzésű utasítás intézkedik.

19. §.

1. Az előzetesen letartóztatottak, a vizsgálati foglyok, valamint az elzárásra és rendfokozatuk megtartása mellett fogházra ítélt ugyanolyan ágyat és ágyneműt kapnak, mint aminő számukra a fogságbevétel előtt illetékes volt. Agynemű.

2. Úgy az 1. pontban említett egyének, mint az *A*) osztályú rabok és az államfogyok saját szükséges ágyneműiket használhatják. Amennyiben az államfogyoly ezzel a kedvezménnyel nem élne, a részére illetékes ágyneműt — szükség

*) Lásd a Honvédségi Közlöny 1925. évi 31. számában közzétett 68041—14—1925. számú körrendeletet, különösen annak 3/e. pontját.

esetén a honvéd ügyész utasításainak kikérése után — a felügyelőtisztt határozza meg.

3. A fegyencek, a B) osztályú rabok és az 1. pontban nem említett foglyok egy tömött szalmazsákot és szalmafejkendőket, két keskeny legénységi lepedőt, október hó 15.-től április hó 15.-ikéig két darab ágytakarót, az év többi hónapjaiban pedig csak egy darab ágytakarót kapnak.

4. Ha a kimondott börtön-, fogház- vagy elzárásbüntetés kemény fekvőhelyel súlyosbított, az elítélt e szigorítás elszívásának ideje alatt megtartja a részére illetékes ágyneműt a szalmazsák, fejkendő vagy egyéb puha aljzat kivételével.

Javító fenyítés (62. §) tartama alatt ugyanezeket az ágyneműket kell az elítélttől elvonni.

20. §.

Pénzilletmé-
nyek.

Az előzetesen letartóztatottak, a vizsgálati foglyok és elítéltek pénzügyi állásukat a m. kir. honvédség számára a G—10. jelzésű „Illetményszabályzat“ I. és II. fejezete, illetve a m. kir. csendőrség részére a (volt Cs—2. jelzésű) „Illetményszabályzat“ állapítja meg.

21. §.

Élelmezés.

1. Az előzetes letartóztatásban és vizsgálati fogságban lévő tisztek (hasonlóállásúak) vagy akik ezekkel egyenlőnek tartott álláshoz tartoznak (honoratiók), továbbá az államfoglyok, a rendfokozatukban elítélésük után is megmaradó tisztek (hasonlóállásúak), valamint azok a foglyok, akiknek a bíróság ítéletileg megengedte, hogy magukat saját költségükön élelmezzék, végül az elzárásra ítélték: az élelmezés tekintetében — a szeszes italok élvezetét kivéve — korlátozva nincsenek, azonban a költségeket saját illetményeikből (tápdíjukból) vagy egyéb jövedelmükből tartoznak viselni. Az étkezés idején minden államfogolynak saját zárkájában kell tartózkodnia.

A saját költségen való élelmezés vagy úgy történhetik, hogy az élelmet az illető egyén részére beszállítják vagy pedig, hogy a letartóztatott a büntető intézet irodájában megfelelő pénzüsszeget helyez letétbe s az élelmet elszámolás mellett behozatják, mindkét esetben a szükséges elővigyázati szabályok betartása mellett.

2. Ha az államfoglyok, illetve az 1. pontban említett foglyok (elzárásra ítélték) saját élelmezésükről az előbbi pontban meghatározott módon gondoskodni nem akarnak, illetve a költségeket megfizetni nem bírnak, ez esetben az államfoglyok a rendes fogházi beteg-élelmezést, a foglyok (elzárásra ítélték) pedig a rendes fogházi élelmezést kapják.

4. melléklet.

3. Az 1. pontban nem említett és előzetes letartóztatásban vagy vizsgálati fogságban*) lévő minden más egyén, valamint az 1. pontban említett kedvezményben nem részesített foglyok a 4.-ik melléklet szerinti fogházi élelmezést kapják.

*) A honvéd büntető intézeten kívül eső állomáson tartott bírói tárgyaláshoz előállított letartóztatottak élelmezésére nézve a H. K. 1929. évi 10. számában közzétett 12868—2—1929. számú körrendelet intézkedik.

4. A rabokat és fegyenceket a 4. mellékletben feltüntetett étrend szerint kell élelmezni*) Az itt meghatározott étrendtől az étkezési pénz keretén belül indokolt eltérések tehetők.

5. Pótlék az előírt élelmezéshez, a mellékélvezeti cikkeket kivéve (22. §), csakis tartós nehéz munkánál, orvosilag igazolt szükségesség esetén engedélyezhető, de akkor sem nagyobb kiméretben, mint amelyet az orvosi lelet az elítélt egészségének és munkaképességének fenntartására elegendőnek talál.

Ennek a pótléknak kiszolgáltatását a honvéd ügyész engedélyezi, de ha az a honvéd büntető intézet élelmezési keretei között megadhatónak nem látszanék vagy pedig ha a kincstár külön megterhelésével járna, az ok megjelölésével a vegyes dandár parancsnok útján a honvédelmi miniszter elhatározását kell kikérni.

6. Az ételek ízesítése céljából az elítéltek saját költségükre cukrot, sót, borsot és paprikát szerezhetnek be. Gondosan kell azonban ügyelni arra, hogy az elítélteknél nagyobb mennyiségű bors és paprika ne legyen.

7. Ital gyanánt rendszerint víz adandó.

Az 1. pontban említett egyének részére saját költségükön naponként 0.5 liter bor vagy 1 liter sör, vagy ezek egyikének és másikának fele-fele, de mindig két étkezésre elosztva, tiszteknek (hasonlóállásúaknak) pedig az italok kiméretének kétszerese is adható. Államfoglyoknak orvosi javaslat alapján a honvéd ügyész kivételesen megengedheti, hogy napjában többször vagy nagyobb mennyiségű szeszes italt fogyaszthassanak, de a napi fogyasztás két literen túl nem terjedhet. Visszaélés esetén ezt a kedvezményt el kell vonni.

Az államfogolynak egy napi adagot meghaladó szeszes italt bevennie vagy ott tartania nem szabad. Nagyobb mennyiségű szeszes ital bevitelét a felügyelő személyzet megakadályozni, illetve a becsempészett nagyobb mennyiséget eltávolítani köteles.

Más letartóztatottak csak orvosilag igazolt szükségesség esetén kaphatnak szeszes italt; ha azonban annak költsége a kincstárt terhelné, erre nézve a vegyes dandár parancsnok útján a honvédelmi miniszter engedélyét kell kikérni.

Hogy a szeszes ital, mint mellékélvezeti cikk, mily mértékben engedélyezhető, az a 22. §-ban van meghatározva.

22. §.

1. A megengedett mellékélvezeti cikkek a következők:

Mellékélve-
zeti cikkek.

fehér kenyér 500 gr.-ig,
vaj vagy szalonna 50 gr.-ig,
túró, sajt vagy kolbász (hurka) 100 gr.-ig,
2 tojás,
hál (besózva, füstölve vagy ecetben) 50 gr.-ig,
1 adag saláta vagy gyümölcs,
1 adag hideg sült vagy füstölt hús,
cukor 25 gr.-ig,
0.3 liter tej, kávé, szesz nélküli tea vagy leves,

*) Idegen tárcákhoz tartozó s honvéd büntető intézetekben letartóztatott egyének tartási költségeire nézve a 67912—6/1—1926. számú rendelet értelemszerűen alkalmazandó.

0.3 liter bor,

0.5 liter sör vagy must.

2. Mellékélelmezeti cikkek csak annyiban igényelhetők, amennyiben azok a honvéd büntető intézet székhelyén beszerezhetők és — ha ez élelmiszerek egyike vagy másika meleg állapotban kívántatnék — amennyiben az engedélyezett főzőanyag ez ételek elkészítéséhez is elegendő vagy a szükséges tüzelőanyag költségeit az illető letartóztatott maga viseli.

3. A 21. § 1. pontjában megnevezett egyénekre (feltéve, hogy az itt említett foglyok magukat tényleg önköltségükön élelmezik) a mellékélelmezeti cikkekről szóló rendelkezések nem vonatkoznak.

4. A 21. § 3. pontjában megnevezett egyének, valamint azok a foglyok, akik fogházi élelmezést kapnak, büntetési idejük első harmadában hetenkint kétszer, a büntetés hátralevő időtartama alatt pedig háromszor részesülhetnek mellékélelmezeti cikkekben.

5. Rabok — amennyiben igen jó magaviseletük — a felügyelőtiszttel engedélyvel minden második vasárnapon, az Államfő születése napján és Szt. István király ünnepén igényelhetnek mellékélelmezeti cikkeket.

6. Fegyencek — amennyiben igen jó magaviseletük és büntetésük első harmadát már kitöltötték — a felügyelőtiszttel engedélyvel minden hónapban egy vasárnapon, valamint az Államfő születése napján és Szt. István király ünnepén igényelhetnek mellékélelmezeti cikkeket.

7. A mellékélelmezeti cikkek beszerzésére naponként:

a) a 3. pontban megjelölt egyének részére (a 21. § 1. pontjában említettek kivül) csak egy pengőig,

b) a 4. pontban megjelölt foglyok részére csak 70 fillérig, egy pengő 50 fillérig,

c) a rabok és fegyencek részére csak 50 fillérig terjedő összeg fordítható.

8. Munkára kötelezett elítéltek mellékélelmezeti cikkeket rendszerint csak a keresményüket képező munkajutalomdíjból (44. §) szerezhethetnek be. A saját hibájukon kívül munkaképtelen ily elítélteknek azonban megengedhető, hogy a más eredetű saját pénzüikkel ily célra oly módon rendelkezessenek, mint amely mérvben a munkára kötelezett megfelelő elítéltek munkajutalomdíjaikkal rendelkezhetnek.

23. §.

Elővigyázat az étkezés kiszolgáltatásánál.

Minden letartóztatottnak az étkezési adag külön ónozott bádogsészében egy felügyelő közeg jelenlétében adandó át és annak elfogyasztásához egy kanálnál hagyandó.

Más evőeszközt a kezükbe adni rendszerint nem szabad, miért is a húst és kenyeret az étkezésnél már összevágva kell kiszolgáltatni.

Azoknak azonban, kiknél kedélyállapotukra, műveltségi fokukra, az elkövetett bűncselekmény nemére és más, kevésbé megbízható egyénektől elkülönítésükre való tekintettel, visszaéléstől tartani nem kell, így különösen államfoglyoknak a felügyelőtiszttel az étkezési idő tartamára a rendes evőeszköznek, valamint a sajátjukat képező evőedény és ivópohárnak használatát is megengedheti.

24. §.

1. A letartóztatottak élelmezése a honvéd büntető intézetben házilag, rendszerint rendfokozat nélküli fegyencekkel vagy rabokkal, készítenendő el. Az élelmezés elkészítéséhez csak a főzésben jártas egyének alkalmazhatók; ilyenek hiányában a szükséges intézkedéseket meg kell tenni, hogy megfelelően látszó letartóztatottak a kellő kiképzésben részesüljenek. A szükséges élelmicikkek attól a gazdasági hivataltól vételezendők fel, amelyhez az intézet utalva van.

A mellékélelmezeti cikkeket kézi vásárlás útján kell beszerezni.

2. Az élelmiszereknek a szakácsokként alkalmazott fegyencek és rabok részére való átadása, valamint az étkezési adagoknak és mellékélelmezeti cikkeknek szétosztása mindig valamely felügyelőszemély jelenlétében és ellenőrzése mellett történhetik.

3. Az azonnal el nem használható élelmiszerek a foglár által megfelelően s biztos módon megőrzendők.

4. A felügyelőtiszttel és a honvéd büntető intézetben a szolgálatot ellátó orvos kötelesek az élelmezés kifogástalan voltáról gyakrabban és személyesen meggyőződni és a felmerülő kifogások esetén a kellő intézkedést megtenni.

Az élelmezés és a mellékélelmezeti cikkek beszerzése és kiszolgáltatása.

25. §.

1. A világító-, fűtő- és főzőanyagjárandóságot, ez utóbbit azonban csak oly elítéltek számára, akik nem sajátjukból látják el magukat, a G—10. jelzésű Illetményszabályzat V. fejezet 2. és 5. §-ainak, illetve VI. fejezet 19. §-ának rendelkezéseivel képest a kincstár fedezi.

2. Az anyagjárandósági összesítő illemlényekből fedezendők a fehérenemű mosásához és a letartóztatottak fürdéséhez szükséges víz melegítésének költségei is.

Világító-, fűtő- és főzőanyag.

26. §.

A szükséges felszerelési tárgyak a honvéd vegyes dandár hadbiztosságának engedélyezése alapján a kincstár terhére szerzendők be és tartandók karban.

Felszerelési tárgyak beszerzése.

27. §.

A legénységi állományhoz tartozó letartóztatottak a szükséges aprólékos kéziszerkeket (fogkefét is) rendszerint illemlényeikből, letétjükből vagy munkajutalomdíjaikból tartoznak fenntartani és szükség esetén újból beszerezni.

2. A kincstár költségére ily kéziszerkeket fenntartása (pótlása) csak oly vizsgálati foglyok részére történik, akik a kéziszerkeket fenntartására nincsenek kötelezve, valamint az oly rabok és fegyencek részére is, kiknek sem letétjük, sem munkajutalomdíjuk nincs; a honvéd büntető intézetből való kibocsátásuk alkalmával azonban tőlük e kéziszerkeket, a fogkefe kivételével, ismét visszaveendő.

3. Az oly előzetes letartóztatásban levők és vizsgálati foglyok részére, kik az előírt aprólékos kéziszerkekek egyáltalán nem rendelkeznek, a legszükségesebb

A letartóztatottak aprólékos kéziszerkei.

tisztító eszközök — ha azokat a sajátjukból beszerezni nem tudják — a kincstár költségére előlegezhetők. E kiadások fedezésére a zsold igénybe vehető.*)

4. Rabok és fegyencek, valamint a magukat nem sajátjukból élelmező foglyok részére a szükséges mosdószappan a kincstár költségén szerzendő be.**)

28. §.

Egészség
ápolása; tisztálkodás;
séta.

1. Az egészség ápolására — amennyire azt a büntetés törvényszerű végrehajtása megengedi — teljes gond fordítandó.

2. Minden élelmiszer ennél fogva jó minőségben és a meleg ételek kellőképpen megfőzve szolgáltatandók ki.

Friss ivóvíz naponként háromszor, a szükséghez képest többször is adandó.

3. A letartóztatottak és a foghelyiségek tisztántartására teljes szigorral ügyelni kell.

A letartóztatottak tehát arra szorítandók, hogy naponként felkelés után kellőképpen megmosakodjanak és fésülködjenek, szájukat kiöblítsék és általában testüket s ruhájukat tisztán tartsák. A zárkákat naponként ki kell seperni s a szükséghez képest felsűrolni. Az államfoglyok zárkáinak és ruháinak takarítása iránt a felügyelőtiszttel intézkedik.

Azoknak, akik piszkos munkával foglalkoznak, a szükséghez képest napközben többször is kell arcuk, kezük, ruházatuk és cipőjük tisztításáról gondoskodniok.

A szájjüreg fertőtlenítésére az orvos utasításához képest hypermangánsavas káliból készített szájvíz használandó. Ez a kincstár terhére szerzendő be.

A letartóztatva levő tisztek (hasonlóállásúak), valamint előkelőbb állású polgári egyének szobáinak és ruházatának takarítása és tisztogatása céljából minden honvéd büntető intézetbe egy küldönc állandóan rendszeresített, ki a felügyelőtiszttel által szabályozandó egyéb teendőire nézve is a foglár rendelkezése alatt áll.

4. A katonai férőhelyekre vonatkozó óvintézkedési rendszabályok a legpontosabban betartandók.

A foghelyiségek kellő szellőztetéséről akképp kell gondoskodni, hogy a letartóztatottak egészsége veszélyeztetve ne legyen.

5. Amennyiben az orvos mást nem rendel:

a) minden fegyenc, rab és fogoly a nyári évszakban hetenként egyszer hideg fürdőt, a többi évszakban pedig havonként egyszer meleg fürdőt vegyen;

b) államfoglyok hetenként egyszer vehetnek meleg fürdőt;

c) vizsgálati foglyok általában akképpen vegyenek fürdőt, mint az a) alatt megnevezettek; a felügyelőtiszttel kivételesen gyakrabbi fürdést is engedélyezhet.

Zuhanyfürdők orvosi utasításhoz képest veendő alkalmazásba.

A lábakat hetenként egyszer s ha szükséges, többször is meg kell mosni.

6. A testen viselt fehérnemű és a törülköző hetenként legalább egyszer változtatandó; minden egyénnek hetenként kétszer tiszta kepa adandó. A mosási költségeket (25. § 2. pont) — a fegyencek, rabok, valamint a vagyontalan

*) Lásd a 19654—6/1—1927. számú rendeletet.

(jövedelem nélküli) foglyok és államfoglyok kivételével — a letartóztatottak viselik.

Akiknek a saját fehérnemű használata meg van engedve, tartoznak annak mosatási költségeit viselni, mely esetben a fehérnemű váltásában korlátozva nincsenek; ellenkező esetben az 1. bekezdésben meghatározott váltási időhöz vannak kötve.

Akik poros és szennyes munkával foglalkoznak, azoknak gyakrabban kell tiszta fehérneműt adni.

A nagyon piszkos, valamint a beteg egyének fehér- és ágyneműi a többiek ily holmijaitól elkülönítve, mindenkor külön mosatandók, esetleg orvosi előírás szerint előzőleg fertőtlenítenedők.

7. A szalmazsákokat és fejbárákat az Illetményszabályzat V. fejezet 3. §-ának rendelkezései szerint kell utántölteni, hacsak egészségügyi szempontok eltérő eljárást nem kívánnak. A tisztek (hasonlóállásúak) vagy az ezekkel egyenlőnek tartott álláshoz tartozók lepedőit és fejbárákat havonként kétszer, a többi letartóztatott lepedőit havonként egyszer kell mosásba adni. Államfoglyok maguk gondoskodnak ágyneműik váltásáról; ha ezt nem tennék vagy nem volna módjukban megtenni, a megfelelő váltások iránt a felügyelőtiszttel intézkedik.

Az ágyneműket ezenfelül gyakrabban kell szellőztetni és a szalmazsákokat, fejbárákat s a takarókat a szükséghez képest porolni és tisztítani.

8. A fegyencek és a B) osztályú rabok haja havonként 1,5 centiméternyire lenyírandó, szakálluk leveendő s hetenként borotválendő. Ez azonban jó magaviselet esetén a büntetés utolsó három hónapjában elmaradhat. Az államfoglyok ily tekintetben nincsenek megszorításnak alávetve.

Más letartóztatottak a haját és a szakállt az öltözeti szabályzatnak megfelelőleg viselik.

9. Azok a letartóztatottak, akik nem foglalkoznak a szabad levegőn, naponként és pedig fegyencek 1 óráig, más letartóztatottak kétszer 1—1 óráig szabad levegőn mozogjanak. A fegyelmi magánelzárásban lévő elítéltek napi sétájukat lehetőleg egyes sétaudvarokban végezzék.

Fegyencek és 1 éven felüli időre ítélt rabok a felügyelőtiszttel által meghatározott rendben, lehetőleg köralakban, egyenként, mérsékelt gyorsasággal és hallgatag lépdelve, egymásután mintegy 5 lépésnyi távolságban sétálnak.

Államfoglyok lehetőleg, tisztek (hasonlóállásúak) pedig feltétlenül elkülönítve végezzék napi sétáikat.

A szabad levegőn való hosszabb tartózkodás csupán egészségi szempontokból orvosi lelet alapján engedhető meg.

Fegyenceken és egy éven felüli időre ítélt rabokon kívül a többi letartóztatottnak sétaidejük alatt — megfelelő felügyelet mellett — a tornaszerek használata is megengedhető.

10. A dohányzás a tiszteknek (hasonlóállásúaknak), valamint az államfoglyoknak saját foghelyiségükben vagy a séta alatt meg van engedve.

Más letartóztatottnak jó magaviseletük jutalmául a felügyelőtiszttel megengedheti, hogy szabad idejükben egy elkülönített helyiségben korlátozott mértékben dohányozzanak, de ezt a megadott engedélyt egészségügyi vagy fegyelmi tekintetből bármikor visszavonhatja.

11. Az ürülékvedrek (szobaárnyékszék) naponként reggel és ha napközben is használtatnának, a szükséghez képest rendfokozatot nem viselt B) osztályú fegyencek és rabok által kiürítendő és alaposan kitisztítandók.

12. A zárkakat, munkatermeket, konyhákat, árnyékszékeket és a szükséghez képest a folyosókat minden évben legalább egyszer ki kell meszelni.

11. Minden oly foghelyiségben, hol legénységi állományú egyének őriztetnek, ezek közül egyik a helyiség felügyeletével bizandó meg, ki a tisztaság és rend fenntartásáról gondoskodni, károkat megakadályozni, különös eseményekről számot adni s a szobába lépő előjáróknál és fellebvalóknál e minőségében jelentkezni tartozik.

29. §.

Levelek vétele és elküldése. Látogatások. Védővel való érintkezés.

1. Az előzetesen letartóztatottak, vizsgálati foglyok, államfoglyok és foglyok az írásbeli közlemények vétele és elküldése tekintetében meghatározott időtartamhoz kötve nincsenek.

Előzetesen letartóztatottak és vizsgálati foglyok csak annak a beleegyezésével, aki az előzetes letartóztatást elrendelte vagy a nyomozást vezeti, vádlottak pedig csak a bíróság hozzájárulásával vehetnek át és küldhetnek el leveleket. Ezeknek a hivatalos egyéneknek az írásbeli közlemények tartalmáról tudomásul kell bírniok.

Az államfoglyok levelezése szintén ellenőrizendő s csak akkor továbbítandó, ha nem ad aggodalomra okot. Az államfogoly azonban büntetésének megkezdése előtt kérheti, hogy a hozzá intézendő levelek neki felbontatlanul kézbesíttessenek, ami felett a honvédelmi miniszter határoz. Azonban az általa írott leveleket a felügyelőtisztt (vagy ügyész) még ebben az esetben is ellenőrizni tartozik s azokat csak aggálytalan voltak esetén továbbítja.

A foglyokhoz intézett vagy általuk írt levelek csak akkor juttatandók rendeltetési helyükre, ha azoknak tartalma aggálytalan.

A büntetésüket töltő tiszteknek (hasonlóállásúaknak) a felügyelőtisztt megengedheti, hogy ellenőrzés nélkül levelezhessenek feltéve, hogy visszaéléstől tartani nem kell.

2. Rabok és fegyencek csak házas társaiknak vagy legközelebbi hozzátartozóiknak, rabok ezenfelül — a felügyelőtisztt engedélyével kivételesen — más egyéneknek is és pedig rabok minden hónapban, fegyencek minden negyedévben egyszer küldhetnek, illetve vehetnek át ezektől leveleket. Rendkívüli esetekben a felügyelőtisztt kivételeket engedélyezhet. A levelezés tartalmát szigorúan kell ellenőrizni; a rabokkal és fegyencekkel csak aggálytalan levelek közölhetők, illetve csak ily levelek továbbíthatók. Amennyiben valamely beérkezett levél ennek a feltételnek nem felel meg, az a büntetési idő leteltéig az elítélt egyéb irományai között őrzendő meg.

3. A védőnek szánt levelek nem tarthatók vissza, hanem csak, ha a nyomozó eljárásra nézve hátránytól kell tartani, oly megjegyzéssel utasíthatók vissza, hogy a kifogásolt részek elhagyandók.

4. A letartóztatottnak kézbesített írásbeli közlemények rendszerint még ugyanazon a napon — megfelelő idő múlva — visszaveendők és kívánatához képest vagy megsemmisítendők vagy részére az irományai között megőrzendők.

A felügyelőtisztt azonban megengedheti, hogy a letartóztatott hosszabb időn át vagy végképen is megtarthassa leveleit.

A letartóztatottnak a honvéd büntető intézetből elbocsátásakor a hivatalból visszatartott levelek is kiszolgáltatandók, hacsak ez ellen alapos aggály fel nem merül.

5. A letartóztatottak által írott és ellenőrzés alá eső levelek a honvéd büntető intézet körbélyegzőjével s az ellenőrző egyén aláírásával ellátva továbbíthatók.

Az íróeszközök a letartóztatottnak — indokolt kivételektől eltekintve — esetenként adandók át s azoknak használata szigorúan ellenőrzendő.

A letartóztatottak levelezéséből a kincstárra költség nem hárulhat.

6. Az előzetesen letartóztatottak és a vizsgálati foglyok látogatások elfogadása tekintetében meghatározott időtartamhoz kötve nincsenek. Az előzetesen letartóztatottnak tett látogatásokat az a közeg (vagy helyettese) tartozik ellenőrizni, amelyik az előzetes letartóztatást elrendelte, miért is az ily közegeknek a honvéd büntető intézetbe való belépés kellő igazolás mellett megengedendő. Vizsgálati foglyok látogatásra megjelenő egyénekkel csak a nyomozást vezető közeg, vádlottak pedig csak a törvényszék (tárgyalás-) vezető vagy egy helyettes jelenlétében beszélhetnek.

Államfoglyok naponta fogadhatnak látogatásokat és pedig ugyanegy időben rendszerint csak egy látogatót, kivéve, ha a látogatók valamennyien az államfogoly rokonai vagy ha a felügyelőtisztt több egyének az együttes látogatást kivételesen engedélyezte. Minden látogató tartozik személyazonosságát igazolni és a felügyelőtiszttől nyert látogatási engedélyt felmutatni. A látogatást az államfogoly rokonainak kivétel nélkül, másoknak pedig csak akkor kell megengedni, ha az államfogollyal már korábban összeköttetésben állottak. A látogatást az államfogoly rendszerint ellenőrzés nélkül fogadhatja, de ha a felügyelőtisztt (ügyész) szükségesnek látja, elrendelheti, hogy a látogatás alatt egy felügyelő közeg jelen legyen s a társalgás csak az ez által értett nyelven hangosan történhessék. A látogatás alatt, amely kivételesen az államfogoly zárkájában is történhetik, ételek és italok fogyasztása tilos.

A foglyok látogatásokat rendszerint hetenkint egyszer egy óra hosszat, a rabok, de csak rokoni látogatásokat havonta egyszer, a fegyencek pedig ugyan csak rokoni látogatásokat negyedévenként egyszer egy-egy félóra hosszat fogadhatnak. Indokolt esetekben a felügyelőtisztt kivételesen máskor is adhat látogatási engedélyt.

A látogatási engedély csak aggálytalan egyéneknek adható meg, akiket a megtartandó szabályokra előre kell figyelmeztetni azzal a hozzáadással, hogy amennyiben ezek ellen véténének, azonnal el fognak távolíttatni. A látogatást csak a letartóztatott és a látogató elkülönítésére alkalmas helyiségben, egy felügyelőszemély jelenlétében lehet fogadni s a társalgást az ez által értett nyelven hangosan kell folytatni. Sem a látogató, sem a letartóztatott egymásnak semmit át nem adhatnak. Az illetlen beszéd vagy viselkedés tilos.

A honvéd büntető intézetekben a látogatások időpontját és pedig lehetőleg a délutáni órákra téve, a felügyelőtisztt szabályozza.

7. Azokat a napokat, amelyeken valamely elítélt leveleket elküld és átvész, valamint látogatásokat fogad, a vezető foglárnak elő kell jegyeznie, hogy a fent említett engedmények igénybevétele bármikor ellenőrizhető legyen.

8. Arra nézve, hogy a fogva levő vádlott miként választja védőjét: a katonai bűnvádi perrendtartás 89. §-ának 1. bekezdéséhez fűzött végrehajtási határozványok az irányadók.

Vizsgálati foglyok a vádirat közlése előtt (terheltek) védőikkel csak a nyomozást vezető közeg beleegyezésével, ennek hivatalos helyiségében és jelenlétében beszélhetnek.

A vádirat közlése után nekik (a vádlottaknak) más személy jelenléte nélkül is meg van engedve a védővel való értekezés, de csak a törvényszék (tárgyalás-) vezető által e célra kiállított igazolvány átadása mellett.

9. Idegen férfiaknak a honvéd büntető intézet megtekintése csak akkor engedhető meg, ha a honvédelmi miniszter írásbeli engedélyét felmutatják. Ez az engedély a látogatás után tőlük elveendő s az intézet irattárában megőrzendő. Nők ilyen látogatási engedélyt nem kaphatnak.

Akiknek a büntető intézet megtekintése engedélyeztetett, azok az intézetet egy magasabb rendfokozatú felügyelőszemély kalauzolása mellett bejárhatják, de ott általánosságban egy óránál hosszabb ideig nem tartózkodhatnak.

30. §.

A letartóztatottak megbetegedése esetén való eljárás.

1. Ha valamely letartóztatott beteget jelent vagy ha rajta betegség jelei mutatkoznak, akkor a foglár haladéktalanul orvosi segínyt tartozik igénybe venni. A honvéd orvos határozza meg a beteggel követendő további eljárást.

Ha a letartóztatott valamely honvéd és közrendészeti kórháznak adatik át, úgy reá a kórházi ápolásra és kezelésre fennálló különös szabályok annyiban alkalmazandók, amennyiben azokat a jelen szabályzat meg nem változtatja.

2. Ha valamely letartóztatotton elmebaj tünetei észleltenének, a szükséges elővigyázati rendszabályok azonnal alkalmazandók s egyúttal a további intézkedések megtétele céljából a honvéd ügyészhez haladéktalanul jelentés teendő.

Amennyiben valamely elítélt elmeegógyintézetbe szállíttatnék, az ott töltött idő a szabadságvesztés-büntetés tartamába beszámíttatik.*)

31. §.

A perorvoslatok használatára vagy visszavonására vonatkozó nyilatkozatok. Kérelmek és panaszok. Kegyelmi indítványok. Elítéltek feljelentései.

1. A letartóztatottak ama nyilatkozataira nézve, amelyek rendelkezések, végzések, ítéletek ellen irányuló perorvoslatok használatára vagy visszavonására vonatkoznak, a katonai bünvádi perrendtartás 324. §-ának határozványai a mérvadók.

2. Kérelem és panasz előadása meg van engedve, azonban az előjáróknak alaptalan zaklatása büntetendő.

Az elítéltek részéről előterjesztett kegyelmi kérelmek és egyéb kegyelmi kérvények kezelését a katonai bünvádi perrendtartás 425. §-ához fűzött végrehajtási határozványok szabályozzák.

Ugyanez az eljárás tartandó szem előtt, ha az elítélt a büntetés elhalasztását vagy a büntetés végrehajtásának félbeszakítását kéri.

3. A honvéd vegyes dandár parancsnok az illetékes parancsnokkal egyetértőleg jogosítva van fontos enyhítő körülmények beálltakor esetenként kegyelmi indítványt tenni. Ily indítványt jól meg kell fontolni s indokolni és a kegyelmi kérelmekhez hasonlóan annak a bíróságnak megküldeni, amely első fokban határozott.

4. Ha az elítélt valamely bűncselekmény tetteiről vagy részeseiről vagy eddig még ismeretlen törvénysértésről vagy arról akar nyilatkozni, hogy valamely a büntetőtörvény által tiltott módon elidegenített jószág hová rejtetett el: akkor erről a honvéd ügyésznek haladéktalanul jelentés teendő, aki az esethez képest a továbbiak iránt intézkedik.

*) Lásd a 43189—13—1929. számú rendeletet.

32. §.

Polgári állású előzetes letartóztatásban lévő egyének és vizsgálati foglyok, valamint elítéltek, továbbá oly katonai egyének, kik valamely polgári bíróság vagy közigazgatási hatóság által kiszabott szabadságvesztés-büntetést honvéd büntető intézetben töltenek ki, általában oly elbánásban részesülnek, mint a katonai egyének.

A büntetés mikénti végrehajtását a III. Fejezet szabályozza.

Azt, hogy fogva levő polgári állású egyénekre nézve mily fegyelmi vagy javító fenyítések alkalmazhatók, a 61. § 2. pontja és a 62. § 2. pontja határozza meg.

33. §.

1. A letartóztatottak minden bántalmazása vagy szidalmazása szigorúan tilos.

Az a letartóztatott, aki a házirend ellen vagy egyébként büntetésre méltóan viselte magát, a felügyelőtisztnek feljelentendő.

Ha azonban valamely letartóztatott erőszakoskodnék, úgy ellene, szükség esetén még fegyverhasználat mellett is, az az erő alkalmazandó, mely a megtámadott egyén biztonsága vagy a szándékolt baj elhárítása céljából mulhatatlanul szükséges.

Az őr vagy őrség köteles a letartóztatott ellen löfegyvert használni, ha ez szökési kísérletet tesz, az őr kiállítására azonnal meg nem áll és feltartóztatására más eszköz nincsen, feltéve, hogy ezáltal harmadik személy nincs veszélyeztetve.

2. A felügyelőtiszt az ily büntetésre méltó egyént saját hatáskörében felelősségre vonja vagy ha az ő fegyelmi joga elégtelen volna, a további intézkedést megteszi.

3. Ha valamely letartóztatottnak sikerült megszöknie, őt kiküldött járőrök által gyorsan és erélyesen kell üldözni. Az esetről a budapesti csendőr nyomozó alosztályt (Budapest, 2. számú postafiók 15.), valamint az országos bűnügyi nyilvántartó hivatalt, mint a Bűnügyi Körözések Lapja szerkesztőségét (Budapest, V. ker., Zrinyi-utca 2. szám) az előírt okmányok*) csatolása mellett haladéktalanul értesíteni kell.

Minden szökésről a vegyes dandár parancsnok a honvédelmi miniszternek haladéktalanul jelentést tesz.

A szökés közelebbi körülményeiről, a felügyelőszemélyzet vagy más egyének esetleges vétkeességéről és a tett intézkedésekről a honvédelmi miniszternek mihamarább jelentést kell tenni.

34. §.

1. Ha valamely letartóztatott meghal, a haláleset felvétele, az állami anyakönyvvezetőnél való bejelentése és az esetleges hagyaték tekintetében, továbbá a netán szükséges hullavizsgálat iránt a „Szolgálati Szabályzat a m. kir. honvéd-

*) Lásd a Honvédségi Közlöny 1928. évi 3. számában közzétett 2613—13—1928. és a Honvédségi Közlöny 1930. évi 12. számában közzétett 1824—eln. 13—1930. számú körrendeletet.

ség számára“ I. Részének és a H—1. jelzésű egészségügyi szolgálati szabályzat 2. füzetének határozványai szerint kell eljárni.

2. A letartóztatott elhunytáról, valamint annak esetleg fennmaradt s az örökösöknek kiadható keresménye és egyéb értéke (45. § 3. pontja) felől családja vagy hozzátartozója haladéktalanul értesítendő. A haláleset a honvéd ügyésznek, illetve elítélteknél az első fokban eljáró bíróságnak is tudomására hozandó.

Csendőr egyének elhalálzásáról az illetékes csendőr osztályparancsnokságukat is értesíteni kell.

3. Az előzetes letartóztatásban vagy vizsgálati fogságban elhunytak temetése tekintetében az illetékes parancsnok utasítása mindenkor kikérendő.

4. Fegyencek, valamint rendfokozat nélküli rabok és foglyok hullájának temetése vallási szertartás mellett, de a szabályszerű temetési kíséret nélkül történik. Amennyiben az ily egyének temetési költségei hagyatékukból nem volnának fedezhetőek, e célra a kincstár terhére 12 pengőig terjedhető összeg számítható fel.

5. Ha az elhunyt rab vagy fogoly hozzátartozói a holttest ünnepélyesebb eltemetését kívánják, ezt a holttest kiadása mellett meg kell engedni.

6. Az elhunyt családjának vagy rokonának a halotti bizonyítvány az illetékes hatóság útján megküldendő.

7. Valamely hadifogoly elhunyt a honvédelmi miniszternek azonnal jelentendő.

8. Ha a letartóztatott egyén élete komoly veszélyben van és ő ezen állapota való tekintettel végrendeletet tenni vagy házasságon kívül született gyermekét házasság által törvényesíteni akarná: akkor a felügyelőtisztt köteles módot és segédkezet nyújtani arra, hogy a letartóztatott a végrendelet készítésre vagy házasságkötésre vonatkozó szándékát a kellő formák közt végrehajthassa.

A végrendelet készítése, valamint a házasságkötés ideje alatt a felügyelőtisztt vagy helyettese félbeszakítás nélkül jelen lenni s minden rendetlenség elhárításáról gondoskodni tartozik. Ugyanő tudtára adja a letartóztatottnak azt, hogy végrendelete szabadonbocsátásáig vagy időközben történhető haláláig a büntető intézet irattárában fog megőriztetni; szabadságában áll azonban valamely közjegyzőt megnevezni, kihez az megőrzés végett hivatalosan azonnal át fog küldetni.

III. FEJEZET.

A büntetések végrehajtása; feltételes szabadságra bocsátás. Ujnyomatok felvétele.

35. §.

1. A szabadságvesztés-büntetéseket pontosan az ítélet és a katonai büntető törvénykönyv (Ktbtk), valamint a katonai bűnvádi perrendtartás (Kbp) határozványai szerint kell végrehajtani.

4)
Általában.

2. Azok a fegyencek, rabok és foglyok, akik magánelzárásban vannak, az istentisztelet, oktatás és a szabadban való mozgás és a látogatások kivételével, azok ellenben, akik sötét magánzárkába való elzárásra ítéltettek (1880:XXXVII. t.-e. 35. §), a többi letartóztatottól folytonosan és megszakítás nélkül elkülönítve őrzendők.

A magánelzárás azonban nem alkalmazható, ha az az elítélt testi vagy szellemi épségét közvetlenül veszélyezteti és félbeszakítandó, mihelyt ily veszély jelenségeit az orvos észleli s bejelenti. Ez okból az orvos a magánelzárásban lévő elítélteket gyakrabban meglátogatni s az általa vezetendő egészségügyi nyilvántartási jegyzőkönyvben minden ily egyén számára külön lapot nyitni, erre annak testi és lelki állapotáról szerzett észleleteit s a betegségek lefolyását röviden bejegyezni és ezt fontosabb esetekben, netáni további intézkedés céljából, a felügyelőtisztt tudomására hozni tartozik.

Ha a magánelzárás az előbb említett okból a büntetés kezdetén nem alkalmaztatott vagy félbeszakított: az, amennyiben a félbeszakítás okai megszűntek, a büntetés tartamának első felében utólag alkalmazandó. A büntetési idő felén túl, fegyelmi büntetés esetén kívül, magánelzárásnak — az 1880:XXXVII. t.-e. 36. §-ában meghatározott esetet kivéve — nincs helye.

Azokra, akik életfogytig tartó fegyházra vannak ítélve, a magánelzárás csak a büntetés megkezdésétől számítandó tíz év alatt, azon túl pedig csak mint fegyelmi (javító) büntetés (fenyítés) alkalmazható.

3. Orvosilag megállapított betegség esetén az ítéletileg kimondott azoknak a büntetés súlyosbításoknak végrehajtása, melyek az orvosi vélemény szerint az elítélt egészségének veszélyeztetése nélkül végre nem hajthatók, az elengedhetetlenül szükséges időtartamra abban hagyandó és e súlyosbítások után sem pótlandók.

A javító fenyítésül kiszabott fogság az ítéletileg kimondott szigorításokat — a börtön kivételével — szintén megszakítja, de ezek, amennyiben az törvényesen megengedhetőnek látszik, utánpótlandók.

4. A magán- és sötét magánelzárás tartama alatt az elítéltet naponként legalább kétszer kell valamelyik felügyelőszemélynek meglátogatnia.

5. A honvéd büntető intézetben való letartóztatás tartama alatt a rend- és díszjelek viselése nincs megengedve.

6. Ha valamely fiatalos részben enyhébb, részben súlyosabb nemű szabadságvesztés-büntetésre ítéltetett, rajta mindig a súlyosabb nemű szabadságvesztés-büntetést kell először végrehajtani.

7. Ha kétség merül fel a tekintetben, hogy a különböző ítéletekkel kiszabott szabadságvesztés-büntetéseket minő sorrendben kell végrehajtani, a honvédelmi miniszter döntése kérendő ki.

B) 8. Minden fegyenc és rab — az orvos által alkalmatlannak talált betegek kivételével — büntetésének megkezdésekor magánzárkába helyezendő s ha három évig vagy ennél hosszabb ideig tartó fegyházra vagy börtönre ítéltetett: egy évig, a három évnél rövidebb időre elítélt pedig: büntetése tartamának egy harmadrésze alatt — az ebben a szabályzatban meghatározott látogatások, oktatás, az istentisztelet és a szabad levegőn való időzés kivételével — mindenkitől elkülönítve, éjjel és nappal magánelzárásban tartandó. Az ezek szerint meghatározott részt felülmúló idő az elítélt hozzájárulásával sem tölthető magánelzárásban.

9. Az államfogyók, amennyire a helyi viszonyok megengedik, éjjel egymástól elkülönítve, nappal pedig többen együtt őrizendők. (53. § 2. pontja.)

Ha azonban államellenes vagy a büntető intézet rendjét veszélyeztető összebeszélésektől lehet tartani, a felügyelőtiszttel velük szemben az ellenőrzést szigoríthatja.

10. Az egy évnél hosszabb fogházbüntetésre ítélték ott, ahol azt a viszonyok megengedik, büntetési idejük első harmadrészt éjjel és nappal magánelzárásban töltik, ami azonban egy évet felül nem haladhat.

36. §.

A büntetési idő kiszámítása. Félbeszakítás.

1. A vizsgálati fogságban levő elítéltnek büntetése rendszerint azzal a nappal kezdődik, amelyen az illetékes parancsnok végrehajtható záradéka vele közöltetett; ez a nap tekintet nélkül a közlés órájára és az elítéltnek élelmezési módjára, egész napnak számít.

Szabadlábban levő elítéltnek büntetési ideje fentieknek megfelelően azzal a nappal kezdődik, amelyen a büntetés megkezdése végett a honvéd büntető intézetbe beszállított.

A katonai bűnvádi perrendtartás 336. §-ának 3. bekezdése esetén a büntetés mindig azzal a nappal kezdődik, amelyen a bíróság az illetékes parancsnokkal egyetértőleg a büntetés végrehajtását elrendelte. Ha az ítélet valamely más ügyből kifolyólag szabadságvesztés-büntetését töltő egyénre vonatkozik, a büntetés végrehajtása, eltekintve a katonai bűnvádi perrendtartás 420. §-ának 2. bekezdésében megjelölt esettől, mely szerint valamely elítélt újabb ítélettel életfogytig tartó fegyházbüntetésre ítéltetik, azt a napot követő napon kezdődik, amelyen a végrehajtás alatt álló büntetés végződik.

2. A büntetés — ha években vagy hónapokban van kiszabva — a későbbi év vagy hónap ama naptári napján végződik, amely a fogathavétel napját megelőzi.

Ha a büntetés hetekben van kiszabva, a hét 7 nappal számítandó s a bün-

tes az utolsó büntetési napon végződik. Mindkét esetben az elítélt a fentiek szerint kiszámítandó utolsó napot követő reggelen bocsátandó el.

A napokra szóló büntetés déltől-délig számítandó.

Amennyiben azonban valamely büntetés a fentiekben meghatározott kezdőnapot megelőző időponttól volna számítandó, a büntetési idő kiszámítására nézve a vonatkozó ítéletre vezetett bírósági záradékban foglaltak az irányadók.

3. Az elítélt a büntetés félbeszakításának engedélyezése vagy büntetésének kegyelemből való elengedése esetén azonnal szabadlábra helyezendő; a félbeszakítás az nap reggeltől számítandó, amelyen a fogságból elbocsátás történt.

A büntetés végrehajtásának megfelelő folytatásáról a honvéd törvényszéknek kell gondoskodnia és az elítéltet a büntetés megkezdésének napjáról pontosan kioktattatnia.

A büntetés folytatása azzal a nappal kezdődik, amelyen az elítélt a büntetés további végrehajtása céljából a honvéd büntető intézetbe érkezik.

4. Polgári hatóságok által kiszabott szabadságvesztés-büntetések végrehajtásánál a büntetési idő kezdetére s végére nézve rendszerint a fenti elvek tartandók szem előtt. A királyi bíróságok által kiszabott szabadságvesztés-büntetések azonban, ha büntetési egységül nap vagy hét vétetett, akkor pontosan ez idő elteltével a büntetés megkezdési órájának megfelelően végződnek, miknél a nap 24 órával, a hét 7 nappal számítandó.

5. A büntetés végrehajtását az elítélt szökése megszakítja; a szökés napja nem számítatik büntetési napként.

Ha a szökevény valamely belföldi katonai vagy polgári hatóságnál ismét fogságba kerül, a büntetés végrehajtásának folytatása attól a naptól számítandó, amelyen az ő szökevény mivolta az illető hatóságnak tudomására jutott.

37. §.

1. Büntett vagy vétség miatt szabadságvesztésre jogerősen elítélt minden Feltételes szabadságra bocsátás. egyén — feltéve hogy nem esik az 1878:V. t.-c. 49. §-ában foglaltak alá — az 1928:X. (II. Bn.) törvények 48. §-ában, illetve a Ktbtk. 14. §-ában meghatározott körülmények között feltételes szabadságra bocsátását kérheti.

Feltételes szabadságra bocsátás iránt sem hivatalból, sem másnak, mint a letartóztatottnak kérelmére tárgyalás nem indítható.

2. A feltételes szabadságra bocsátás iránti kérelmet a honvéd büntető intézet felügyelőtiszttje előtt szóbelileg kell előadni s az a büntetés második harmadrészenek (Ktbtk. 14. § 2. bek.) befejezését, illetve életfogytiglani fegyházra elítélteknél a 15.-ik év (1928:X. t.-c. 48. § 1. bek.) letöltését két hónappal megelőző időponttól kezdve mindenkor elfogadandó.

Előbb vagy valamely súlyosabb fegyelmi kihágás után — amire nézve mindig a honvéd ügyész írásbeli véleménye kérendő ki — egy évnél korábban vagy a Btk. 49. §-a alá eső elítéltek részéről előadott ily kérés hivatalból visszautasítandó.

3. Az előző pontban meghatározott időben és a Btk. [II. Bn.], illetve Ktbtk. szerint jogosan előadott vagy a 10.-ik pont értelmében ismételt kérésről mindenkor az 5. melléklet szerint pontosan kitöltendő jegyzőkönyvet kell felvenni.

4. A Btk. 49. §-ának 2. pontját nem lehet akképen értelmezni, hogy azok az 5. melléklet elítéltek; akik a Btk. 333., 344., 350., 355., 370., 422., 423. és 424. §-aiban, illetve

a Bn. 50. §-ában meghatározott büntettek vagy vétségek bármelyike miatt már legalább egy ízben büntetve voltak és a hivatkozott szakaszokban meghatározott büntettek vagy vétségek valamelyike miatt megállapított újabb szabadságvesztés büntetésüket töltik, feltételes szabadságra egyáltalán nem volnának bocsáthatók. Nevezetesen, ha az előző büntetés kitöltése és az újabb büncselekmény elkövetése közt több mint tíz év telt el: ez esetben az elítélt, ha a törvényben meghatározott egyéb feltételek reá nézve fennforognak, feltételes szabadságra bocsátásra ajánlható lesz. Ennélfogva folyamodó kérésének felvételét hivatalból csak akkor kell visszautasítani, ha a jelenlegi elítéltetés alapjául szolgáló büncselekményt a megelőzőleg elkövetett és a fentebb idézett szakaszoknak valamelyikébe ütköző büntetést vagy vétségért megállapított büntetés kiállításától számított tíz éven belül követte el.

5. A 3.-ik pontban említett jegyzőkönyv a lelkésznek és vezető foglárnak „pártoló“ vagy „elutasító“ szóval sajátkezűleg írt véleményével ellátva, valamint folyamodó előéletére vonatkozó pontos adatok feltüntetésével a hozott ítéletek hiteles másolataival, az értesítő-jegyzékkel és a javító fenyítési jegyzőkönyv kivonatával felszerelve, a felügyelőbizottság által, indokolt egyéni vélemény kíséretében, tárgyalás végett a felügyelő bizottság elnökéhez, vagyis az illetékes honvéd törvényszék vezetőjéhez előterjesztendő.

6. A felügyelő bizottság a kérelmet még ugyanazon ülésen tanácskozás tárgyává tenni, véleményét — kizárólagos tekintettel a kérelmező személyes viszonyaira s a letartóztatás alatt tanúsított viselkedésére — haladéktalanul kinyilvánítani és ezt rövid indoklással még az ülés tartama alatt a kérelmi jegyzőkönyvbe vezetni tartozik. A bűnösség fokának vagy a bírói büntetés mértékének, úgyszintén az elítélthez vagyoni viszonyaiból háramló előnyöknek vagy hátrányoknak mérlegelése nem képezheti a vélemény alapját.

7. A felügyelőbizottság az előbbi pont értelmében kiegészített kérelmi jegyzőkönyvet, a hozzácsatolt iratokkal együtt, a tanácskozást követő három nap alatt a honvéd ügyész útján a honvédelmi miniszterhez felterjeszteni köteles.

8. Minthogy az elítélt ellen megállapított és behajthatatlan pénzbüntetés helyettesítő szabadságvesztés-büntetés a feltételes szabadságra bocsátást engedélyező rendelet vételétől számítva akkor is végrehajtandó, ha a főbüntetésül megállapított szabadságvesztés-büntetés kétharmad részének kitöltése után az említett rendelet vételéig annyi idő telt le, amennyi a pénzbüntetés helyettesítő szabadságvesztés-büntetésnek megfelel: ez esetben, ha a feltételes szabadságra bocsátásért folyamodó ellen pénzbüntetés is volna megállapítva, az ügyész felterjesztő jelentésében mindig kifejezetten megemlíteni köteles, hogy e pénzbüntetés lefizetett, illetőleg behajtatott-e avagy pedig az azt helyettesítő szabadságvesztés büntetés lesz végrehajtandó.

9. A honvédelmi miniszter a feltételes szabadságra bocsátás iránt hozott határozatát foganatosítás végett a honvéd ügyésszel közli, aki annak tartalmáról — tudomásvétel végett — a felügyelő bizottság legközelebbi ülésén jelentést tesz.

10. Ha a feltételes szabadságra bocsátás iránti kérelmet a honvédelmi miniszter „egyelőre“ elutasítaná: akkor e kérelem a büntetés ötödik részének, illetőleg az életfogytiglani fegyházra ítélt által újabb két évnek elteltével még egyszer megismételhető; ez a második kérelmi jegyzőkönyv csak abban az esetben mutatandó be a felügyelő bizottságnak, ha ez az első tárgyalás alkalmával elutasító véleményt adott volna, ellenkező esetben pedig — az első kérelmi jegyzőkönyvvel

és ennek mellékleteivel együtt felszerelve — a honvéd ügyész útján a honvédelmi miniszterhez terjesztendő fel.

Az egyszerűen vagy már két ízben elutasított ily kérelem ismételt fölvételére csakis a honvédelmi miniszternek az illető honvéd büntető intézet megselelésére időszakonként kiküldöttje jogosított.

11. Ha valamely letartóztatott egyén feltételes szabadságra bocsátása iránt előadott kérelmének tárgyalása idején büntetett, vétséget vagy súlyosabb kihágást, illetve fegyelmi kihágást követne el, vagy az erkölcsi és munkabeli hanyatlásnak felöltő jeleit adná, vagy valamely régebben elkövetett oly törvénysértés miatt ellene újabb bünvádi eljárás tétetnék folyamatba, mely a törvény értelmében szabadságvesztéssel büntetendő: akkor vele a honvédelmi miniszternek rá nézve kedvező határozata nem közlendő, hanem — a végrehajtás felfüggesztése mellett — további intézkedés végett felterjesztés teendő.

12. A feltételes szabadságra bocsátást engedélyező miniszteri rendelet kelte és száma, a szabadság kezdő napja s tartama, az állandó tartózkodásra kitűzött hely (esetleg csapatost vagy más szolgálati beosztás), a szabadságotlank ottani jelentkezéséről, valamint magaviseletéről vagy netáni haláláról időközben beérkező hatósági bizonylatok kelte, száma s kivonata, esetleg a szabadságotlank visszavonó miniszteri rendelet kelte, száma s az ennek alapján megváltozott végleges szabadulási időpont az illető egyén törzskönyvi lapján mindenkor közzé kell jegyezendő.

Ezenkívül a feltételes szabadságra bocsátottakról minden honvéd büntető intézetben a 6. mellékletnek megfelelő nyilvántartási könyv, a 2.-ik pont 2. bekezdése értelmében hivatalból visszautasított, illetve a 10. és 11.-ik pontokban részletezett kérelmekről pedig a 7. melléklet szerinti külön jegyzék vezetendő és ez az 7. melléklet utóbbi negyedévenként a felügyelő bizottságnak is bemutatandó.

13. A feltételes szabadságotlank a honvéd büntető intézetből a 8. melléklet 8. melléklet szerint kiállítandó igazolvánnyal bocsátatnak el.

Minthogy ennek az igazolvánnyal elvesztése már magában véve a szabadságotlank újabb letartóztatását idézhetné elő: ezért az illető — elbocsátása előtt — behatóan figyelmeztetendő arra, hogy igazolványát gondosan megőrizni és azt előljáró parancsnokságának vagy hatóságának, illetve a községi előljáróságnak, csendőrségnek, szolgabíróknak, rendőrkapitányságnak vagy ezek megbízottainak kívánatára előmutatni köteles; továbbá hogy az igazolványban előírt utat megszakítás nélkül folytatni s megérkezésekor előljáró parancsnokságánál (hatóságánál), illetve a tartózkodásra kijelölt hely előljáróságánál (vagy az illető rendőrkapitányságánál) haladéktalanul jelentkezni és magát ennek felügyelete alá helyezni tartozik. Értésére kell adni, hogy az igazolványban kijelölt tartózkodási helyet, előleges hatósági engedély nélkül, semmi szín alatt el nem hagyhatja; hogy idézésre az előljáróság (rendőrség) előtt mindenkor és haladéktalanul megjelenni, a rendetlen vagy henye életmódtól szigorúan óvakodni köteles, mert ezek ellenkező mulasztásai, illetve magatartása a szabadság visszavonását eredményezné. Végre a nem tényleges állományú egyén hosszabb szabadság esetében figyelmeztetendő, hogy az igazolványban félévi időközökre kitűzött napokon a községi előljárónál (vagy rendőrkapitányságánál, illetve csendőrségnél) személyesen megjelenni, eddigi viselkedését tanúsító bizonyítvány kiállítását és annak a honvéd büntető intézet felügyelőbizottságjához hivatalból leendő megküldését kérelmezni, feltételes szabadságának kifogástalan letöltése után pedig (illetve az életfogytiglani fegyházra ítélt négy év elteltével) igazolványát hasonló célból ugyanott be-

mutatni tartozik, melyek pontos teljesítése által magát a netaláni zaklatásoktól is megmentheti.

14. A feltételes szabadságra bocsátásról a felügyelőtiszttel által az a honvéd törvényszék, illetve csapattest parancsnokság stb. és községi előjáróság vagy rendőrkapitányság is értesítendő, amely az elsőfokú ítéletet hozta, illetve amelyhez a 9. melléklet. szabadságra bocsátott egyén bevonul, illetve amelynek területéhez tartozik vagy rendőri felügyelete alatt áll az elbocsátott részére állandó tartózkodás végett kijelölt község; ettől a parancsnokságtól, illetve hatóságtól a szabadságot megérkezéséről vagy elmaradásáról haladéktalanul értesítés, valamint annak későbbi viselkedéséről a meghatározott időszakonként kiállítandó bizonyítványok mulhatlan megküldése, végre a tartózkodási helynek megváltoztatása iránt netalán adandó engedély tudomás végetti közlése kérendő.

A feltételesen szabadságotokról — az államrendőrség területére szabadságot kivételével — nyilvántartásuk végett a lakóhely szerint illetékes csendőrkörületi parancsnokságot is értesíteni kell.

15. A feltételesen szabadságotnak elbocsátása körül egyebekben — ruháit, netaláni értékeit s munkakeresményét illetően — ugyanaz az eljárás követendő, mint ez a végleg szabadulók irányában követtetik.

16. A feltételes szabadságra bocsátott egyén összes magánjogainak gyakorlásába lép; katonai szolgálatot is teljesíthet; általában csak annyiban tekintendő fegyvenek, rabnak vagy fogolynak, hogy tőle a szabadság törvényes indokból egyszerűen visszavonható.

17. Ha valamely feltételesen szabadságot egyén megrovást érdemlő viselkedése által magát a törvény eme kedvezményére érdemtelenné mutatja: erről az előjáró parancsnokság vagy a hatóság — esetleg a Btk. 51. §-ában foglalt felhatalmazás igénybevételével — további intézkedés végett a honvédelmi miniszterhez haladéktalanul jelentést tenni tartozik.

18. Ha feltételesen szabadon bocsátott fegyver stb. a feltételes szabadon bocsátás tartama alatt újabb büntetendő cselekményt követvén el, őt emiatt letartóztatják s tőle e feltételes szabadon bocsátás kedvezményét a Btk. 50. §-a alapján megvonják: ez esetben az illetőnek letartóztatása napjától az általa elkövetett újabb büntetendő cselekményért való jogerős elítéléséig terjedő idő az utóbbi büncselekmény miatti vizsgálati fogságnak semmi körülmények között nem tekinthető, mert az illető letartóztatott, tekintettel a Btk. 51. §-ának utolsó bekezdésére, elfogatása napjától kezdve a feltételes szabadon bocsátás által félbeszakított, előzőleg megállapított szabadságvesztés-büntetését tölti és így az újabb büntető ítéletben a letartóztatás ideje vizsgálati fogság gyanánt beszámítás tárgyát nem képezheti.

19. Valamely régebbi vagy éppen a feltételes szabadság tartama alatt elkövetett törvényszegésre kimért és a szabadsággal félbeszakított szabadságvesztés-büntetések közül előbb mindig a súlyosabb hajtandó végre.

38. §.

Ujjnyomatokat csak a honvéd (vámőr, folyamőr, csendőr) ügyész, illetve a honvéd törvényszék írásbeli rendelkezése alapján szabad felvenni.

Az ujjnyomatokat a honvéd büntető intézet személyzetének e célra betanított közöge veszi fel.

Az ujjnyomatok felvételének részletes módozatai, valamint az ujjnyomati lapokkal való elbánás tekintetében a honvéd büntető intézetek részére kibocsátott külön utasítás mérvadó.

Az ujjnyomatlapokat további intézkedés végett a felvételt elrendelő ügyésznek, illetve honvéd törvényszéknek kell megküldeni.

Az ujjnyomat felvételének tényét a törzskönyv „Megjegyzés” rovatában, oly egyénknél pedig, akik a törzskönyvben nem szerepelnek (így pl. a szabadságvesztés-büntetés végrehajtásának feltételes felfüggesztése esetében), az e célra külön készített s az illető nevét, rendfokozatát és csapattestét (polgári állását), az ujjnyomat felvételét elrendelő hatóság megjelölését, továbbá a vonatkozó határozat keltét és számát, végül a felvétel napját magában foglaló nyilvántartásba fel kell jegyezni.

Ha a letartóztatottat más büntető intézetbe szállítják, ezzel az intézettel mindig közölni kell azt, hogy az ujjnyomat felvétele megtörtént.

A honvédek részére a honvédtörvény szerinti kötelezettségek teljesítését szolgáló eszközök megadásáról a honvédtörvény 39. §-ában van szó. A honvédek részére a honvédtörvény szerinti kötelezettségek teljesítését szolgáló eszközök megadásáról a honvédtörvény 39. §-ában van szó.

IV. FEJEZET.

A letartóztatottak javítására szolgáló eszközök.

39. §.

- Istentisztelet, iskolai oktatás.
1. Az elítéltek erkölcsi javítására rendszeres istentisztelet, vallásos és iskolai oktatás, valamint megfelelő foglalkoztatás által komolyan törekedni kell.
 2. Az elítéltek vallásfelekezetiük különfélesége szerint vasár- és ünnepnapokon oly gyakran, amint az lehetséges, istentiszteleten vegyenek részt és egyházi személyek részéről a megkívántató vallási és erkölcsi oktatásban részesüljenek; arról is kell gondoskodni, hogy keresztények a húsvéti időben áldozhassanak, illetve az úrvacsorát magukhoz vehessék. Vizsgálati foglyok a közös istentiszteleten csak a honvéd ügyész, illetve a törvényszék vezetőjének engedélyével vehetnek részt.
 3. Az iskolai oktatás a Szolgálati Szabályzat lényegesebb rendelkezéseire és ezenkívül főleg a népiskola tantárgyaira, az egészségápolásra és jelen szabályzatnak a letartóztatottak jogait és kötelességeit tárgyaló határozványaira terjedjen ki és a lehetőséghez képest Magyarország földrajzát és történelmét ölelje fel. Rövidebb szabadságvesztés-büntetéseknel, melyeknek tartama alatt az előképzettség nélküli elítéltek más tantárgyakban amúgy sem mutathatnak fel jelentékeny előhaladást, a fősúly a katona kötelességeinek és magatartásának szabályzatszerű tanítására fordítandó. Az iskolai oktatásban mindazok a 36 éven aluli elítéltek kötelesek részt venni, kik a népiskolában semmi vagy csak fogyatékos oktatásban részesültek. Mindamellettt idősebb elítéltek és vizsgálati foglyok is részt vehetnek ebben az oktatásban, ha azt kérelmezik és ha utóbbiakra nézve a nyomozást vezető, illetve a honvéd törvényszék vezetője ezt megengedhetőnek nyilvánítja. Az író-, rajz- és számológépek kiszolgáltatása a szükségesre korlátozandó és a letartóztatottaknak való átadásakor pontosan feljegyzendő; az író- és rajzpapír ezenfelül a büntető intézet bélyegzőjével ellátandó. Az oktatási idő után az írószerek elveendőek és azoknak teljes számáról meggyőződés szerzendő a célból, hogy minden hiány miatt az illető azonnal felelősségre legyen vonható. Egyáltalában az államfoglyok kivételével egy letartóztatottnak sem adhatók át írószerek egészen szabad rendelkezésre. 4. Az államfoglyok sem az istentiszteleten, sem az iskolai oktatásban részt venni nem kötelesek. Ha azonban a részvételre önként jelentkeznek, reájuk a többi elítéltre érvényes szabályok a mérvadóak.

5. A rendfokozat nélküli s még szolgálatköteles legénységi állományú elítéltek katonai kiképzése annyiban folytatandó, amennyiben ez a büntetés végrehajtásának megzavarása és fegyverkezelés nélkül a honvéd büntető intézet helyi viszonyaihoz képest lehetséges; tehát ily egyénekkal a magánelzárás ideje alatt abban hagyandó. Előzetes letartóztatásban vagy vizsgálati fogságban levő rendfokozat nélküli legénységi állományú egyének a katonai kiképzésben csak annak a közegnek beleegyezésével vehetnek részt, amelyik az előzetes letartóztatást elrendelte, illetve a nyomozó eljárást vezeti. A vádirat közlése után e beleegyezést a honvéd törvényszék vezetője adja meg.

Az iskolai oktatást és a katonai kiképzést a felügyelőszemélyzet, szükség esetén az e célra vezényelt altisztek tartják.

Ha a körülmények megengedik, oktatókul megfelelő felügyelet alatt elítéltek is alkalmazhatók, az A) osztályú fegyencek és rabok azonban csak akkor, ha erre önként jelentkeznek.

6. A letartóztatottak elkülönítésére (17. § 2. pont) az istentisztelet és az oktatás folyamán is gondot kell fordítani.

40. §.

1. Az előzetes letartóztatásban lévők és a vizsgálati foglyok ugyan munkára nem kényszeríthetők, de mégis komolyan felszólítandók, hogy letartóztatásuk ideje alatt megfelelően foglalkozzanak; ennél fogva, ha valaki kitanult mesterségét vagy megszokott foglalkozását folytatni óhajtana, illetve más munkával foglalkozni kívánna: ezt neki, amennyiben az elzárás természetével összeegyeztethető s a házi rendet és csendet sem zavarja, az illetőnek saját költségére meg kell engedni, feltéve, hogy abba az illetékes hatósági személy (39. § 3. pont, 4. bekezdés) beleegyezik.

Foglalkozás.

Ez utóbbi feltétel alatt a letartóztatott egyénnek az is megengedhető, hogy a honvéd büntető intézetben folytatott valamely rendszeres munkában részt vegyen, mely esetben munkája a rendes díjazásban részesítendő. Az ilyen munka kijelölésénél azonban az illető egyén hivatásos állására, munkaképességére és eddigi foglalkozásmódjára lehetőleg tekintettel kell lenni.

Az elzárásra ítélt foglyok foglalkoztatására az előbbi bekezdésben foglaltak az irányadóak.

2. Rendfokozatukban elítéltetésük után is megmaradó tisztek (használó-állásúak) szabadságvesztés-büntetésük tartama alatt munkára nem kötelesek (Ktbt. 13. §.).

3. Államfoglyok munkára nem kényszeríthetők, szabadságukban áll azonban az intézet viszonyainak megfelelő s a házi rendet nem zavaró munkával saját választásuk szerint foglalkozni.

4. Fogházra ítélt foglyok — amennyiben a bírósági ítélet kivételt nem tesz (Btk. 41. §) — viszonyaiknak megfelelő munkára kötelezettek, azonban az illető honvéd büntető intézetben folytatott munkanemek közül feltéve, hogy azt a munkaviszonyok megengedik, szabadon választhatnak. A büntető intézet területén kívül csak beleegyezésükkel és csak közmunkára alkalmazhatók; ily esetben elkülönítésükre szigorúan ügyelni kell.

5. Rabok a viszonyaiknak megfelelő munkát teljesítenek, azonban az illető honvéd büntető intézetre nézve megállapított munkanemek közül, ha azt a munka-

viszonyok megengedik, szabadon választhatnak. A büntető intézet területén kívül csupán közmunkával és csak beleegyezésükkel foglalkoztathatók, mely esetben a fegyencektől és a szabad munkásoktól elkülönítendőek.

6. Fegyencek a megállapított és a felügyelőtiszttel által kijelölt munkára szorítandók. A munkanemet, amely az első időben fárasztó legyen, az orvos meghallgatásával a felügyelőtiszttel határozza meg. A munkához való beosztásnál figyelemmel kell lenni arra, hogy a fegyenc lehetőleg saját mesterségét folytassa; különben pedig személyi viszonyainak megfelelő oly munkakörben foglalkoztatandó, hogy az így tanultak alapján kiszabadulása után könnyebben juthasson megélhetéshez.

A büntető intézeten kívül csupán közmunkára és csak akkor alkalmazhatók, ha őket a többi munkástól el lehet különíteni.

7. A magánelzárásban lévő foglyok, rabok és fegyencek, a nekik kiutalt munkát rendszerint zárkákban végzik el, hacsak ettől a javító fenyítésként kiszabott magánelzárás és sötétmagánelzárás alatt el nem tiltatnak (62. § 2. pontja és a 14. melléklet).

8. Az A) osztályú rabok és fegyencek — amennyire azt a viszonyok megengedik — lehetőleg az irodában lévő írásbeli munkák elvégzésére alkalmazandók feltéve, hogy ez nem az ő személyükre vonatkozik. A B) osztályú ily egyének az intézeten belül nehezebb munkákra és a rendfokozatnélküliek háziszolgáltatásra is szorítandók.

9. A testi egészségre ártalmas vagy tűzveszélyes munkanemek a büntető intézetekben meg nem engedhetők; nagy zajjal járó munkák csak akkor folytathatók, ha azok az intézettel szomszédos épületek nyugalma nem háborítják.

A meglévő munkanemeket és üzemeiket abban hagyni, illetve újakat bevezetni csak a honvédelmi miniszter engedélyével szabad.

10. A büntető intézeten kívüli munkákra az elítélteket akként kell vezetni, hogy a közönség szemlélődésének lehetőleg keveset legyenek kitéve.

Az elítélteket magánlakásokban alkalmazni tilos.

11. A letartóztatottakat lehetőleg a munka folyamán is el kell különíteni (17. § 2. pont).

12. A letartóztatottakat rendszerint nem szabad más ily egyének személyes kiszolgáltatására felhasználni; csak az esetben, ha valamely letartóztatottnak testi törődöttsége vagy sínylődése miatt volna szüksége ily kiszolgáltatásra, lehet rendfokozatnélküli B) osztályú rabokat, valamint fegyenceket ily célra kijelölni. Ily egyének alkalmazhatók a rendfokozatukban elítéltetésük után is megmaradó tisztok (hasonlóállásúak) zárkájának tisztogatására is.

Betegápolókként rendszerint csak oly egyének alkalmazhatók, akik erre a szolgálatra önként jelentkeznek, feltéve, hogy megfelelő lelki tulajdonságokkal s az orvos véleménye szerint a szükséges ismeretekkel rendelkeznek (43. § 2. pontjának 2. bekezdése).

41. §.

Olvasmányok.

1. Tankönyveknek és tudományos műveknek tanulmányozását, valamint is oly szórakoztató könyvek olvasását, melyek vallási, erkölcsi vagy politikai tekintetben aggálytalanok, a felügyelőtiszttel minden letartóztatottnak a szabad órákban megengedheti; ha valamely könyv tartalma aggályosnak mutatkoznék, úgy a vegyes dandár parancsnok ügyészének elhatározása kérendő ki.

Minden honvéd büntető intézet számára könyvgyűjtemény létesítendő és pedig részint a tisztikar tagjainak vagy magánosoknak önkéntes adakozása, részint a honvédelmi miniszter által a honvéd vegyes dandár parancsnoknak ebbeli fölterjesztésére engedélyezendő, esetleg több évre felosztandó költségen.

E gyűjtemény létesítése és gyarapítása iránt intézkedni a honvéd vegyes dandár parancsnoknak feladata, melyben őt ügyésze és a felügyelőtiszttel támogatni tartoznak.

A könyvgyűjtemény gondozása és ebből való könyveknek a letartóztatottak részére való kiszolgáltatása a vezetőfoglár teendői közé tartozik. Vizsgálati foglyoknak könyvek e könyvgyűjteményből is csak az ügyésznek, esetleg a nyomozást vezető közeg meghallgatásával adandó engedélye alapján szolgáltatathatók ki.

A könyvek jókarban tartását, a letartóztatottak felfogási képességéhez és szellemi szükségletéhez mért kiszolgáltatását és a kiszolgáltatásban a fenti korlátozások betartását a felügyelőtiszttel ellenőrizni köteles.

2. Az államfoglyok olvasmányait szabadon választhatják. Könyveket, folyóiratokat és hírlapokat saját költségükön hozathatnak. Csakis oly nyomtatványok olvasását tilthatja be a honvéd ügyész, amelyekben az általuk elkövetett bűntett vagy vétség vagy más ezzel kapcsolatos törvényellenesség van felmagasztalva.

42. §.

1. A házi munkákért, amelyhez a közönséges tisztogatási és jókarban tartási munkálatok, a fűtőfa vágása, a fűtés, az ürülékvedrek (szobaárnyékszékek) kiürítése és tisztántartása stb. tartozik, a letartóztatottnak semmiféle díjazás nem illetékes.

2. Az elítéltek munkaerejét első sorban a kincstár javára kell értékesíteni díjazás mellett (43. § 1. pont).

A honvéd büntető intézeten kívüli munkául kiváltképen oly teendőket kell választani, melyek a csapatokat és intézeteket tehermentesítik.

3. Ha az elítéltek munkaereje kincstári munkákra nem alkalmazható, akkor ez a büntető intézeten belül magánvállalkozók útján értékesítendő. Itt is tekintettel kell lenni arra, hogy az elítélteknek alkalom adassék magukat a jövőre keresetképesé tenni.

A büntető intézet részéről, a honvéd közigazgatás nevében, valamely vállalkozóval létre jött minden szerződés tervezete, mely a kölcsönös jogokra és kötelességekre s különösen a végzett munkákért a vállalkozó által a kincstárnak fizetendő megtérítésekre vonatkozik, jóváhagyás végett a vegyes dandár parancsnokhoz terjesztendő fel, aki jóváhagyás esetén arról a honvédelmi miniszterhez jelentést tesz.

A szerződésben a munkavállalkozó magát kötelezni tartozik, hogy ő és esetleges munkavezetői semmi olyasmibe nem fognak, ami a jelen szabályzat határozványaival ellenkezik és ennél fogva az elítéltekkel való érintkezésnél csupán arra a mértékre fognak szorítkozni, amit a munkauzem okvetlenül megkíván.

4. Amennyiben az elítéltek a fent említett módon foglalkoztathatók nem volnának, gondoskodni kell arról, hogy a henyélés elkerülése céljából megfelelő módon foglalkoztassanak és pedig ha lehetséges saját kezelésben végzendő munkák által. Ily munkákba megrendelés nélkül azonban csak akkor szabad kezdeni, ha alapos kilátás van arra, hogy a készítmények el fognak kelni.

Munkák.

5. A felügyelő személyzet részére az elítéltek — a felügyelőtiszti engedéllyel — a 43. § 1. pontjában meghatározott díjazás ellenében a foghelyiségeken belül dolgozhatnak.

6. Az ebből a szakaszból megjelölt munkák tekintetében is irányadók a 40. § 9. pontjának 2. bekezdésében foglaltak.

43. §.

Kincstári munkák díjazása.

1. A honvéd közigazgatás javára a letartóztatottak által végzett munkák rendszerint napszám szerint díjazandók és pedig napszámomunkákért napi 20 fillér, irodai és mesteremberi munkákért pedig napi 40 fillér számítható fel a kincstár terhére, mely díjazások a fennálló szabályok szerint kezelendők.

Félnapi munkáért, vagyis négy órán át való munkaalkalmazásért a fentebbi járuléknak a fele illetékes.

E díjtételektől csak a honvédelmi miniszter engedélyével lehet eltérni.

2. A honvéd büntető intézet irodai és számadási munkálatai, az étkezés előkészítése, a kincstári fehérnemű mosása, a letartóztatottak ruházatának, fehérneműjének és lábbelijének nagyobb mérvű javítása, a letartóztatottak által történt borotválás és hajnyírás ugyan kincstári munkáknak*) tekintendők, de ezek még sem részesítendők díjazásban.**)

Mennyiben számítható fel díjazás méltányossági okokból oly egyének részére, kik e munkákat ellátják vagy a betegek gondozására (40. § 12. pontjának 2. bekezdése) rendeltetnek, az a következőkben van meghatározva (44. § 4. bekezdése).

44. §.

Munkajutalomdíjak.

1. Letartóztatottaknak munkájuk díjazására igényük nincs, azonban a honvéd közigazgatás a munkaerejük értékesítéséből elért tiszta nyereség egy részét biztosíthatja részükre feltéve, hogy a nekik kiadott munkát jól és szorgalommal végezték.

2. E rész a kincstári élelmezésben levő letartóztatottak részére a kincstári munkákért meghatározott díjazások (43. § 1. pont), illetőleg a letartóztatottak munkája után befolyt tiszta jövedelemnek (42. § 3. és 4. pontja) két ötöd részéből áll oly megszorítással azonban, hogy ez naponként és fejenként 20 fillért, különösen ügyes és szorgalmas munkásoknál pedig 40 fillért túl nem haladhat.

Azoknak, kik magukat sajátjukból élelmezik, az egész tiszta jövedelem javukra irandó.

3. Az oly elítéltek részére, kik már azelőtt bíróilag kimondott szabadságvesztés büntetést töltöttek ki, tehát visszaesőkké váltak, az említett munkajutalomdíjaknak csak felerésze vehető számításba.

Ha visszaeső elítéltek a büntetési idő első felén át magukat jól viselték, akkor a felügyelőtiszti nekik az egész munkajutalomdíjat odaítélheti.

4. Az oly letartóztatottak, kik hosszabb időn át a 43. § 2. pontjában említett munkákat végezték vagy beteg letartóztatottak ápolására alkalmaztatnak, a kinc-

*) A kincstári munkák értelmezését a 35391—13—1922. számú rendelet tartalmazza.

***) Lásd a 20734—13—1924. számú rendeletet.

tári napszámomunkákért járó jutalomdíjnak megfelelő nagyságú jutalomban*) részesíthetők.

5. Tartós vagy gyakran ismétlődő munkáknál az elítéltekkel árjegyzék útján közlendő, hogy az előírt követelmények teljesítésével mily pénzüsszeget kereshetnek.

45. §.

1. Az előzetes letartóztatásban levők és a vizsgálati foglyok, valamint a magukat sajátjukból élelmező elítéltek munkajutalomdíjukat korlátlanul, a többi elítélt pedig feléig — de ezek csak akkor, ha elbocsátásuk után ismét tényleges szolgálatra mutattnak be vagy ha már legalább 10 pengő letétjük van — mellékelvezeti cikkek beszerzésére, szegény hozzátartozóiknak segélyezésére vagy más megengedett célokra (pl. a cselekmény által okozott kár önkéntes megtérítésére vagy kárpótlására [46. § 1. pontja], tisztálkodáshoz szükséges cikkek, pohár, evőeszközök beszerzésére, a kiszabadulás után folytatni szándékolt mesterség szerszámainak vagy anyagszereinek, továbbá megfelelő könyvek megvételére, levelek bérmentesítésére stb-re) fordíthatják; különös méltánylást érdemlő esetekben a felügyelőtiszti megengedheti, hogy a munkajutalomdíjak háromnegyed részéig használtassanak fel.

2. A fennmaradó jutalomdíj úgy kezelendő, mint a letartóztatottak más pénzértéke (12. § 2. pontja) és a letartóztatottak elbocsátásakor annak az állományfestnek, amelyhez az illető bevonul vagy annak a közigazgatási hatóságnak, melynek átadatnak, küldendő meg, különben pedig neki utalandó ki.

A munkajutalomdíjakat nem szabad a kincstár költségén történt élelmezés fedezésére fordítani.

3. Az elhalt elítéltek keresménye, a temetésre fordított összeg (34. § 4. pontja) levonása után, az illetékes polgári hatóság útján a jogutódoknak kiadandó. Ilyenek nem létében ezt az összeget a kiszabaduló, de tényleges szolgálatra be nem vonuló vagyontalan elítéltek segélyezésére (57. §) kell fordítani. Ugyanígy kell kezelni az elhaltak után fennmaradó egyéb értékeket is (34. § 2. pontja).

46. §.

1. A letartóztatottak munkajutalomdíjai csak oly károk megtérítésére fordíthatók, melyeket fogságuk alatt gonoszszágból vagy pajkosságból okoztak (52. § 9. pontja).

Ily károk mindenkor haladéktalanul a G—36. jelzésű szolgálati könyv szerint a gazdasági hivatal által megállapítandók.

Más esetekben a nyújtandó kártérítésre nézve a károsult és a károsító közti megegyezés, ilyennek hiányában pedig a gazdasági hivatal lelete a mérvadó (45. § 1. pontja).

Ha ez utóbbi ellen a letartóztatott kifogást emel, úgy ez írásba foglalandó s a gazdasági hivatali lelettel együtt a vegyes dandár parancsnokhoz terjesztendő föl döntés végett.

E döntés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

*) Lásd a 20734—13—1924. számú rendeletet.

2. Károknak nem a munkajutalompenzektől származó letétekből való fedezése tekintetében az erre nézve általában érvényes törvények szerint kell eljárni.

47. §.

Elszámolás a letartóztatottak vagyonaival.

A letartóztatottak vagyona és ennek hovaforrása a vezető foglár által minden egyes egyén számára külön vezetendő kézikönyvecskében tartandó nyilvántartás, mely a letartóztatottak költségén szerzendő be.

Ez a kézikönyvecske minden letartóztatottnak havonként egyszer betekintésre átadandó, az elbocsátáskor lezárandó, a gazdasági hivatal által aláírandó és kiadandó.

48. §.

Munkafeladatok.

1. A napi munkaként kiutalt munkafeladat az elítélt átlagos teljesítő képességét ne haladja felül (40. §. 6. pontja).

Az oly elítélteknek, kik valamely mesterséget még csak tanulnak vagy töredősségükönél fogva annak végzésében korlátozva vannak: megfelelően kisebb munkafeladat utalandó ki napi munkaként.

2. A napi munka és a jutalomdíjak megállapítása, valamint az árjegyzék összeállítása (44. §. 5. pont) a gazdasági hivatal feladata.

A napi munkák megállapítása és az árjegyzék felülvizsgálás végett a honvéd vegyes dandár parancsnokhoz terjesztendő fel.

49. §.

Munkaidő.

1. A napi munkaidő, ha ez az egészség és az oktatás hátránya nélkül megtörténhetik, általánosságban 8 óra hosszat tartson.

2. A letartóztatottak vasárnapokon és más törvényes ünnepnapokon, a nem katolikusok ezenfelül a vallásfelekezetük szerinti külön ünnepnapokon sem alkalmazhatók munkára.

50. §.

A foglárak és kulcsárok jutalmazása.

1. A honvéd büntető intézetek foglárjai és kulcsárai a letartóztatottak munkaerejének értékesítése körüli különös fáradozásaikért és az ezzel egybekötött rendkívüli ruhakoptatásért jutalmazás fejében az illető büntető intézet tiszta jövedelmének*) 10%-át kapják, mely összegnek köztük leendő méltányos felosztása iránt a vegyes dandár parancsnokság intézkedik.

2. A munkadíjakból az üzemköltségeknek, a munkajutalomdíjaknak, valamint a foglárak és kulcsárok jutalmazásának levonása után fennmaradó összeg mint tényleges bevétel a kincstár javára esik.

*) A tiszta jövedelem kiszámítására nézve lásd a 20.734-18-1924. számú rendeletet.

Lsd: 10 H. 11. 1932

51. §.

1. Minden honvéd büntető intézetben a munkaeredmények és az elért keresmények, az ezekből az egyes letartóztatottakra, a foglárakra és kulcsároknak, valamint a honvéd kincstárba eső hányadok, a mellékévezeti cikkekre vagy egyéb megengedett kiadásokra fordított, valamint a mindegyik letartóztatott számára letéteményezett pénzüsszegek, az érvényben levő gazdasági és számviteli szabályoknak megfelelően kezelendők és folytonosan nyilvántartandók.

2. Költségvetési évenként (július 1.-től—június 30.-ig terjedő időszakra) minden honvéd büntető intézet az ott végzett munkák eredményéről a 10. melléklet szerint kimutatást szerkeszt és ezt legkésőbb augusztus hó 15.-éig a honvéd vegyes dandár parancsnokság útján, mely azt felülvizsgálja a netán szükséges javításokkal ellátja, a honvédelmi miniszter elé terjeszti.

E kimutatás előterjesztésénél esetleg azon okokról is behatóan nyilatkozni kell, amelyek miatt a letartóztatottak munkáinak tiszta jövedelme az előző évinél jelentősen több vagy kevesebb bevételt tüntet fel.

E kimutatásra vezetendő láttamozási záradékában a vegyes dandár parancsnokság az 50. § 1. pontjában említett jutalmak megtörtént kiutalását, az összegek megjelölése mellett, felemlíti.

Lsd: 10 H. 11. 1932

10. melléklet.

V. FEJEZET.

Házi- és napirend.

52. §.

Házi- és napirend.

1. A letartóztatottak a honvéd büntető intézet alkalmazottaival szemben — amennyiben ezeknél magasabb rendfokozatot nem viselnek — alárendeltségi viszonyban állanak.

Minden letartóztatott köteles az intézet alkalmazottaival szemben tisztelettel viselkedni s ezeknek a jelen szabályzaton alapuló meghagyásait ellenkezés nélkül teljesíteni.

2. A legénységi állományhoz tartozó letartóztatottak kérelmeiket és panaszait a felügyeletükkel megbízott fogláránál vagy kulcsárnál, mások a felügyelő-tisztnél adják elő s e személyzetnek előjáróikhoz csak akkor fordulhatnak, ha kérelmük nem teljesített. Egyik letartóztatott a másik nevében kérelmet vagy panaszt nem adhat elő.

Ha az államfoglolyok bármilyen panaszát vagy kérelmét volna, azt a felügyelő-tisztnak vagy előszóval vagy írásban adhatja elő. Ha a szükséges intézkedés a felügyelő-tiszt hatáskörét túlhaladná, a panasz vagy kérelem véleményezve a honvéd ügyészhez s esetleg az által a vegyes dandár parancsnokhoz, kivételesen esetekben a honvédelmi miniszterhez terjesztendő fel.

Csak szemléknél vagy a honvéd vegyes dandár parancsnok, illetve ügyész által tartott időszakos megvizsgálásoknál szabad a kérelmeket vagy panaszokat a szemlé (megvizsgálást) tartónál közvetlenül előadni.

A letartóztatottaknak kérelmükre meg kell engedni, hogy szabad idejükben a honvéd büntető intézet szabályzatába betekinthessenek.

3. Letartóztatottak a jelentéstételnél, kérelmek vagy panaszok előterjesztésénél, ezenfelül előjárókkal vagy föllebbvalókkal való találkozásnál, az intézetben az előírt tiszteletadást tartoznak teljesíteni. Az intézetben kívül a legénységi állományú letartóztatottak előjárókkal vagy föllebbvalókkal való találkozásnál csupán fővetést teljesítenek.

A letartóztatottak a foghelyiségbe belépő előjárót vagy föllebbvalót föléállással üdvözlik; munkatermekben a munka folytatandó, ha csak más utasítás nem adatik.

4. Ha a letartóztatott a foghelyiséget elhagyja, rendesen felöltözve kell lennie.

A legénységi állományú letartóztatottak az istentisztelethez, az oktatáshoz, a munkához, a sétahelyre menésnél és visszajövetelnél, valamint a szabadban való mozgásnál (28. § 9. pontja) páronként rendezve katonás tartással menetelni

és ha egy előjáró megállást parancsolt, csendben megállni tartoznak; a magán-elzárásban levők magánosan, egymásután mennek, mindegyik a másiktól 5 lépésnyi távolságban.

A letartóztatottaknak tilos a folyosókon és a sétahelyeken önkényűleg megállni.

Istentisztelet, oktatás és séta ideje alatt a fegyenceknek és raboknak nem szabad beszélgetniük.

5. A közös foghelyiségekben levő letartóztatottak a szobafelügyelőnek a rend és tisztaság fenntartására irányuló utasításait teljesíteni tartoznak.

Tilos a háló- és munkatársaknak a zajos mulatozás, éneklés, füttyülés, erkölcstelen beszélgetés, elkövetett bűncselekmények, veszekedések, civódások, gyalázkodások, bántalmazások és verekedések elbeszélése, kártyázás és más játék, valamint az ablakon való kinézetetés. Ugyanígy tilos titkosan vagy jelek által beszélni.

6. Aki a felügyelet alól magát elvonni igyekszik, aki megszökik, szökési kísérletet vagy ahhoz előkészületeket tesz, úgyszintén az is, aki valamely letartóztatottnak ilyen szándékáról vagy előkészületéről tud s azt kellő időben fel nem jelenti: a fennálló törvényes rendelkezések szerint büntetendő, illetve szigorúan fenytendő.

A szökésen rajtakapott ellen az őr vagy őrség köteles löfegyvert használni, ha felszólításra azonnal meg nem áll és feltartóztatására más eszköz nincsen, feltéve, hogy ezáltal harmadik személy nincs veszélyeztetve.

7. A tiltott cselekmények elkövetésére való összebeszélések vagy szövetkezések szigorúan fenytettek.

A fegyelmet és rendet súlyosan sértő, kihívó, rakoncátlan viselkedés ellen szegülést kényszereszközök alkalmazásával is haladéktalanul meg kell szüntetni.

8. Ha egyik letartóztatott a másikat megsérti vagy egyébként megbántja, úgy ennek nem szabad magamagának elégtételt vennie, hanem az előjáróinál kell jelentést tennie.

Egyik letartóztatottnak sem szabad egy más foghelyiségben levő egyénnel érintkezésbe lépni. Kivétel csak az államfoglolyok képezhetnek, akiknek a felügyelő-tiszt megengedheti, hogy nappal egymásnál tartózkodhassanak. Ezt az engedélyt bármikor vissza lehet vonni.

A letartóztatottaknak idegeneket — még a büntető intézetet meglátogató hivatalos egyéneket is — csupán a jelenlevő felügyelőszemély engedélyével szabad megszólítani, az öröket pedig csakis fenyegető veszély esetén.

9. Aki ruháját, ágyneműjét vagy a rábízott eszközöket, anyagot, könyvet stb.-t szándékosan vagy gondatlanságból elrontja, az nemcsak az okozott kárt köteles megtéríteni (46. §), hanem még külön meg is fenytetik.

10. Tilos a letartóztatottaknak egymástól valamit vásárolni, cserélni, kikölcsönözni, ajándékolni elfogadni vagy valamit eladni, kölcsönadni vagy ajándékozni, hacsak ezekre nézve különös méltánylást érdemlő körülmények esetén a felügyelő-tiszt, előzetes letartóztatásban levőknél és vizsgálati foglyoknál pedig még az illetékes hivatali közeg (39. § 3. pont, 4. bekezdés) is engedélyt nem ad.

11. Istentisztelet és oktatás alatt a letartóztatottak kötelesek magukat tisztességesen viselni és minden háborítást elkerülni.

Azok, akik az oktatásnál fegyelmetlenséget vagy hanyagságot tanúsítanak vagy azt pajkosságból zavarják, fenytendők, azok pedig, akik tanulási képességük hiányáról tesznek bizonyosságot, az iskolai oktatásból kizárandók.

12. A munka szorgalommal és gondossággal teljesítendő s nem szakítandó meg korábban, míg a bevégzésre jel nem adatik. Munkaközben csakis oly beszélgetés van megengedve, ami magára a munkára vonatkozik.

A magánvállalkozókkal és ezek munkavezetőivel szemben illendően viselkedni s azoknak a munkauzemre vonatkozó utasításait követni kell.

13. Tilos a letartóztatottaknak a munkahelyiségből vagy bárhonnan valamely tárgyat a hálólhelyiségbe jogtalanul magukkal vinni, valamint bármit is titokban a büntető intézetbe be- vagy onnan kicsempészni.

Talált tárgyak valamelyik előjárónak azonnai átadandók, felajánlott ajándékok visszautasítandók s a felajánlók a felügyelőtiszthez utasítandók.

Ha valamely előjáró személymotosztást rendel el, úgy ennek minden letartóztatott magát vonakodás nélkül alávetni köteles.

14. Szabad óráikban a letartóztatottak olvasással vagy más hasznos dolgokkal foglalkozzanak.

15. Ha valaki betegnek érzi magát, ezt azonnal jelenteni köteles.

Aki betegséget eltitkol, színlel vagy magának ilyen szándékosan okoz: büntetendő, illetve fenyegetendő.

16. A letartóztatottak kötelesek ennek a szabályzatnak rendelkezéseit nemcsak pontosan betartani, hanem azok áthágására vonatkozó felszólítástól vagy segédkezéstől is tartózkodni s gonosz terveket azonnal feljelenteni.

53. §.

Napirend.

Minden honvéd büntető intézetben a felügyelőtisztnapirendet készít s azt az ügyész, illetve a vegyes dandár parancsnok jóváhagyása után a letartóztatottaknak tudomására hozza.

A napirend szerkesztésénél a következő határozványok veendőek figyelembe:

1. A legénységi állományú letartóztatottaknak hétköznapokon áprilistól szeptemberig bezárólag reggel 5^h 30-kor, a többi hónapokban 6^h-kor kell felkelniök s 21 órakor aludni menniök.

Vasár- és ünnepnapokon megengedhető, hogy egy félórával később kelhessenek fel.

A reggeli elfogyasztására fél óra szabadó ki, az ebéd 11^h 30-kor adandó s azután egészen déli 1^h-ig pihenő engedélyezendő. Ezen idő alatt a munkatermek alaposan kiszellőztetendők.

Az ebéd utáni pihenőt hasznos könyvek olvasásával, vagy az iskolai feladatok kidolgozásával kell eltölteni; lefeküdni és aludni tilos.

2. Az államfogyók április 1-től október hó 1-ig 21 órakor, a többi hónapokban pedig 19 órakor az adott jelre zárkákba menni s egymástól elkülönítve tartózkodni kötelesek (35. § 9. pont). Ez időponttól fogva 6 óráig a zárkák ajtait kulccsal be kell zárni. Aki a fentebb megjelölt időpontban azonnal zárkájába nem távozik, az a felügyelőtisztnak azonnal bejelentendő.

3. Az istentisztelet, oktatás és katonai kiképzés megtartására, a házi teendők s a munkafeladatok elvégzésére, a szabadban való mozgásra (tornára), valamint a látogatások elfogadására és levelek írására szánt időszakok a helyi viszonyokhoz mérten a felügyelőtisztnak által állapítandók meg.

4. A munkaidő tartamát akképen kell megállapítani, hogy a letartóztatottaknak mentül kevesebb idejük legyen esetleges henyelésre.

5. A napi munka befejeztével a letartóztatottak zárkákba kísértetnek, ahol elköltvén vacsorájukat, lefekvésig tanulhatnak, olvashatnak vagy más csendes munkát végezhetnek.

A 21 órakor adandó jelre mindenki ágycát megveti, levetkőzik, ruháját megtisztítva az ágya feletti polcra helyezi s lefekszik; felöltözve lefeküdni tilos. A lefekvéses idő után járkalni vagy az éjjeli csendet zavarni nem szabad.

6. A napirendben foglalt szabályok a magánelzárásban lévőkre is megfelelően érvényesek

54. §.

A házi- és napirend — amelyeknek 1—1 példánya az összes helyiségekben HÁZI- ÉS NAPI- kifüggesztendő — növedékbe jutó minden legénységi állományú egyénnek azonnal tudomására hozandó. rend közlése.

VI. FEJEZET.

A letartóztatottak elbocsátásánál követendő eljárás.
Időszaki beadványok.

55. §.

- A letartóztatottak elbocsátása.
a) személyi-
ket illetőleg.
11. melléklet.
- Minden egyént, aki honvéd büntető intézetben volt letartóztatva, szabadonbocsátásakor a 11. melléklet szerinti elbocsátólevéllel kell ellátni.
 - A szabadon bocsátandó s előzetes letartóztatásban vagy vizsgálati fogdáiban lévő,
 - tényleges szolgálatot teljesítő rendfokozat nélküli egyént az állománytestétől igénylendő katonai egyénnel rendeltetési helyére kell kísértetni; tisztesekeket és altiszteket bevonulásra kell utasítani;
 - nem szolgálatköteles egyének — az alábbi 6. pontban megjelölt eset kivételével — minden további nélkül szabadon bocsátandók.
 - A honvéd büntető intézetben szabadságvesztés-büntetésüket töltő s a honvédség kötelékében megmaradt katonai egyének 3 hónappal büntetésük letelte előtt orvosilag megvizsgálándók és ha állománytestüknél további szolgálatteljesítésre alkalmatlanoknak találtatnának, felülvizsgálat alá vonandók; az alkalmatlanoknak talált egyének a büntetés letelte után előbbi állománytestükhöz helyezendők vissza, míg az alkalmatlanok elbocsátandók. Egyebekben a 2. pontban foglaltak irányadók.
 - A büntetésüket letöltött csendőr egyéneket illetékes osztályparancsnokságukhoz kell útbaindítani. Az ilyenek menetlevelét a felügyelőtiszttől állítja ki, őket az intézetre nézve illetékes számadótest pénztárából útiköltséggel látja el s ennek visszatérítése iránt az illetékes csendőr osztályparancsnokság gazdasági hivatalát megkeresi.
 - A katonai szolgálatra nem köteles és büntetésüket letöltött egyének szükség esetén útlevelel látandók el, melyben nevük, életkoruk, vallásuk, személyleírásuk, illetőségi helyük, valamint az a város vagy község, ahova utazni, illetve ahol letelepedni óhajtanak, feltüntetendő; ezzel azután szabadon bocsátatnak.
 - Azok a nem szolgálatköteles fegyencnek, rabok és foglyok, akik javulásuknak elegendő jelét nem adták s akik a vagyon- és életbiztonságra veszélyesek, hazatoncoltatásuk céljából az 1. melléklet szerinti Értesítőjegyzékkel az átvétel írásbeli igazolása mellett a legközelebbi rendőri hatóságnak adandók át.
 - Az országból való kiutasításra ítélt külföldieket, valamint a kitiltásra

ítélt belföldieket a legközelebbi rendőrhatóságnak kell az átvétel írásbeli igazolása mellett átadni.

7. Katonai szolgálatra nem kötelezett fegyencnek és raboknak, valamint az eset körülményeihez képest foglyoknak szabadulása előtt is egy hónappal, kegyelmezés esetén pedig az elbocsátással egyidejűleg az értesítőjegyzék hiteles másolata, az illető egyén erkölcsi állapotára vonatkozó véleménnyel kiegészítve, annak a községi előljáróságnak küldendő meg, amelynek területén a szabaduló egyén letelepedni szándékozik.

8. A szabadságvesztés-büntetések végrehajtását a honvéd büntető intézetek a 12. melléklet szerinti értesítéssel haladéktalanul tudomására hozzák az illetékes honvéd törvényszékeknek.

9. Kivánatra a szabadulónak a honvéd büntető intézetben tanúsított erkölcsi viseletéről és az ott elsajátított ismereteiről bizonyítványt kell kiállítani.

10. A kiszabadulásra kerülő fegyenc és rab a büntetési idő három utolsó napjának valamelyikén az illető lelkész elé állítandó, akitől jövő életére nézve komoly intést és tanítást nyer. Ugyanily célból az utolsó napon a felügyelőtiszttel ele vezetendő.

11. A hűtlenség s az 1921. évi III. törvényeikkbe ütköző állami és társadalmi rend elleni bűncselekmények miatt elítéltekről a büntetés letöltése után a további megfigyelés és nyilvántartás végett a 12. melléklet szerinti értesítést a területileg illetékes csendőrkerületi parancsnokságnak is meg kell küldeni.

56. §.

1. Az előzetesen letartóztatottnak, vizsgálati foglyoknak, foglyoknak és államfoglyoknak szabadonbocsátásukkor a tulajdonukat képező tárgyak, valamint az esetleges munkajutalomdíjaik a vonatkozó jegyzőkönyvbe bejegyzett elismervény, illetve nyugta ellenében kezeikhez kiadandók.

2. A fegyenc és rab elbocsátásakor a tulajdonát képező s a honvéd büntető intézet őrizetében lévő tárgyai, valamint az esetleges munkajutalomdíja, ha tényleges szolgálattételre vonul be, az állománytestnek, ha polgári hatóságnak adatik át, ennek, egyébként pedig neki magának szolgáltatandók ki a vonatkozó jegyzőkönyvbe bejegyzett elismervény, illetve nyugta ellenében.

3. Ha valamely letét, munkajutalomdíj vagy tárgy az állománytestnek megküldetett, akkor ezek azt a volt fegyencnek vagy rabnak azonnal szolgáltatásuk ki.

4. Mihelyt a kiszabaduló egyén saját ruháit s egyéb tulajdonát kézhez kapta, a letartóztatottak közé többé vissza nem bocsátható.

57. §.

Azok a vagyontalan elítéltek, akik büntetésük végrehajtása után ténylegesen katonai szolgálatot nem teljesítenek, kiszabadulásukkor a legelső életszükségletek fedezése céljából egyszersmindenkorra 20 pengő segélypénzzel láttatnak el, amennyiben nincs amúgyis a most említett összegnek megfelelő letétjük vagy munkajutalomdíjuk. Ha tehát ez utóbbiak valamelyike 20 pengőnél kevesebb volna, az erre az összegre kiegészítendő.

Az ilyen segélypénzre fedezésére szolgálnak a 45. § 3. pontjában megjelölt bevételek; ha ilyen rendelkezésre nem állana, a szükséges összeg azonnali kiutalása iránt a vegyes dandár parancsnokság intézkedik.

58. §.

Időszaki be-
adványok.

1. Államfogházbüntetésre ítételekről, növedékbe vételük után a honvéd büntető intézet haladéktalanul és közvetlenül kísérőjelentés nélkül a honvédelmi miniszterhez felterjeszti a növedék-jelentés másolatát.

2. Államfogyok büntetésének leteltéről a honvéd büntető intézet közvetlenül jelentést tesz a honvédelmi miniszterhez.

3. Hűtlenség miatt szabadságvesztésre ítételekről elbocsátásuk előtt 2 hónappal, megkegyelmezés esetén pedig azonnal a 13. mellékletben foglalt minta szerint szerkesztendő „Elbocsátási kimutatás“-t a honvéd büntető intézet közvetlenül külön jelentés nélkül a honvédelmi miniszterhez felterjeszti.

Az „Elbocsátási kimutatás“-hoz csatolandók az elítélt személyi okmányainál lévő ítéletnek és büntetési jegyzőkönyvi kivonatnak másolatai, az anyakönyvi lapjának másolata és a javító-fenyítési jegyzőkönyv kivonata. A büntetés végrehajtásának esetleges megszakításai a „Jegyzet“ rovatban feltüntetendők.

A honvédelmi miniszter az „Elbocsátási kimutatás“-t mellékleteivel együtt a belügyminiszterhez küldi át.

4. A budapesti Margit körúti és a szegedi honvéd büntető intézetek a fegyház- és börtönbüntetések végrehajtására szolgáló férőhelyek számáról és az intézetben büntetéseiket töltő fegyencek, illetve rabok létszámáról minden hónap elsején a honvédelmi miniszterhez közvetlenül kísérőjelentés nélkül kimutatást terjesztenek fel.

VII. FEJEZET.

A honvéd büntető intézetek alárendeltsége és vezetése; felügyelő szolgálat; fenyítő hatalom; ellenőrzés.

59. §.

1. A honvéd büntető intézetek a honvéd ügyésznek s ennek útján a területileg illetékes vegyes dandár parancsnokának, gazdaszaktőzizagatási tekintetben pedig a vezetőhadbiztosnak vannak alárendelve.

2. Minden honvéd büntető intézethez a szolgálat közvetlen vezetésére és a fegyelem fenntartására egy felügyelőtisztt osztatik be, aki ebből a szempontból, vagyis a tulajdonképeni igazságügyi vonatkozású ügyek tekintetében közvetlenül a honvéd vegyes dandár parancsnok ügyészének, minden más tekintetben pedig a vegyes dandár parancsnoknak van alárendelve.

60. §.

Felügyelő
szolgálat.

1. A letartóztatottak fölötti közvetlen felügyelő szolgálatot nagyobb büntető intézeteknél felügyelő tisztviselők, a többinél foglárók teljesítik. Ezek támogatására altisztek osztatnak be mint kulesárok.

E szolgálati közegek alkotják a felügyelőszemélyzetet.

2. Ahol nincs állandó őrség, ott a napi felváltással kirendelt őrség megbízható legénységi egyénekből állítandó össze.

61. §.

1. Előzetes letartóztatásban és vizsgálati fogságban lévő katonai egyének által elkövetett oly büntetendő cselekményeket, amelyeket, mert fegyelmileg elintézhettek, nem vonnak be a folyamatban levő bűnvádi eljárásba, illetve nem terelnek bűnvádi útra, a Szolgálati Szabályzatban (illetve fegyelmi fenyítő szabályzatokban) meghatározott fegyelmi fenyítésekkel kell sújtani.

2. Az előzetes letartóztatásban és vizsgálati fogságban levő polgári egyének ellen fegyelmi fenyítésként kemény fekvőhely, kenyér és víz melletti böjt, magánelzárás és sötét magánelzárás alkalmazható.

Kemény fekvőhely és böjt kiszabásának csak 24 órai megszakítással és hetenkint legfeljebb kétszer lehet helye.

Magánelzárás 14 napon túl nem terjedhet és újból csakis egyhónapi időközelmúltával alkalmazható.

Sötét magánelzárás 24 órán túl nem terjedhet, újból csak egyheti időköz mulva és összesen legfeljebb tízszer alkalmazható.

Az utóbb említett két fenyítéssel a levelek elküldésének és átvételének tilalma, a védő látogatásainak kivételével a küllátogatások elfogadása kedvezményének elvonása, valamint, amennyiben a magánelzárás öt napnál többre nem terjed, a sétából való kizárás van összekötve. E két fenyítés végrehajtása előtt a megfenyítendő egyént honvédorvos vizsgálja meg s naponkint az orvos és ezenkívül kétszer a felügyelőszemélyzet látogassa meg.

62. §.

Javító
fenyítések.

14. melléklet.

1. Az elítéltek által elkövetett büntetendő cselekmények javító fenyítésekkel sújtandók, feltéve, hogy ezek a cselekmények nem olyan természetűek, amelyek bűnvádi eljárás alá lennének vonandók; ez utóbbi esetben a honvéd ügyésznek azonnal jelentést kell tenni, aki a továbbiak iránt intézkedik.

2. A javító fenyítések neveit és alkalmazásuk feltételeit a 14. melléklet tartalmazza.

Több fenyítési nemnek egyidejű alkalmazása tilos.

3. A magánelzárás tartama alatt az elítéltnak imakönyvön kívül csakis valamely tankönyv olvasása engedhető meg.

4. Az az elítélt, aki magánelzárással vagy sötét magánelzárással volt fenyítve, újabb büntetendő magatartás miatt ismételen ugyanily fenyítéssel csak annyi nap eltelté után fenyíthető meg, ahány napot a legutóbb kiállott fenyítés kitett.

Az ily fenyítésnemekkel sújtott egyének napi sétájukat lehetőleg egyes sétatúvarkon végezzék; más elítéltekkel nem szabad érintkezniük.

5. A magánelzárás és sötét magánelzárás előtt a megfenyítendő egyént orvosilag meg kell vizsgálni.

Az orvosi lelethez képest, mely írásban állítandó ki, a javító fenyítés időtartama leszállítandó vagy pedig egy vagy több súlyosbítás elhagyása elrendelendő.

Ugyanez az eljárás követendő a fenyítés hátralévő idejére abban az esetben is, ha az elítéltnak naponta eszközzendő orvosi megvizsgálata alkalmával a fenyítés enyhítésének szükségessége mutatkozik.

A javító fenyítés tartama alatt ezenfelül az elítélt valamelyik felügyelőszemély által naponta legalább kétszer meglátogatandó.

6. a) Tisztek (hasonlóállásúak) fogházbüntetésük tartama alatt rendszerint csak megfeddással vagy a sétaidő korlátozásával fenyíthetők. Ha azonban az elkövetett büntetendő magatartás súlyához mérten ezek a fenyítések nem látشانának kielégítőknak, akkor az illetékes vegyes dandár parancsnok a Szolgálati Szabályzatban (illetve fegyelmi fenyítő szabályzatokban) megjelölt más fenyítést is kiszabhat, amely a fogházbüntetés betöltése után lesz végrehajtható.

A tisztekre (hasonlóállásúakra) kiszabott javító fenyítések a büntetési jegyzőkönyvek vezetésére hivatott előjárókkal közlendők.

b) Legénységi állományú egyénnel szemben a Szolgálati Szabályzat I. Rész XIII. fejezetében meghatározott feltételek alatt a megintési jegyzőkönyv felvehető, illetve ily egyének ezen jegyzőkönyv alapján lefokozhatók.

7. A felügyelőtisztt a javító fenyítésekről a 15. melléklet mintája szerinti 15. melléklet külön jegyzőkönyvet vezet. Ebbe a jegyzőkönyvbe a megfeddéseket nem kell bevezetni.

A 6. ik pontban megjelölt fenyítések kivételével a javító fenyítéseket a büntetési jegyzőkönyvek vezetésére hivatott előjárókkal nem kell közölni.

8. Az elítélt büntetési idején túl valamely javító fenyítés kitöltése végett vissza nem tartható.

Adott esetben a javító fenyítési jegyzőkönyv utolsó, illetve utolsóelőtti rovatában kifejezésre juttatandó, hogy a javító fenyítés vagy annak egy része az elítélt elbocsátása miatt végrehajtható nem volt.

63. §.

1. Az illetékes vegyes dandár parancsnok és a honvéd ügyész a honvéd büntető intézetnél alkalmazott és odavezényelt egyének, valamint az összes letartóztatottak felett a fegyelmi és javító fenyítő hatalmat a megengedett legmagasabb kiméretben gyakorolja, a honvéd ügyész azonban oly megszorítással, hogy az ő fegyelmi fenyítő joga sem a felügyelőtisztre, sem a vele egyenlő vagy nála magasabb rendfokozatú egyénekre nem terjed ki.

A felügyelőtisztt jogosítva van elítéltekre magánelzárást és sötét magánelzárást a megengedett legmagasabb kiméret kétharmadáig, más javító fenyítésnemeket pedig, amennyiben a fenyítendő nála alacsonyabb rendfokozatban van, a legmagasabb kiméretben kiszabni. Ezenfelül őt az előzetes letartóztatásban és vizsgálati fogságban lévő polgári egyénnel szemben a teljes mérvű, ily katonai egyénnel, valamint a honvéd büntető intézetnél alkalmazott és odavezényelt katonai egyénnel szemben, feltéve, hogy ezek nála alacsonyabb rendfokozatúak, a kikülönített osztály parancsnoki fegyelmi fenyítő hatalom illeti meg.

2. A vegyes dandár parancsnoknak jogában áll a honvéd ügyész és a felügyelőtisztt fenyítő hatalmába, a honvéd ügyésznek pedig a felügyelőtisztt fenyítő hatalmába akként beavatkozni, hogy a tudomására jutott eseteket bármikor maga torolja meg.

3. A honvédelmi miniszter szakközegét, aki a 65. § 6. pontja értelmében a honvéd büntető intézetben szemlét tart, a legmagasabb kiméretű fegyelmi és javító fenyítő jog illeti meg a nála alacsonyabb rendfokozatban lévő mindazokkal a letartóztatottakkal szemben, akik valamely büntetendő cselekményt szemeláttára vagy szolgálati tekintélye ellen követnek el.

4. A büntetési jegyzőkönyvek vezetésére hivatott előjárók (Sz. Sz. I. rész 692. pontja) kötelesek a felügyelőtisztnak a büntetési jegyzőkönyvi kivonatokat haladéktalanul megküldeni mindazokról az egyénekről, akik a honvéd büntető intézetben letartóztatásba kerülnek.

Előzetes letartóztatásban és vizsgálati fogságban lévő katonai, valamint a honvéd büntető intézethez vezényelt legénységi állományú egyénekre kiszabott fegyelmi fenyítések esetenkint a büntetési jegyzőkönyv vezetésére hivatott egyénnel, vizsgálati foglyokra nézve kiszabottak azzal a hatósággal, melynél a nyomozó eljárás vezetettik, illetőleg vádlottakra nézve a honvéd törvényszékkel is közlendők; a honvéd büntető intézet állományába tartozó szolgálati közegekre kiszabott fegyelmi fenyítéseket a felügyelőtisztt vezeti be a büntetési jegyzőkönyvbe.

64. §.

Kényszer és
elővigyázati
rend-
szabályok.

1. Valamely letartóztatott egyén megbilincselésére nézve a katonai büntető perrendtartás 181. §-ának és a „Szolgálati Szabályzat a m. kir. honvédség számára” I. rész 2. mellékletének határozványai mérvadók.

Kényszerzubbonyt csak tetteges ellenszegülés és dühöngő tombolás esetén szabad az azonnali megfékezés céljából alkalmazni.

2. Oly legénységi állományú, valamint polgári egyének, kiknek megszökésétől tartani lehet, a felügyelőtisztré rendeletére a föltétlen szükség tartamára legfeljebb 1.50 kilogramm súlyú vas lábbilincsel láttatnak el. E vas áll lakattal ellátott két bilincsből és egy 50 cm. hosszú összekötő láncból.

A felrakott bilincs sértetlenségéről naponként meggyőződés szerzendő.

65. §.

Ellenőrzés,
szemlék.

1. A honvéd vegyes dandár parancsnok ügyésze kíséretében a honvéd büntető intézetet háromhavonként váratlanul ellenőrizni s azt ügyésze által havonként megvizsgáltatni tartozik. A vegyes dandár parancsnok ezzel az ellenőrzéssel mást meg nem bízhat.

Ez az ellenőrzés, illetve megvizsgálás többször is fogatosítható, ha kétség merül fel a tekintetben, vajjon a büntetés végrehajtása iránti szabályok lelkiismeretesen megtartatnak-e.

2. A vegyes dandár parancsnok a honvéd büntető intézetet gazdaszat-közigazgatási szempontból a vezetőhadbiztos által évenként egyszer megsemlélteti s ennek eredményéről a honvédelmi miniszternek jelentést tesz.

3. A honvéd büntető intézet ellenőrzése, illetve megvizsgálása vagy megsemlélése alkalmával, melyeknek a beteg letartóztatottak elhelyezésére rendelt kórházi helyiségekre is ki kell terjeszkedniök, e szabályzat határozványainak pontos megtartásáról meggyőződés szerzendő s e hivatalos ténykedés megtörténte a honvéd büntető intézetnél vezetendő „Előjegyzés”-ben igazolandó.

4. Az ellenőrzést tartó ügyész az észlelt csekélyebb jelentőségű hibákat maga megszünteti, míg más hibákat, valamint oly kérelmeket és panaszokat, amelyek tekintetében önmaga nem intézkedhetik, vegyes dandár parancsnokának bejelenti.

5. A honvédség főparancsnoka a honvéd büntető intézeteket ügyésze által adott esetben megvizsgáltathatja s észleleteiről a szükséghez képest a honvédelmi miniszternek jelentést tesz.

6. A honvéd büntető intézetek feletti főfelügyeleti jog a honvédelmi minisztert illeti, aki az intézetek rendeltetésszerű megfelelő berendezéséről és egyöntetű szolgálat kezeléséről, valamint a büntetések törvényszerű végrehajtásáról akképen szerez meggyőződést, hogy ezeket az intézeteket valamelyik igazságügyi szakkeze által váratlanul megsemlélteti.

A honvéd büntető intézeteket az új katonai büntetőtörvénykönyv életbelépésétől számított első három évben évenként legalább egyszer, később pedig a szükséghez képest, de legalább is két évenként egyszer meg kell szemléltetni.

A szemléltető jogosítva van észlelt hibákat sürgősség szempontjából saját felelőségére azonnal megszünteti; úgy erről, mint egyéb hiányokról, valamint a büntető intézet elhelyezéséről, berendezéséről, szolgálatkezeléséről, továbbá az

ellátásról, a büntetések mikénti végrehajtásáról, az oktatásról és katonai kiképzésről, a honvéd közigazgatás céljaira végzett és egyéb munkákról, ezek jövedelmességéről, a felügyelőtisztré és a felügyelőszemélyzet alkalmazhatóságáról, végül az előadott kérelmekről és panaszokról rövid jelentést terjeszt be, esetleg indokolt javaslatokat tesz. Ez a jelentés, illetve javaslat a honvédelmi miniszter elé terjesztendő.

7. A fentebbi rendelkezések a honvéd büntető intézetek előjáró parancsnokainak szemletartási jogát, valamint az egészségügyi, építészeti és gazdaszat-közigazgatási tekintetben fennálló szemleutasításokat nem érintik.

Annak a honvéd törvényszéknek vezetője, mely bíróság mellé a honvéd büntető intézet rendelve van, jogosult az intézet megtekintése által bármikor meggyőződést szerezni arról, vajjon a büntetésüket még meg nem kezdett letartóztatottak elhelyezése és ellenőrzése törvényszerű-e.

Észlelt hibák a vegyes dandár parancsnoknak tudomására hozandók.

M. kir. honvéd büntető intézet.

1. melléklet.

Minta a 4. § 3. pontjához.

Értesítő jegyzék.

Bűncselekménye :

Büntetése :

Mellékbüntetése :

Szabadul :

Láttam :

orvos.

felügyelőtiszt.

honvéd ügyész.

Büntetőlapja ^{van.}/_{nincs}

Papíralak : 35 x 50 cm.

D-4. Szabálysat.

MELLÉKLETEK

Törzskönyvi szám:

1.	Családi és utóneve, rendfokozata:
2.	Netaláni álneve:
3.	Állományilletékes csapatteste:
Személyleírás:	
Nagysága:	Heja:
Testalkata:	Homloka:
Area:	Szemöldöke:
Aroszine:	Szeme:
Orra:	Szája:
Álla:	Különös ismertető jelei:
Fogal:	Bajusza:
Személyi viszonyai:	
Születésének éve, hónapja és napja:	
Születésének helye (község, törvényhatóság, ország):	
Községi illetősége, vagy ha az nem tudható, utolsó állandó lakása (község, törvényhatóság, ország):)	
Anyanyelve:	
Vallása:	
4.	Családi állása:
a) törvényes vagy törvénytelen születési:	
b) nőtlen, hajadon, házasság, özvegy, törvényesen elvált:	
c) vannak-e gyermekei és hány:	
Hivatása vagy foglalkozása:	
a) mi volt a letartóztatása előtt:	
b) ha nem önmaga tartotta fenn magát, mi az eltartó főfoglalkozása, illetve jellege:	
c) katonai szolgálati viszonya:	
Műveltségi foka:	
a) tud-e írni és olvasni:	
b) vagy csak olvasni:	
c) van-e magasabb iskolai képzettsége és milyen:	
Van-e felismerhető állandó jellegű testi vagy szellemi fogyatkozása és minő:	
Vagyoni viszonya (vagyonatlan, némi vagyonnal bír, vagy vagyonos):	
5.	Volt-e előbb kihágás miatt büntetve:
6.	Milyen bűntettek vagy vétségek miatt volt már büntetve: Ugyanazon nemű bűncselekményért hányszor (visszaeső): Most általában hányadszor büntetettik bíróságilag:
7.	Asok a bűncselekmények, melyekkel terhelve van:
8.	Hol tartóztatott le, mikor (év, hó, nap és óra) és ki által vagy mely hatóság által:
9.	A honvéd büntető intézetbe való felvétel ideje (év, hó, nap, óra):
10.	A befogadást elrendelő hatóságnak stb.-nek megjelölése és iratának száma:
11.	As előzetes letartóztatást vagy vizsgálati fogságba helyezést elrendelő határozat kelte és száma, a vizsgálati fogság elrendelésének oka:
12.	Terheltek büntései:
13.	A letartóztatott egészségi állapota (jó, középserű, rossz) elmebetegsége hajlamos-e, nyavalytörésben (epilepsia), ragályos betegségben vagy öröklött bajban szenved-e:
14.	As előzetes letartóztatás, illetve vizsgálati fogság mikor és minő határozattal szüntettetett meg és mi okból:

15.	Kivonat	a jogorvoslattal megtámadott I. fokú ítéletből	a jogerős
16.	A kimondott szabadságvesztés-büntetés megkezdésének napja és annak utolsó napja: A szabadulás napja:		
17.	A behajthatatlan pénzbüntetést helyettesítő szabadságvesztés-büntetés foganatosításának ideje:		
18.	A most kiszabott büntetés halálra szóló ítélet megváltoztatása-e:		
19.	A letartóztatottól elvett és letétbe helyezett tárgyak jegyzéke:	A letétkezelő átvételi elismervénye:	A tulajdonos átvételi elismervénye:
20.	A letartóztatás ideje alatti viselkedése, javító és fegyelmi feltevései, valamint foglalkozása:		
21.	Letartóztatás ideje alatt miként látott el (a kincstár vagy a saját költségén-e):		
22.	Mikor szállítottatott el a büntető intézetből és hova:		
23.	Mikor bocsátottatott el? Feltételes szabadságra-e vagy végleg és miként: elbocsátó levéllel, útlevelel, kíséret nélkül vagy kíséret mellett:		
24.	Elbocsátásakor ellátott	ruhával (minővel):	élelemmel (meddig):
		útköltséggel (hova):	
25.	Hol és minő módon szándékozik magát fenntartani:		
26.	Katonai csapatteste vagy hatósága:		
27.	Megjegyzés:		

M. kir. hóvéd büntető intézet.

2. melléklet.
Minta a 12. § 3. pontjához.

Jegyzőkönyv az őrizetbe vett tárgyakról.

Folyószám	A letartóztatott neve, rendfokozata és csapatteste	Növedék napja	Az átvételkor elvett és a letartóztatás alatt beérkezett tárgyak	A letartóztatottnak kiszolgáltatott tárgyak	Az átvétel elismerése	Jegyzet

Papíralak : 35 x 50 cm.

Jegyzéke és leírása

a kincstár költségén fegyencek és rabok részére beszerzendő ruha- és fehérnemű daraboknak.

I. Férfiak részére

- 1 kabát erős szürke daróc vagy hason szövettől, megfelelő bőséggel és a combon alul érő hosszúságban, a mellén egy sorban álló hét nagy csontgombbal begombolás céljából, hátul baloldalt pedig bélévászomból készült zsebbel;
- 1 ujjas mellény álló gallérral, oly szövettől, mint a kabát, külső zsebbel a baloldalon és a mellén nyolc kicsiny csontgombbal begombolás céljából;
- 1 zubbony fehérítetlen zsaó yból, 5 fehér csontgombbal és egy zsebbel a baloldalon a csipő táján;
- 1 téli nadrág oly szövettől, mint a kabát } zsebek nélkül;
- 2 nyári nadrág fehérítetlen vászonból }
- 1 sapka oly szövettől, mint a kabát, állszij és szemernyővel, a honvéd tiszték részére rendszeresített sapka alakjának megfelelő szabással;
- 3 ing, mint a honvéd legénység részére, } mint a gyalogság részére.
- 2 gatyá,
- 2 pár kapca,
- 1 pár bakancs,
- 2 zsebkendő;
- 2 törülköző;
- 1 nyakravaló;
- 2 törülörongy.

II. Nők részére

- 3 ing
 - 3 alsónadrág
 - 3 zsebkendő
 - 2 törülköző
 - 2 törülörongy
 - 1 nyári nadrág felhúzóval
 - 1 téli ujjas kalinából
 - 1 szürke kalinából
 - 2 pár kárpis papucs
- A férfi - Fegyencek által viselt kabát, ujjas mellényre, illetve zubbonyra a mell és a hátrészen fekete olajfestékkel 30 cm. nagyságú F. betű festendő rá.
- 4 ujjas ujjas kalinából (harisny) 1 pár fehér cipő (illetendő el?)

M. kir. honvéd büntető intézet.

4. melléklet.

Jegyzéke és leírása

A kinttartás költéségei, fogházak és egyéb részre beszerzendő...

- 1. Fogházak költéségei...
- 2. Fogházak költéségei...
- 3. Fogházak költéségei...
- 4. Fogházak költéségei...
- 5. Fogházak költéségei...
- 6. Fogházak költéségei...
- 7. Fogházak költéségei...
- 8. Fogházak költéségei...
- 9. Fogházak költéségei...
- 10. Fogházak költéségei...

M. kir. honvéd büntető intézet.

4. melléklet.

A 21. § 3. és 4. pontjához.

Étrend:

- I. Fegyenc és rab élelmezés.
- II. Fogházi élelmezés.
- III. Fogházi beteg élelmezés.

Étkezési idő	Étkezési hely	Étkezési mód	Étkezési tárgy	Étkezési mód	Étkezési tárgy	Étkezési mód	Étkezési tárgy	Étkezési mód	Étkezési tárgy
1. étkezési idő	1. étkezési hely	1. étkezési mód	1. étkezési tárgy	1. étkezési mód	1. étkezési tárgy	1. étkezési mód	1. étkezési tárgy	1. étkezési mód	1. étkezési tárgy
2. étkezési idő	2. étkezési hely	2. étkezési mód	2. étkezési tárgy	2. étkezési mód	2. étkezési tárgy	2. étkezési mód	2. étkezési tárgy	2. étkezési mód	2. étkezési tárgy
3. étkezési idő	3. étkezési hely	3. étkezési mód	3. étkezési tárgy	3. étkezési mód	3. étkezési tárgy	3. étkezési mód	3. étkezési tárgy	3. étkezési mód	3. étkezési tárgy
4. étkezési idő	4. étkezési hely	4. étkezési mód	4. étkezési tárgy	4. étkezési mód	4. étkezési tárgy	4. étkezési mód	4. étkezési tárgy	4. étkezési mód	4. étkezési tárgy
5. étkezési idő	5. étkezési hely	5. étkezési mód	5. étkezési tárgy	5. étkezési mód	5. étkezési tárgy	5. étkezési mód	5. étkezési tárgy	5. étkezési mód	5. étkezési tárgy
6. étkezési idő	6. étkezési hely	6. étkezési mód	6. étkezési tárgy	6. étkezési mód	6. étkezési tárgy	6. étkezési mód	6. étkezési tárgy	6. étkezési mód	6. étkezési tárgy
7. étkezési idő	7. étkezési hely	7. étkezési mód	7. étkezési tárgy	7. étkezési mód	7. étkezési tárgy	7. étkezési mód	7. étkezési tárgy	7. étkezési mód	7. étkezési tárgy
8. étkezési idő	8. étkezési hely	8. étkezési mód	8. étkezési tárgy	8. étkezési mód	8. étkezési tárgy	8. étkezési mód	8. étkezési tárgy	8. étkezési mód	8. étkezési tárgy
9. étkezési idő	9. étkezési hely	9. étkezési mód	9. étkezési tárgy	9. étkezési mód	9. étkezési tárgy	9. étkezési mód	9. étkezési tárgy	9. étkezési mód	9. étkezési tárgy
10. étkezési idő	10. étkezési hely	10. étkezési mód	10. étkezési tárgy	10. étkezési mód	10. étkezési tárgy	10. étkezési mód	10. étkezési tárgy	10. étkezési mód	10. étkezési tárgy

Étrend.

I. Fegyenc és rab étellemezés.

4. melléklet.

A 21. §. 3. és 4. pontjához.

N a p	Reggeli	E b é d			Napi gr.		
		l e v e s	h ú s	f ő z e l é k	s ó	p a p r i k a	k o n y á r *)
Vasárnap	fekete kávé (1 adag 27 gr.-os kávé-konzerv)	50 cl. rántottleves darával 35 gr. rántásliszt, 8 gr. zsír, 0-5 gr. kóménymag, 30 gr. dara	marhapörkölt, sült vagy vagdalthús, (sertés, marha, birká stb.) 220 gr. nyers húsból	pörkölt-höz szaggatott tészta, sült vagy vagdalt húshoz paprikás burgonya, nyáron zöld főzelék vagy saláta 100 gr. főzelék, 15 gr. zsír, 5 gr. hagyma, — 700 gr. burgonya, 8 gr. zsír, 5 gr. hagyma, — 300 gr. zöld főzelék, 17 gr. zsír, 30 gr. rántásliszt, 5 gr. hagyma	15	0-5	700
Hétfő	50 cl. rántottleves 35 gr. rántásliszt, 8 gr. zsír, 0-5 gr. kóménymag	50 cl. burgonyaleves 25 gr. rántásliszt, 6 gr. zsír, 100 gr. burgonya, 0-3 gr. majoránna	hústalan	75 cl. babfőzelék 30 gr. rántásliszt, 17 gr. zsír, 280 gr. bab, 5 gr. hagyma, 2 cl. ecet vagy 80 cl. tejben rizs vagy dara fahéjjal 150 gr. rizs vagy dara, 10 gr. zsír, 50 gr. tej és 1 gr. fahéj	15	0-5	700
Kedd		50 cl. húsleves tésztával, rizsszel vagy tarhonyával	80 gr. főtt marhahús 160 gr. nyers marhahús 15 gr. leveszöldség	50 cl. káposztafőzelék (savanyú, édes vagy kel) 30 gr. rántásliszt, 17 gr. zsír, 300 gr. káposzta, 5 gr. hagyma, 1-5 gr. kóménymag	15	0-5	700
Szerda	fekete kávé (1 adag 27 gr.-os kávé-konzerv)	50 cl. zöldségleves 4 gr. zsír, 45 gr. leveszöldség, 2 gr. hagyma vagy bableves csipetkével 35 gr. bab, 25 gr. rántásliszt, 6 gr. zsír, 25 gr. zsemlyeliszt	hústalan	burgonyás vagy darás metélt 200 gr. főzelék, 25 gr. zsír, 200 gr. burgonya vagy 40 gr. dara	15	0-5	700
Csütörtök		mint kedden	mint kedden	50 cl. burgonyafőzelék 26 gr. rántásliszt, 8 gr. zsír, 300 gr. burgonya, 2 cl. ecet	15	0-5	700
Péntek	50 cl. rántottleves 35 gr. rántásliszt, 8 gr. zsír, 0-5 gr. kóménymag	mint hétfőn	hústalan	mint hétfőn	15	0-5	700
Szombat		50 cl. rizsleves 4 gr. zsír, 30 gr. rizs, 15 gr. leveszöldség, 2 gr. hagyma vagy 50 cl. bableves csipetkével mint szerdán	hústalan	Mákos metélt 250 gr. főzelék, 10 gr. zsír, 30 gr. mák, 30 gr. kristálycukor	15	0-5	700

*) Orvosilag indokolt esetben ~~850~~ gr.-os adag engedélyezhető.

II. Fogházi étellemezés.

Azonos a fegyenc és rab étellemezéssel oly eltéréssel azonban, hogy a hústalan napokon — tehát hétfőn, szerdán, pénteken és szombaton — fejenként még 50 gr. füstöltzalonna is illetékes.

III. Fogházi beteg étellemezés.

Reggeli: feketekávé, ehhez szükséges 1 adag 27 gr.-os kávékonzerv, melyet az államrendészeti szervek élelmiszerüzeménél kell ártérítés ellenében felvételezni.

Ebéd: 50 cl. húsleves tésztával, vagy rizsszel, vagy tarhonyával

80 gr. főtt marhahús és

főzelék (ugyanaz, mint az egészséges fegyencek és rabok részére).

Vacsora: feketekávé.

Amennyiben orvosi vélemény szerint a beteg részére ettől eltérő étrend volna javasolva, úgy az étkezési pénz keretén belül, bármily ételek kiszolgáltathatók.

Megjegyzések: Azonos kiméretben

babfőzelék helyett borsó vagy lencsefőzelék,

burgonyafőzelék helyett savanyú vagy paprikás burgonya,

káposztafőzelék helyett savanyúkáposzta vagy kelkáposzta,

burgonyás, mákos és darás metélt helyett bármely más főtt tészta is adható.

A nyári időszakban bármely főzelék helyett friss zöldfőzelékek is kiszolgáltathatók.

Vacsorára: az ebédre készült ételekből, de leginkább a levesből a maradék kiszolgáltatható.

A következő ünnepnapokon: újévkor, három királyokkor, gyertyaszentelőkor, gyümölcsoltó Boldogasszony napján, áldozó csütörtökön,

Úrnapján, Péter és Pálkor, Nagyboldogasszony napján, Kisasszony napján, Mindszentek napján, szeplőtelen fogantatás napján, karácsony estéjén, karácsony első napján, Szent István napján, az Államfő születése- és nevenapján, valamint március 15-ikén oly étellemezést kell adni, mint vasárnapon.

M. kir. honvéd büntető intézet.

5. melléklet.
Minta a 37. § 3. pontjához.

.....szám.
19.....

Jegyzőkönyv,

mely felvételre a m. kir. honvéd büntető intézetben
19.....-én.

Önkéntes jelentkezés folytán elővezettetik törzskönyvi számú
aki a Btk. §-ában, illetve a Kbtk. §-ában körülírt ^{büntető}_{véttség} miatt a m. kir.
..... honvéd törvényszék, illetve a m. kir. legfelsőbb honvéd törvényszék által
..... évi hónapi heti büntetésre jogerősen elítéltetett, amelyből
mai napig már évet hónapot és napot töltött ki s amelynek utolsó harmadrésze
19.....-én ^{vessni}_{vette} kezdetét.

Elítélt azt a kérelmet adja elő, hogy a II. Bn. 48. §-a, illetve a Kbtk. 14. §-a alapján fel-
tételes szabadságra bocsáttassék, kötelezven magát arra, hogy büntetésének hátralévő ideje alatt állandóan
a vármegyebeli városban
..... községben fog tartózkodni.

Felvette:

.....
.....

Folyamodó..... eredménnyel és szorgalommal dolgozik.

Az iskolai tanulásban eredményt tanúsított.

A hit- és erkölcs-tanításokat eredménnyel hallgatta.

A fenti kérelem iránti véleményem:

..... lelkesz.
..... vezetőfoglár.

Folyamodó egészségi állapota ez idő szerint:

..... orvos.

A felügyelőbizottság indokolt véleménye:

.....

A felügyelőbizottság által 19.....-n tartott ülésben
nyilvánított vélemény:

elnök.

Papíralak: 21 x 34 cm.

M. kir. honvéd büntető intézet.

6. melléklet.

Minta a 37. § 12. pontjához.

Nyilvántartás a feltételes szabadságra bocsátottakról.*)

1. Sorszám:
2. A feltételes szabadságra bocsátott:
 - a) törzkönyvi száma:
 - b) neve:
3. A szabadságot engedélyező honvédelmi miniszteri rendelet kelte és száma:
4. A kérelmet tartalmazó jegyzőkönyv száma:
5. A feltételes szabadságra bocsátás napja:
6. Az engedélyezett szabadság tartama:
7. Az állandó tartózkodásra kijelölt vagy netalán hatóságilag engedélyezett újabb tartózkodási hely (csapattest, szolgálati beosztás):
8. A megérkezésről vagy kimaradásról nyert értesítés kelte és száma:
9. A szabadságot erkölcsi viseletéről beérkezett értesítések rövid kivonata:
10. A feltételes szabadság kifogástalan kitöltésének napja:
11. Változások és az ezekre vonatkozó hivatalos iratok rövid kivonata:
12. Jegyzetek:

*) Ezt a nyilvántartást célszerűbb a fentieknek megfelelő rovatokkal ellátott összefűzött könyvben vezetni.

Papíralak: 85 × 50 cm.

M. kir. _____ honvéd büntető intézet.

7. melléklet.
Minta a 37. § 12. pontjához.

Hivatalból visszautasított feltételes szabadságra bocsátás iránti kérelmek jegyzéke.

Sorszám	A kérelmező		A kérelem napja	A visszautasítás oka
	törzskönyvi száma	neve		

Papíralak: 21 x 84 cm.

D-4. Szabályzat

M. kir. honvéd büntető intézet.

8. melléklet.

Minta a 37. § 13. pontjához.

..... szám.
19.....

..... törzkönyvi szám.

Igazolvány

feltételes szabadságra bocsátásról.

Hivatalosan bizonyítom, hogy ennek az igazolványnak tulajdonosa

..... kinek

személyes viszonyai:

szülőhelye: családi állapota:
 illetőségi helye: nyelvismeretei:
 vallása: tanulmánya:
 életkora: állandó foglalkozása:
 csapatteste (beosztása):

személyleírása:

magassága cm.-ben: testalkata:
 arca: arcszíne:
 haja: homloka:
 szemöldöke: szeme:
 orra: bajusza:
 szája: fogai:
 álla: szakálla:
 különös ismertető jelei:

ki a m. kir. honvéd törvényszék számú, illetve a m. kir. legfelsőbb honvéd törvényszék számú ítéletével bafejezett bűnügyben reá jogerősen kiszabott ésből álló szabadságvesztés-büntetését eddig a felügyeletem alatt álló m. kir. honvéd büntető intézetben töltötte, büntetésének évet hónapot és napot tevő még hátralevő tartamára az 1928: X. t.c. 48. §-a, illetve az 1930: II. t.c. 14. §-a alapján, a m. kir. honvédelmi miniszter úrnak 19..... évi hó-n kelt számú rendelete következtében feltételes szabadságra bocsátott.

Minthogy nevezett részére ennek, az 19..... év hó-ig terjedő feltételes szabadságnak idejére állandó tartózkodási helyül vármegyei

..... város község jelöltetett ki: utasítatik, hogy rendeltési helyére át utazzék, mely útja nap alatt megteendő; mellőzhető akadály esetén a kijelölt útról való eltérésre szükséges engedély vagy az utazási határidő meghosszabbítása, az útból eső közlekedési eljárásságok, szolgabírói vagy rendőrkapitányi hivataloknál kérelmezendő s az adott engedély ezen igazolvány hátlapján feljegyzendő.

Fentnevezett megérkezése után azonnal a előtt jelentkezni s magát annak felügyete alá helyezni tartozik.

A kijelölt ^{várost} községet bármily rövid időre is csak az előjáróság (parancsnokság stb.) tudtával és előleges beleegyezésével hagyhatja el, [más tartózkodási hellyel pedig csakis előzetes engedély alapján válthatja fel, melyet városokban a rendőrkapitányi hivatal, más helyeken pedig a járási szolgabíró ad meg s ennek az igazolványnak hátlapjára feljegyez; az újabb tartózkodási hely előjáróságánál is azonnal jelentkezni köteles,

19 napján,
19 «
19 «
19 «

az előtt személyesen megjelenni s eddigi viseletéről bizonyítvány kiállítását és ennek az alulírt felügyelőtiszthez leendő megküldését kérelmezni,

idezésre az előjáróság előtt máskor is és haladéktalanul jelentkezni, hatósági felhívásra hollétét pontosan igazolni,

igazolványát gondosan megőrizni és a községi előjárónak, esendőőrnek, szolgabírónak, rendőrkapitányságnak vagy ezek megbizottainak kívánatára előmutatni,*)

és rendetlen vagy henye életmódtól, kicsapongásoktól s rossz társaságtól szigorúan óvakodni tartozik, mert e szabályok bármelyikének megszegése azonnali letartóztatását vonná maga után.

19 évi hó-n, mint a feltételes szabadságnak és a bírói büntetésnek utolsó napján ez az igazolvány, alulírott felügyelőtiszthez leendő visszaküldés végett, az előjáróságnak (parancsnokságnak stb.-nek) elismervény ellenében adandó át.

..... 19 évi hó n.

..... felügyelőtisztt

Papíralak: 21 × 84 cm.

*) A [] közti rész tényleges állományú honvéd egyének feltételes szabadságra bocsátása esetén törlendő.

9. melléklet.

Minták a 37. § 14. pontjához.

Értesítések mintái.

I. *)

M. kir. honvéd büntető intézet.

..... szám.
19

A m. kir. honvéd törvényszéknek.

....., 19 évi hó n.

Jelentem, hogy a számú (tétele alapján a felügyeletem alatt álló honvéd büntető intézetben letartóztatva volt

a m. kir. honvédelmi miniszter úrnak 19 évi hó n kelt számú rendelete alapján, az 1928: X. t.-c. 48. §-a, illetve az 1930: II. t.-c. 14. §-a értelmében innen a mai napon

19 évi hó-ig terjedő időre város területére, a m. kir. ezredhez (zászlóaljhoz, osztályhoz, századhoz)

feltételes szabadságra bocsátott.

..... felügyelőtisztt.

II. **)

M. kir. honvéd büntető intézet.

..... szám.
19

A m. kir. parancsnokságnak.

....., 19 évi hó n.

Ebben a honvéd büntető intézetben letartóztatva volt s a m. kir. honvédelmi miniszter úrnak 19 évi hó n szám alatt kelt rendelete következtében, az 1928: X. t.-c. 48-a, illetve az 1930: II. t.-c. 14. §-a értelmében feltételes szabadságra bocsátott s a parancsnoksághoz bevonulásra utasított értesítő-jegyzékét tudomásvétel végett megküldöm.

..... felügyelőtisztt.

*) Ez az értesítés ahhoz a törvényszékhez intézendő, amely a feltételesen szabadságotl egyén büntügyében eljár.

**) Ez az értesítés alhoz a parancsnoksághoz stb.-hez intézendő, amelyhez a feltételesen szabadságra bocsátott bevonulni tartozik.

M. kir. honvéd büntető intézet.

27. 4. 1931.

Sommás-

a letartóztatottak 19...-ik évi munkáiról, tekintettel

Az egész év lefolyása alatt volt összesen	Dijazás mellett foglalkoztatottak					A foglalkozás neve	Nyers jövedelem	Üzemköltségek: az anyag, eszközök stb. beszerzésére		Tiszta jövedelem az előbbi rovat levonása után			
	mely hónapban	vizsgálati foglyok	elítéltek					P	f	P	f	P	f
			hány napig	első ízben	hány napig								
Letartóztatott élelmezési nap	Január	<i>Julius</i>											
	Február	<i>Augustus</i>											
	Március	<i>September</i>											
	Április	<i>Oktober</i>											
	Május	<i>November</i>											
	Június	<i>December</i>											
	Július	<i>Január</i>											
	Augusztus	<i>Február</i>											
	Szeptember	<i>Julius</i>											
	Október	<i>Aprilis</i>											
	November	<i>Május</i>											
	December	<i>Január</i>											
	Összeg												

Jegyzet: A fenti rovatokhoz netán szükséges felvilágosítások e helyen tüntetendők fel.

Az illető honvéd vegyes dandár parancsnok láttamozása és esetleges megjegyzése.

Keltezés és aláírás.

Papíralak: 40x50 cm.

10. melléklet.

Minta az 51. § 2. pontjához

kimutatás.

a letartóztatottak, valamint az élelmezési napok számára.

A tiszta jövedelemben való részesedése:												Valóságos saját bevétel		Átlagos munkadíj, fejtenként és naponként		Azoknak a napoknak a száma, amelyekre a letartóztatottak a munkában akadályozva voltak				Azoknak a napoknak a száma, amelyekre a letartóztatottak díjazás nélküli munkákra felhasználtak		
a letartóztatottnak						a foglár-és kulcsárnak		betegség miatt		javítófényítések vagy itéletileg kiszabott munkaszünetek miatt						vasár- és ünnepnapok miatt		munkahiány miatt		egyéb okok miatt		a 43. § 2. pontja szerinti munkák
összesen:	a fogság ideje alatt felhasznált:		megtakarított:				P	f	P	f	P	f	P	f	P	f	P	f	P	f		
	P	f	P	f	P	f	P	f	P	f	P	f	P	f	P	f	P	f	P	f	P	f

19... évi *Január hó 30-án* ~~December hó 31-én.~~

N. N. vezetőfoglár.

A felügyelőtiszttel láttamozása:

M. kir. honvéd büntető intézet.

11. melléklet.

Minta az 55. § 1. pontjához.

Elbocsátó levél.

Az elbocsátott személyleírása:

Kora:
Nagysága cm.-ben:
Testalkata:
Arca:
Arca színe:
Haja:
Hajjalok:
Szemöldöke:
Szeme:
Orr:
Bajusza:
Szája:
Fogai:
Szakála:
Álla:
Különös ismertető jelei:
Illetőségi helye:
Vallása:
Anyanyelve:
Nyelvismeretei:
Egészségi állapota:
Foglalkozása:
Letartóztatása alatt foglalkozott-e s mivel:
Tanult-e itt meg valamely ipartűzleti foglalkozást:
Családi állapota:
Van-e vagyona s hol, minő?:
Letartóztatása alatti magaviselete:
Ellátott-e az úton s mivel:
Minő ruhában utazik?:
Hova utazik?:
Hol s minő módon szándékozik magát fenntartani?:
Sajátkezű aláírása:
Jegyzet:

Ennek a levélnek előmutatója:

N. N. (netaláni álneve is)

.....

aki a m. kir.
 honvéd büntető intézetbe

.....^{nak}
^{nek}
évi hón
 szám alatt kelt parancsa,
 határozata, megkeresése, jogerős ítélete
 alapjánévi hón
 szállított be, miután vizsgálati fog-
 szága a^{nak}
^{nek}
évi hón
 szám alatt kelt határo-
 zatával megszüntetett, vagy például
évi hónapi napi
 fegyház büntetését kitöltötte, vagy
évi hónapi napi
 börtön büntetésének hátralévő részét
 a Kormányzó Úr Ö Főméltósága ke-
 gyelemből elengedni méltóztatott, vagy
 aki a m. kir. tör-
 vényeknekévi ho
n szám alatt kelt
 ítéletével felmentett stb. mai napon
 szabadon bocsátatott.

Kelt.....

.....
felügyelőtisz.

Papíralak: 21 x 34 cm.

M. kir. honvéd büntető intézet. 13. melléklet. Minta az 58. § 3. pontjához.

M. kir. honvéd büntető intézet.

Értelmezés

a büntetés kiszabásáról

A büntetés megnevezése (helye)	A büntetés mértéke (napok)	A büntetés kezdési időpontja (évszám)	A büntetés időtartama		A büntetés végrehajtásának helye	A büntetés végrehajtásának időtartama (napok)
			kezdés	végzés		

M. kir. honvéd büntető intézet. 13. melléklet. Minta az 58. § 3. pontjához.

Elbocsátási kimutatás

az alább megnevezett a büntetés kiszabásáról

A büntetés megnevezése (helye)	A büntetés mértéke (napok)	A büntetés kezdési időpontja (évszám)	A büntetés időtartama		A büntetés végrehajtásának helye	A büntetés végrehajtásának időtartama (napok)
			kezdés	végzés		

Elbocsátási kimutatás.

M. kir. honvéd büntető intézet.

..... szám.

Elbocsátási
az alább megnevezett s a polgári büntető bírás-

N é v	Születési			Illetőségi			A büntetés neve és kíméréte
	hely	vármegye	ország	hely	vármegye	ország	

Papíralak: 21×34 cm. (az egész 42×34 cm.)

13. melléklet.

Minta az 58. § 3. pontjához.

kimutatás
kodás alá jutó elítéltekről.

Magaviselet	Különös észlelések	Az elbocsátás napja*)	Az a közgazdasági hatóság, melynek az elítélt esetleg átadatik	Jövőbeni tartózkodási hely [vármegye, ország]	Személy-leírás	A polgári bíraskodásnak való alárendelés oka	A mellékletek száma	Jegyzet

*) Ebben a rovatban tüntetendő fel az esetleges megkegyelmezés is.

Budapest, 19... év hó n.

..... felügyelőtisz.

M. kir. honvéd büntető intézet.

..... szám.

az alább megnevezett
Elbocsátási kimutatás

sz. sz.	sz. sz.	sz. sz.	sz. sz.	sz. sz.	sz. sz.	sz. sz.	sz. sz.	sz. sz.	sz. sz.	sz. sz.
Elbocsátási kimutatás.										
..... db melléklet.										

A m. kir. honvédelmi miniszter úrnak

Budapest.

M. kir. honvéd büntető intézet.

14. melléklet.

A 62. § 2. pontjához.

Javítások.

sz. sz.	sz. sz.	sz. sz.	sz. sz.	sz. sz.	sz. sz.	sz. sz.	sz. sz.	sz. sz.	sz. sz.	sz. sz.
Javító-fenyítések.										

Javító-

Fenyítés neve	Fegyencre		Rabra	
	A) osztályúra	B) osztályúra	A) osztályúra	B) osztályúra
Megfedés	alkalmazható		alkalmazható	
Kellemetlenebb, nehezebb, kisebb jutalomdíjjal járó munka kijelölése	—	6 hónapig	—	3 hónapig
Mellékélvezeti cikkek vagy egyéb kedvezmények (levélírás, látogatások) korlátozása, megvonása, illetve eltiltása	6 hónapig		3 hónapig	
Jutalomdíj felének elvonása	1 évig		9 hónapig	
Sétaidő korlátozása	feléig — harmadnaponkénti félbeszakítással — 6 hónapig		feléig — harmadnaponkénti félbeszakítással — 6 hónapig	
Gúzsbakötés megszakítás nélkül a Sz. Sz. I. r. 2. mellékletében foglalt határozványok szerint	—	6 órán át	—	6 órán át
Megkötözés megszakítás nélkül	—	2 órán át	—	2 órán át
Magánelzárás (mellyel egybe van kötve: kemény fekvőhely alkalmazása [19. § 4.p.], legfeljebb 3 hétre az élelmi adagok egyharmadának elvonása, naponta, de minden 3-ik nap kivételével, 6 óra át megszakítás nélkül gúzsbakötés, mellékélvezeti cikkeknek, levelek küldése és vétele, valamint látogatások kedvezményének megvonása, legfeljebb 3 hétre munkaelvonás és ha a fenyítés tartama 5 napot túl nem halad, a sétából való kizárás)	3 hónapig kivéve a gúzsba-kötést		2 hónapig kivéve a gúzsba-kötést	
Sötétmagánelzárás (mint a magánelzárás, de a zárka elszűtítésével kapcsolatban, ami azonban minden 3-ik napon elmarad)	—	1 hónapig	—	21 napig

Fenyítések.

Államfogolyra	Fogolyra		Megjegyzés
	Tisztre stb.-re	Másokra	
alkalmazható	alkalmazható		
—	—	2 hónapig	
Az elkövetett fegyelmi kihágáshoz mért időtartamon át: Kényelmi bútorok megvonása, dohányzás betiltása, élelmezés korlátozása, szeszes italok teljes megvonása, látogatások korlátozása vagy eltiltása, olvasmányok szabad választásának elvonása, levelezés megszorítása vagy betiltása	—	2 hónapig	
—	—	6 hónapig	
feléig — harmadnaponkénti félbeszakítással — 6 hónapig	feléig — harmadnaponkénti félbeszakítással — 6 hónapig*)		*) Fiatalkorúakra nem alkalmazható
—	—	6 órán át	Polgári elítéltekre nem alkalmazható
—	—	2 órán át	«
Az elkövetett fegyelmi kihágáshoz mért időtartamon át éjjeli és nappali magánelzárás	—	21 napig	^{napra is} Gúzsbakötés polgári elítéltekre nem alkalmazható. Azokkal szemben, akik már fegyházzal vagy börtönnel büntetve voltak, ez az időtartam felével felelmelehető
—	—	15 napig	«

M. kir. honvéd büntető intézet.

Javító-fenyítési jegyzőkönyv.

Table with multiple columns and rows, containing faint text and a grid structure. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side.

M. kir. honvéd büntető intézet.

15 melléklet. Minta a 62. § 7. pontjához.

Javító-fenyítési jegyzőkönyv.

Az elítélt neve és rendfokozata, fegyencnél és rabnál annak az osztálynak megnevezése is, melyhez tartozik:					
Polyószám	A büntetendő cselekmény megjelölése	A fenyítés neve és kimérete	Ki szabta ki a fenyítést?	A fenyítés kezdete	A fenyítés végrehajtott-e vagy mennyiben és ki által engedtetett el?

Papíralak: 35 x 50 cm.

104. sz. melléklet a honvédek büntető szabályzatához

1. A felügyelő tisztségi neve	2. A felügyelő tisztség jogkörének megnevezése	3. A felügyelő tisztség jogköre	4. A felügyelő tisztség jogkörének megnevezése	5. A felügyelő tisztség jogköre	6. A felügyelő tisztség jogköre

Függelék.

I.

Utasítás a felügyelő tisztségre.

1. §.

1. A felügyelő tisztségre hivatása a honvéd büntető intézetekben a szolgálat közvetlen vezetése és a fegyelem fenntartása; ebbeli minőségében (D-4. jelzésű szabályzat 59. §-ának 2. pontja) a honvéd vegyes dandár parancsnok ügyészének van közvetlenül alárendelve, akinek utasításait pontosan tartozik teljesíteni. Köteles a honvéd ügyésznek minden fontosabb eseményről jelentést tenni, adott esetekben ennek utasításait kikérni s a maga részéről minden erejével odahatni, hogy az intézetben rend és tisztaság uralkodjék.

2. A felügyelő tisztségre hivatásúak a felügyelő személyzet és az őrség alá van rendelve. Tartozik ezeket a közegeket szolgálatuk teljesítésében ellenőrizni, az ügymenetet és az írásbeli teendőket a legszükségesebb mértékre korlátozni, a szükséges megállapításokat és tárgyalásokat pedig, amennyire csak lehetséges, szóbelileg fogatatosítani.

3. Törekedjék arra, hogy a felügyelő személyzetbe nehéz hivatásuk iránt kedvet és szeretet öntsön azáltal, hogy hivatásuk fontosságát a törvény megővése és az általános jólét szempontjából megértesse.

2. §.

1. A felügyelő tisztségre tartsa figyelemmel az elítélteket s egyúttal intézkedjék aziránt, hogy a rabok és fegyencek a megfelelő osztályokba besoroztassanak; ő intézkedik a tekintetben is, hogy valamely elítélt iskolai oktatás alá vonassék-e, illetve, hogy mily munka jelöltessék ki részére.

2. Abból a célból, hogy az elítéltek erkölcsi vezetésére és megjavulására kellő befolyást gyakorolhasson, iparkodjék ezeknek jellemét és hajlamait megismerni. Evégett kérdezzék ki az elítélteket az elmúlt életükre és jövő tervükre nézve, hallgassa meg kéréseiket, panaszaikat és aggályaikat s így személyes viszonyaiknak beható megismerése útján törekedjék őket komoly jóindulatú módon vezetni.

3. A felügyelő tisztségre hivatásúak a 2.-ik pontban említett tevékenységét leghathatósabbban a lelkesítők támogathatják, miért is ezeknek kívánságukra meg kell engedni, hogy az elítéltet bármikor meglátogathassák és személyi irataikba betekinthessenek.

3. §.

A felügyelőtisztt ellenőrzi, hogy a letartóztatottak az istentiszteleteken — a jelen szabályzat 39. §-ában foglaltak szem előtt tartása mellett — részt vegyenek és vallásfelekezetiük egyéb előírásait teljesítsék.

Törekednie kell arra is, hogy az iskolai oktatás útján — a rendelkezésre álló oktatók, könyvek és egyéb eszközök segítségével — az elítéltek érdeklődése a szellemi foglalkozások iránt felkeltessék, amelyeknek művelésére különösen a munkamentes vasár- és ünnepnapokon adandó alkalom.

4. §.

1. A letartóztatottak biztos megőrzése megkívánja, hogy ezek a katonai gyakorlatok alatt, a munkára való menésnél és az onnan visszatéréskor, valamint a munkánál és a séta közben kellő felügyelet alatt maradjanak. A felügyelőtisztt tehát gondoskodik, hogy az őrszemélyzet a letartóztatottak számával kellő arányban álljon s hogy a szükség szerint egy foglár vagy kulcsár is kirendeltessék.

2. Állandóan figyeljen arra, hogy a letartóztatottak előírászerűen elkülöníttessenek, a büntetések törvényszerűen végrehajtottanak és a letartóztatottak a megkereséseknek megfelelően pontosan előállíttassanak.

3. Egyéb teendőinek ellátása mellett találjon alkalmat arra is, hogy a zárkakat, munkatermeket, sétahelyeket stb.-t különböző időpontokban váratlanul megsejmelje, esetleges rendtelenségeket vagy visszaéléseket azonnal megszüntessen és személyesen odahasson, hogy szolgálatát és teendőit mindenki lelkiismeretesen ellássa.

Minden szükségtelen zavarás elkerülésével havonta legalább egyszer éjjel váratlanul vizsgálja meg az összes helyiségeket, mely alkalommal különösen arra ügyeljen, hogy a letartóztatottak őrzése megfelelő-e s hogy a szükséges elővigyázati rendszabályok szökések, tűzkár vagy más veszély megelőzésére megtették-e.

4. Tűz esetén az oltási munkálatokra csak a legmegbízhatóbb letartóztatottak vezényelhetők ki, feltéve, hogy más erő nem áll rendelkezésre s hogy ezek kellőképpen őrizhetők. A többi letartóztatottat, amennyiben zárkákban veszélynek volnának kitéve, kellő felügyelet mellett más biztos helyiségekbe kell kísérni.

A tűz eloltására szükséges utasításokat a felügyelőtisztt maga adja ki, a tűzoltók megérkezése után azonban az intézkedéseket ezeknek kell átengedni.

5. §.

1. A felügyelőtisztt gyakrabban szerezzen meggyőződést arról, hogy az élelmezés minősége, a letartóztatottak egészségi állapota és tisztálkodása kielégítő-e s hogy a helyiségek fűtése, szellőztetése, világítása az előírásoknak megfelelő-e.

2. Ragályos megbetegedések esetén szigorúan alkalmazkodják az orvos előírásaihoz; ha azonban ezeket saját hatáskörében foganatosítani nem tudná vagy nagyobb veszélytől tartana, tegyen azonnal jelentést a honvéd ügyésznek.

3. Nehogy a munkával foglalkozó letartóztatottak között elégedetlenség keletkezzék, arra kell törekednie, hogy az egyforma előképzettséget, ügyességet és

erőt kívánó munkák után megközelítőleg egyforma munkajutalomdíjak állapíttassanak meg.

Oly letartóztatottak részére, akiknek teljesítőképessége gyengélkedés, törődöttség vagy gyakorlatlanság miatt korlátozva volna, a napi munkateljesítmény időlegesen vagy tartósan mérsékelhető s a körülményekhez képest az orvos meghallgatása után be is szüntethető.

6. §.

1. A felügyelőtisztt reggelenként meghallgatja az őrparancsnok és a vezetőfoglár jelentéseit s az ezek folytán netán szükséges intézkedéseket megteszi.

2. A letartóztatottak kérelmeit, panaszait és jelentéseit, valamint a házi és napirend elleni kihágásait, ha csak azonnali intézkedés szüksége fenn nem forog, a kihallgatásnál kell elintéznie.

3. A büntetések végrehajtása tekintetében előfordult helytelenségeket és hibákat haladéktalanul szüntessen meg; esetleges kételyek esetén a honvéd ügyész utasításait kérje ki.

4. Amennyiben nézete szerint valamelyik letartóztatott által elkövetett büntetendő cselekmény szigorúbb megtorlást igényelne, erről haladéktalanul a honvéd ügyésznek tesz jelentést s annak utasításai szerint jár el.

7. §.

1. Amennyiben az engedetlenségnek vagy zendülésnek esetei fordulnának elő, a felügyelőtisztt ne elégedjék meg a bűnösök felelősségre vonásával, hanem vizsgálja meg, hogy mi volt azoknak az indító oka s amennyiben úgy találja, hogy a panasznak vagy elégedetlenségnek meg volt az alapja, a szükséges orvoslás iránt intézkedjék.

Az ellenszegülésre ingerlő szabálytalanságok megszüntetésénél vagy valamely felügyelőközeg szabálytalan magatartásának észlelésekor azonban mindenkor a tekintély megóvásával kell eljárnia s nem szabad sem gyengéséget, sem túlzott engedékenységet tanúsítania az ellenszegülő letartóztatott irányában.

2. A letartóztatottak minden ellentállását szigorúan meg kell torolnia s az engedelmességhez való visszatérést szükség esetén erőszak alkalmazásával is kikényszerítenie.

Nagyobb számú letartóztatott ellenszegülése esetén az ellenszegülőket a többi letartóztatottól azonnal el kell különíteni, a körülményekhez képest megbilincselni és a vezetőket — feltéve, hogy az eset nem igényel büntetőbírói megtorlást — fogsággal sújtani.

Az elkülönítést és a lezárást szükség esetén a rendelkezésre álló egész őrség igénybevételeivel kell foganatosítani s általában mindig oly erővel fellépni, amely az eredményt eleve biztosítani alkalmas. Éppen ezért, ha a felügyelőtisztt úgy véli, hogy a rendelkezésre álló erő nem lesz elégséges, forduljon azonnal az illetékes helyre, hogy a szükséges támogatás kellő időben rendelkezésre álljon.

8. §.

A felügyelőtisztt vizsgálja felül gyakrabban a munkajutalomdíjak elszámolását és azoknak a kézikönyvecsékbe való bevezetését.

A letartóztatottak elbocsátásakor fordítsa figyelmét arra, hogy azok letétjükkal és egyéb vagyonukkal pontosan elláttassanak.

9. §.

A felügyelőtisztt tartozik a honvéd büntető intézet szabályzatának 64. §-a alapján valamely letartóztatott ellen alkalmazott rendszabályról a honvéd ügyésznek haladéktalanul jelentést tenni s annak utasítását az illetővel való további elbánás tekintetében kikérni.

II.

Utasítás a felügyelő személyzet számára.

A) Általában.

1. §.

1. A felügyelő személyzet köteles ezt az utasítást, továbbá a szabályzatot a magyar királyi honvéd büntető intézetek számára teljesen elsajátítani és azokat pontosan követni; az őrség számára érvényben levő őrutasításokkal is meg kell ismerkednie, hogy azoktól való bármilyen eltérést azonnal észrevehessen és annak az őrparancsnok által való megszüntetését elrendelhesse.

2. Az egyes felügyelő közegek, minden reájuk tartozó köteleességet, előjáróik meghagyásait figyelemmel és buzgósággal teljesítsék, legyenek éberek, egymás között a szolgálatot előmozdító jó egyetértésben éljenek, szolgálatban és szolgálaton kívül józanságra törekedjenek, valamint minden alkalommal lelkiismeretesen, önzetlenül, férfias határozottsággal, de egyszersmind nyugodtan és higgadtan viselkedjenek.

2. §.

1. A felügyelő közegek kerüljenek mindent, ami valamely letartóztatottnak alkalmat szolgáltatna arra, hogy velük szemben ne viseltessék a kellő tisztelettel, intéseikkel vagy utasításaikkal szemben kicsinylést, engedtelenséget vagy éppen ellenszegülést tanúsítson.

Tartózkodjanak tehát gondosan a szenvedélyesség bármely kitörésétől, minden szidalmazástól vagy bántalmazástól, egyes letartóztatottak előnyben részesítésétől vagy mellőzésétől, amiben ezek jogosan részrehajlást láthatnának.

2. Azonban a letartóztatottakkal való érintkezésüknél nem szabad bizalmaskodásba bocsátkozniok és ezért tréfáldzástól, illetlenkedésektől, ujdonságok közlésétől, szóval minden felesleges beszélgetéstől tartózkodniok kell,

A letartóztatottak esetleges kérdéseire röviden és velősen feleljenek, ezek minden kérésén vagy panaszán, mely nem nyilván csak pajkosságból ered, amennyiben ezt hatáskörük megengedi, azonnal maguk segítsenek, ellenkező esetben pedig arról további jelentést tegyenek és az illetővel tudassák, hogy ez meg fog történni.

3. §.

A felügyelő közegek tartoznak általában mindenkor gondot fordítani tekintélyük teljes fenntartására és ezért a letartóztatottakkal szemben mindig férfias határozottsággal, komolysággal és tiszteletet gerjesztő modorral lépjenek fel; egyszersmind azonban magatartásukban jóakaró gondoskodást és a szabályok keretén belül méltányosságot tanúsítsanak, ami által maguknak a letartóztatottak kedélyére kellő erkölcsi befolyást és azok részéről készséges engedelmességet biztosíthatnak.

4. §.

A felügyelő közegeknek tilos szolgálatuk teljesítése közben szeszes italt fogyasztani, valamint dohányozni.

5. §.

1. A letartóztatottnak a külvilággal való minden meg nem engedett érintkezésnek megakadályozása végett szükséges, hogy a felügyelő közegek a honvéd büntető intézet belső, a letartóztatottak számára hozzáférhető helyiségeiben a honvéd ügyésznek vagy a felügyelőtiszttnek külön engedélye nélkül kívülről jövő látogatást ne fogadjanak.

E felügyelő közegek felelősek az iránt is, hogy családtagjaik vagy háztartásukhoz, de nem a honvéd büntető intézet szolgálati személyzetéhez tartozó más egyének a letartóztatottakkal semminemű érintkezésbe ne lépjenek.

2. A letartóztatottak felől felvilágosításokat a felügyelő közegek csak előjáróiknak adhatnak.

6. §.

1. A felügyelő közegek különösen óvakodjanak attól, hogy a letartóztatottaktól valamit becséréljenek, vegyenek, kölcsönözzenek, tőlük vagy hozzátartozóiktól bármilyen ajándékot elfogadjanak, hasonlóképpen a letartóztatottnak díjazás ellenében vagy ingyen valamit átengedjenek vagy azok számára a felügyelőtisztt engedélye nélkül bármit is beszeressenek.

2. Szolgálatukra vonatkozólag szállítóktól, vállalkozóktól vagy más egyénektől ajándékokat, szolgálatokat vagy szívességeket elfogadni súlyos felelősség terhe alatt tiltva van.

Amennyiben ily ajánlatok tétettek, úgy azok, még ha egészen aggálytalanoknak látszanak is, a felügyelőtiszttnek tudomására hozandók, ki esetről-esetre fog határozni afőlött, vajjon azok elfogadhatók-e?

7. §.

1. A felügyelő közegek szigorúan ügyeljenek arra, hogy a foghelyiségek, udvarok, munkatermek és az odavezető folyosók mindig zárva legyenek.

Az időnkint reájuk bízott kulcsokat sohasem szabad a kezükből kiadni vagy a zárba dugva hagyni, sőt még azokat a kulcsokat is mindig gondosan el kell zárni, melyek használatlan helyiségek ajtózáraihoz valók.

2. A felügyelő közegeknek szolgálat közben nem szabad a honvéd büntető intézetet elhagyni; szolgálatuk tartama alatt mindig oldalfegyvert kell viselniük.

Ha azonban sürgős esetekben engedélyt nyertek, hogy rövid időre kimehessenek: úgy csak akkor szabad távozni, miután a szolgálatnak más által való ellátása iránt gondoskodás történt.

Szolgálatteljesítés után a foghelyiségek és az odavezető folyosók kulcsait az ügyeletes közegek, a többi kulcsokat pedig a vezetőfoglárnak kell átadni.

8. §.

1. Oly időben is, mikor a büntető intézetben nem foglalkoznak, tartozik egy felügyelő közeg a büntető intézetben jelen lenni és arról gondoskodni, hogy mindig könnyen feltalálható legyen.

Ennek az ügyeleti közegeknek éjjel a meghatározott s az őrparancsnokkal is tudatott helyiségben kell tartózkodnia s azt csak szükség esetén szabad elhagynia.

2. Az ő kötelessége továbbá arra ügyelni, hogy a letartóztatottak az adott jelre felkeljenek, az ágyneműt rendbe hozzák, a személyes tisztálkodást kellőképp végezzék és friss ivóvizet hozzanak, az ürülék-edények kiüríttessenek és tisztíttassanak, valamint a foghelyiségek, a folyosók és a lépcsők rendszeresen kiséper-tessenek.

3. Az ügyeleti közeg reggel és este az ajtókat és ablakokat, záradakat és ablakrácsokat, falakat, padlókat, kályhákat, árnyékszékeket stb. a legszorgosabban megvizsgálni és arra is figyelni tartozik, vajjon a belső berendezésen nem rongáltatott-e meg valami, nem csempésztettek-e be tilos tárgyak, különösen nem találhatók-e meg nem engedett szerszámok vagy szándékolt vagy már megkísérelt szökés nyomai.

4. Az éjjeli szolgálat kezdetén a felügyelő közeg győződjék meg arról, vajjon a lámpák (az éjjeli lámpák kivételével) ki vannak-e oltva, minden letartóztatott fekvőhelyén van-e és a foghelyiségek és folyosók ajtai kellően le vannak-e zárva?

A hozzátartozó kulcsokat a felügyelő közeg tegye el; csak akkor, ha örök állítatnak fel valamely foghelyiség belsejében, bízhatja az odavaló kulcsokat az őrparancsnokra.

5. Az éj folyamán a szolgálatban álló felügyelő közeg tartozik legalább kétszer és pedig változó, a vezetőfoglár vagy a felügyelőtiszttel által meghatározott órákban, az ajtókon levő megfigyelő nyílásokon át, utána nézni, vajjon a hálóhelyiségekben rend van-e?

Ily alkalommal a lehető legcsendesebben járjon és az ajtóknál s falaknál hallgatózzék, vajjon nem hallható-e kopogás, ásás, ráspolyozás, fűrészelés vagy tördelés.

Ha gyanus zajt hall, a szolgálattelvő ne nyugodjék, míg annak eredetét ki nem puhatolta.

6. Reggel a vezetőfoglárnak és ez a felügyelőtisztnak a különösebb eseményekről és a letartóztatottak számáról jelentést tenni köteles.

9. §.

1. A felügyelő közegek kötelesek arra figyelni, hogy a letartóztatottak az istentisztelethez, az oktatásra és munkatermekbe, sétahelyekre stb. menés és onnan visszatérés alkalmával az előírt rendet betartsák.

Ha ily alkalommal rendtelenség keletkezik, azonnal „Állj“-t kell vezényelni és a rendet gyorsan helyreállítani.

2. Az istentisztelet és az oktatás alkalmával arra kell ügyelni, hogy a letartóztatottak helyeiket csendesen foglalják el, illedelmesen viselkedjenek és se egymással ne beszéljenek, se jeleket ne váltsanak.

10. §.

1. A munkák ellenőrzésére vezényelt felügyelő közegek figyelmet fordítsanak arra, hogy a munkának a napirendben meghatározott időben való megkezdésénél valamennyi arra kirendelt letartóztatott jelen legyen, munkahelyét elfoglalja és a munkától önkényüleg el ne távozzék, továbbá hogy a munkahelyiségekbe jogosulatlanok be ne lépjenek.

2. Minden munkahelyiségben ki legyen függesztve az ott használatban levő szerszámok és munkaeszközök jegyzéke.

A munka bevégezése után a felügyelő közegek a szerszámokat és a munkanyagokat vegyék át, pontosan olvassák meg és a munkahelyiségben vagy más arra kijelölt helyen zárják el.

Ha hiány mutatkozik, úgy a hiányzó tárgyat azonnal kutatni és ha a tárgy elő nem kerül vagy ha a hiányt valamely letartóztatott okozta, erről jelentést kell tenni.

3. A felügyelő közegek továbbá minden munkanap végével a munkákat megszemlélni, illetve számba venni, a munkajegyzékbe bevezetni és megőrizni vagy az arra kijelölt személynek átadni kötelesek.

4. Ha a munkálkodást magánvállalkozó vagy annak munkavezetője vezeti, úgy bár ezeket a személyeket illeti meg a saját szerszámaiknak, a munkaanyagaiknak és a létrejött készítményeknek átvétele, mégis a munkahelyiségekben a felügyeletre hivatott felügyelő közegeknek a kész munka átvételénél és a munkajegyzékbe való bevezetésénél jelen kell lenniük és arra ügyelniük, hogy a honvéd közigazgatás rövidséget ne szenvedjen.

Arra is szorgosan figyelni tartoznak, hogy a munkaadók vagy azok alkalmazottai a letartóztatottaknak kívülről mit se hozzanak, azoknak pénzt, dohányt vagy más tárgyakat ne dugdossanak, sem más csempészethez kezet ne nyújtsanak.

5. A munkaidőn kívül a munkahelyiségek zárva tartandók, bezárás előtt azonban pontosan megvizsgálandók, vajjon nincsenek-e azokban oda nem való tárgyak és egyébként is rendben van-e ott minden.

11. §.

1. Valahányszor felügyelő közeg oly helyiségbe lép, melyben letartóztatottak vannak, ha az őrség legénysége közül őt senki sem kíséri, az őrt utasítani tartozik, hogy ez a helyiség ajtaja előtt maradjon állva, annak betevését akadályozza meg és a letartóztatottakat tartsa szemmel.

2. A felügyelő közegek a helyiségekbe való belépés alkalmával a szükséges elővigyázatot tanúsítsák, nehogy a letartóztatottak által megrohantassanak.

Ezért még az ajtó kinyitása előtt, a megfigyelő nyíláson át, valamint azonnal az ajtó kinyitása után a letartóztatottak magatartása felől tájékozást nyerni iparkodjanak. Ha ez gyanút gerjesztő, azonnal távozzanak a helyiségből, azt zárják le és az észleltekről felül tegyenek jelentést.

3. Oly helyiségbe való belépés alkalmával, melyben nagyobb számú letartóztatott van elhelyezve, az ajtó előtt felállítandó őron kívül még egy másik felügyelő közegnek vagy az őrszemélyzet közül valakinek egyidejűleg jelen kell lennie.

Ez az elővigyázati rendszabály különösen minden éjjeli vizsgálás alkalmával tartandó be, tekintet nélkül arra, vajjon az közös vagy magán zárkában végeztetik-e.

4. A felügyelő közegek tartoznak továbbá a letartóztatottakat arra kötelezni, hogy ezek valahányszor egy előjáró vagy följebbvaló nappal a helyiségbe belép, a felügyelő közeg „sorakozó“ vezényszavára fekvőhelyeik mellett felálljanak. Ez alól azonban a munkával foglalkozók felmentendők, akiknek csak külön parancsra kell a többi letartóztatotthoz hasonlóan felállaniok.

Ily esetben először az őrség egy embere lép be a foghelyiségbe „súlyban“ tartott fegyverrel, míg a másik ember fedezetül a nyitva tartandó ajtó előtt áll meg a letartóztatottak megfigyelése céljából.

Tiszteket (hasonlóállásúakat) a felügyelő közeg a foghelyiségbe követ.

12. §.

Ha a felügyelő közeg valamely letartóztatottat bárhova kísér, annak közvetlenül előtte kell mennie és senkivel sem szabad beszélnie.

Ily kísérés alkalmával a felügyelő közeg is kerüljön más személyekkel való minden beszélgetést, nehogy figyelmé eltereltesék.

Veszélyes vagy szökésre hajlandónak látszó letartóztatott kísérésére az őrség legénységét s ha szükséges, külön őrkíséretet kell igénybe venni.

Ily letartóztatottnak hivatalos helyiségben történő kihallgatása alatt e helyiség előtt őr állítandó fel.

Más elővigyázati rendszabályok csak esetről-esetre a honvéd törvényszékek vagy a honvéd ügyészek, illetve a végyes dandár parancsnoknak rendelkezéséhez képest alkalmazandók.

13. §.

Ha a rendfokozat nélküli elítéltek a honvéd büntető intézetben kívül végző munkákra alkalmaztatnak, a munkahelyhez és vissza való menetelésüknél

párosával tartoznak járni, útközben senkivel sem szabad beszédbe ereszkedniök, sehol sem időzniök és munkaközben sem engedhető meg, hogy más személyekkel — a munka természetéből folyó szükségességen felül — érintkezzenek.

14. §.

A letartóztatottak nemcsak a büntető intézetbe való átvitelükkor, hanem később is a foghelyiségek elhagyásakor, valamint a munkáról, a szabadban való üdülésről és egyéb utakról való visszatérükkor alaposan megvizsgálandók a célból, hogy tiltott tárgyak kivitele vagy behordása megakadályoztassék.

15. §.

1. Magát illetlenül vagy rendellenesen viselő letartóztatott az illető felügyelő közeg által magatartásának helytelenségére és büntetésre méltó voltára azonnal figyelmeztetendő, kellőképpen kioktatandó és komolysággal rendreutasítandó.

2. Nagyobbmértvű rendellenességek, verekedések és ellenszegülések, letartóztatottaknak a házirend zavarását célzó össze csoportosulása vagy zendülés veszélye esetén a felügyelő közegeknek első sorban arra kell törekedniök, hogy személyes közbelépés által a csendháborítókat rendbeszedjék, egyidejűleg azonban megfelelő módon az őrséget oda szólítsák és az eseményről a legközelebbi előjárónak jelentést tegyenek.

Az őrségnek és az előjárónak a helyszínére érkezéig a körülményekhez képest alkalmazható és célszerű intézkedés, kiváltképen a rendetlenkedőknek lezárása vagy elkülönítése által, a zavargás lehetősége korlátozandó.

3. Minthogy különben nagyszámú ellenszegülések és rendzavarások a letartóztatottak előzetes összebeszélése nélkül nem egykönnyen fordulnak elő és erre célzó megegyezések rendszerint a kedélyek bizonyos izgatottságában, titkos közlések megkísérlésében és más előjelekben nyilvánulnak, melyek a felügyelő közegek figyelmét kellő felügyelet, elővigyázat és éberség mellett nem kerülhetik ki: ezek a közegek kötelesek az efféle intőjeleket szorgosan megfigyelni, hogy az ily forrongás észszerű és határozott fellépés által még csirájában elfojtassék vagy az előjárók gyors közbelépése kieszközöltessék.

16. §.

Letartóztatottak ellen fegyvert használni a felügyelő személyzetnek csak akkor szabad, ha előbbiek reájuk vagy más szolgálati közegekre kezüket erőszakosan ráteszik vagy azok testi biztonságát veszélyeztető más erőszakosságot mérnyelnek vagy szökést kísérelnek meg és nincs más mód arra, hogy az erőszakos támadás elháríttassék vagy a szökési kísérlet megakadályoztassék. Ha e végső eszköz igénybe vétetik, a letartóztatottak életének lehető kímélésével kell eljárni.

17. §.

1. A tábori fogdáknak a főfigyelem a letartóztatottaknak biztos megőrzésére, felügyeletére és a külvilágtól való elkülönítésére, valamint a szigorú fegyelem és rend fenntartására fordítandó; a szabályzatnak idevágó rendelkezéseit annál pontosabban kell betartani, mennél erősebb ily alkalmakkor a letartóztatottaknál a kihágásokra és szökési kísérletekre való hajlam.

2. Jelen szabályzat többi határozványainak alkalmazása a mindenkor körműményekhez és a honvéd ügyész, illetve parancsnok által esetenként kibocsátandó rendelkezésekhez irányul.

18. §.

B) Különösen.**a) A vezetőfoglár számára.**

A vezetőfoglár elsősorban a felügyelőtisztnek s az ő útján a honvéd ügyésznek van alárendelve.

A vezetőfoglár tartozik úgy a saját, mint a neki alárendelt felügyelő személyzet szolgálati beosztását elkészíteni, a szabályzat és a felügyelőtiszt által helyben hagyott szolgálati beosztás pontos betartására állhatatosan törekedni és ettől való minden önkényes eltérést megakadályozni.

Nyomatékkal felügyel a foghelyiségben levő rendre és tisztaságra és azoknak naponkinti alapos szellőztetésére.

Az ő kötelessége a többi felügyelő közegnek szolgálatuk feladatait, valamint a vonatkozó szabályzatokat és rendeleteket megmagyarázni, továbbá a felügyelőszolgálatban észlelt hiányokat haladéktalanul megszüntetni s azokat a közeggel megbeszélni.

Az ő kötelessége a gazdaságkezelési szolgálat ellátása; ő felelős azért, hogy a konyhában a főzésben jártas egyének mindenkor rendelkezésre álljanak (D-4. jelz. szab. 24. § 1. pontja).

A helyettesítésére hivatott foglároknak alkalmat kell adni arra, hogy azok a vezetőfoglár különleges szolgálatával megismerkedjenek.

19. §.

1. A vezetőfoglár vezeti a D-4. jelzésű szabályzat 13. §-ának 1. bekezdésében megjelölt törzskönyvet és előjegyzést készít minden egyes letartóztatott által kitöltendő büntetéssúlyosbításokról.

2. A letartóztatottak megfelelő beosztásának lehetővé tétele céljából kimutatást tartozik vezetni, melyből az egyes foghelyiségek száma és rendeltetése, valamint a bennük levő megengedhető és tényleges férőhely mindenkor kivehető legyen.

3. A letartóztatottak időnkinti számát akképp tartozik folyton nyilvántartani, hogy az összlétszámról, az előzetes letartóztatásban levők és a vizsgálati foglyok, az elítéltek (fegyenceknél és raboknál osztályok szerint is), végül a gyengélkedő és a kórházban levő vagy más okból távollevő letartóztatottak számáról azonnal felvilágosítást adhasson.

Minden letartóztatott növedékbe vagy fogyatékbba vételét lehetőleg mielőbb, valamely elítélt elbocsátását azonban a büntetés letelte előtti napon a felügyelőtisztnek szóbelileg jelenteni tartozik.

20. §.

Valamely vizsgálati fogoly növedékbe vételét, valamely vádlottnak kórházba való átadását, újból bevonulását vagy elhalálozását köteles a vezetőfoglár a honvéd törvényszéknek haladéktalanul jelenteni.

Ha ezek a változások (átadás, újból bevonulás, elhalálozás), valamely terhelte vonatkoznak, úgy haladéktalanul annak hozandók írásban tudomására, aki a nyomozó eljárást vezeti.

A növedékjelentés első oldalának tartalmaznia kell: a honvéd büntető intézet megnevezését, annak felemlítését, hogy a letartóztatott kinek a rendeletére vétetett át, a beszállított egyén származási adatait és pontos személyleírását, végül a vezetőfoglár aláírását.

Hátlapján a letartóztatott által magával hozott összes tárgyak felsorolandók és e bejegyzés úgy a letartóztatott, mint azon szolgálati közeg által aláírandó, aki a „Szabályzat a magyar királyi honvéd büntető intézetek számára“ 12. §-a szerinti megmotozásnál jelen volt.

Ha a letartóztatott semmiféle saját értéktárgyat vagy holmit nem hozott magával, akkor ezt kell az előbbi bekezdésben említetteknek aláírásukkal igazolniok.

Ha valaki honvéd parancsnokság vagy polgári hatóság részéről a honvéd büntető intézetbe a fenti szabályzat 3. §-a értelmében illetékes parancsnokok stb. parancsa nélkül bekísértetik, a foglár az ily letartóztatott személy ideiglenes biztos megőrzése iránt ugyan gondoskodni, de az átvétel iránt a honvéd ügyésznek intézkedését kikérni tartozik, aki viszont a vegyes dandár parancsnoknak illetékes rendelkezés végett jelentést tesz.

21. §.

A vezetőfoglárnak, amennyiben maga ügyeleti szolgálatot nem tart, a foghelyiségeket havonta egyszer nappal és egyszer éjjel alaposan meg kell vizsgálnia. A fekvőhelyek és a szalmazsákok éjszaka csak alapos gyanú esetén, egyébként pedig oly időben vizsgálandók meg, mikor a hálólhelyiségeket a letartóztatottak elhagyták.

A vezetőfoglár arról is meggyőződni tartozik, vajjon a felállított örök kötelességüket figyelmesen és lelkiismeretesen teljesítik-e?

Nehogy az éjjeli vizsgák célja meghiúsíttassék, a foglár ez alkalmakkor cipőin nemez- vagy posztótalpakat viseljen és aziránt intézkedjék, hogy a felállított örök őt ne szólítsák meg hangosan.

A vizsgálat eredményét a felügyelőtisztnek másnap reggel jelenteni és neki a letartóztatottaknál talált oly tárgyakat, miket a letartóztatottaknak maguknál tartani tilos, átadni köteles.

22. §.

A vezetőfoglár minden reggel az általános foglalkozás megkezdése előtt az ügyeletes közegnek a netáni események felőli jelentését meghallgatja és időközönként ennek bevonásával a letartóztatottak teljes számáról, a tisztaságról, valamint a foghelyiségekben levő rendről meggyőződik, továbbá az ügyeletes közegnek megnevezi azokat a letartóztatottakat, kik a felügyelőtisztánél kihallgatáson megjelenni tartoznak s végül arról is gondoskodik, hogy a gyengélkedők a meghatározott órában megtartandó orvosi megvizsgáláshoz elővezetessenek.

23. §.

Minden egyes foghelyiség ajtajának külsején az abban letartóztatottak száma és neve egy lap papírosra vagy tábláscára jól olvashatóan írva kifüggesztendő.

Ha azonban valamely foghelyiség üres, ezt e papírlap vagy táblácska levétele által felismerhetővé kell tenni s arra is ügyelni, hogy az őrszemélyzet erről kioktattassék.

24. §.

Vizsgálati foglyok a nyomozást vezető közeg által történt kihallgatásukig egyenként őrzendők.

Ha ezeket hely hiányában ilykép őrizni nem lehetne, mégis az ugyanabban a bűnügyben részesek akkép helyezendők el, hogy az egymás közt való minden érintkezés és értesítés megakadályoztassék és az elkülönítés akkor is fenntartandó, ha a letartóztatottak foghelyiségeiket elhagyják. Ilyenmő elkülönítésről a vezetőfoglár a nyomozást vezető közegnek jelentést tesz. Utóbbi minden egyes vizsgálati fogoly kihallgatása után határozni fog, vajjon és mennyiben tartassék az illető továbbra is másoktól elkülönítve.

Hogy az ugyanabban a bűnügyben letartóztatott egyének elkülönítése a kórházba átadásuk esetén is keresztülvitessék, annak igazgatósága ily foglyok átadásakor megfelelően értesítendő.

Általában minden rendszabály, ami vizsgálati fogolyra vonatkozik, csak a nyomozást vezető hivatali közeg (törvényszék) beleegyezésével foganatosítható.

25. §.

A vezetőfoglár a letartóztatottak jellemtulajdonságai, hajlamai és ismeretei felől alaposan tájékozódni iparkodjék oly célból, hogy velük ennek megfelelően bánhasson és felvilágosítást adhasson, ha az oktatásban való részvétel, munkára való alkalmazás vagy más intézkedés szóba jön.

26. §.

1. Az ő kötelessége a letartóztatottakat állandóan és lehetőleg megfelelően foglalkoztatni, előjárójának erre irányuló törekvéseit hathatósan támogatni és a szükséges erkölcsi befolyást gyakorolni arra, hogy a letartóztatottak a nekik kijelölt munkákat készségesen és jól végezzék.

Ehhez különösen az is szükséges, hogy azoknak a letartóztatottaknak, kik a nekik kijelölt munkához még éppen nem vagy csak kevésbé értenek, a szükséges oktatást türelemmel és kímélettel megadja vagy megadassa.

A letartóztatottaknak a munkához való beosztása fontossággal bír és ezért nem szabad azt az alárendelt felügyelő közegnek megítélésére bízni.

Munkára kötelezett oly elítéltek, kik munkafeladványukat restségből, hanyagságból vagy rosszakaratból nem végzik el, megfenyítésük végett feljelen-tendők.

2. Oly házi munkákra, melyek az azzal foglalkozóknak a büntető intézetben való szabadabb mozgást feltételezik, csak megbízhatóbb, rendfokozat nélküli B) osztályú elítéltek alkalmazandók.

3. Oly rendfokozat nélküli B) osztályú rabok és fegyencek, kik veszélyesebb természetűek vagy akiknek megszökésétől tartani lehet, a büntető intézetben kívül végzendő munkára nem alkalmazhatók.

27. §.

Ha fegyencek és rabok veszélyes természetük miatt külön munkahelyiség hiányában foghelyiségükben alkalmaztatnak mesteremberi munkákra, akkor tőlük azok a szerszámok és eszközök, amelyekkel visszaélés volna elkövethető, a munka végeztével elveendők és csak a munka megkezdésekor adandók ismét ki.

28. §.

1. A vezetőfoglár gondoskodik arról, hogy a kenyér és az ételek akképen osztassanak el, hogy egyik letartóztatott se részesüljön a többiekkel szemben előnyben vagy hátrányban. Ő rendel ki a közös foghelyiségekből rendfokozat nélküli B) osztályú rabokat és fegyenceket az ételek elhozatala végett s gondoskodik azoknak gyors kiosztásáról, hogy azok melegen maradjanak és ne romoljanak.

Az ételek elhozatalára kirendeltek szigorúan szemmel tartandók, nehogy azok kést vagy más meg nem engedett tárgyakat hozzanak el a konyhából vagy egyéb rendetlenséget csináljanak.

Nem szabad túrni, hogy a letartóztatottak az ételekkel vagy a saját személyükre engedélyezett szeszes italokkal csereberéljenek vagy hogy némelyik több mellékélvezeti cikket kapjon, mint ami neki engedélyezve van.

Arra is ügyelni kell, hogy az étkezésre kiszabott idő meg ne hosszabbíttassék, hogy az evődények rögtön az étkezés befejeztével kellően megtisztíttassanak, hogy a konyha és konyhaeszközök állandóan tiszta állapotban legyenek és hogy a konyhában a tisztogatási munkálatok elvégezte után senki se tartózkodjék.

2. A büntetésnek bőjttel való súlyosbítása, amennyiben az ítéletben azok a napok, amelyeken bőjt tartandó, határozottan megjelölve nincsenek, csak egy nap megszakítással hetenkint legfeljebb kétszer s csak oly napokon alkalmazható, amelyeken az étrend szerint hús nem illetékes.

A közös foghelyiségekben levő oly elítéltek, kiknek böjtölniök kell, az étkezési idő alatt a többi letartóztatottól elkülönítendők.

A mellékélvezetül megengedett élelmicikkek árai a letartóztatottakkal árjegyzékben közlendők s az árak megállapításakor a szállítók méltányosságra bírandók.

29. §.

1. Ha a közös foghelyiségben levő valamely elítélt engedélyt nyer arra, hogy látogatást fogadhasson, úgy ő a társalgószobába vezetendő.

Ha a látogató az elítéltnak valamit átadni vagy tőle átvenni óhajt, ez csak a jelenlevő hatósági személy közvetítésével történhetik.

2. A letartóztatottak leveleinek és esomagjainak elküldésére nézve a szabályzat 12. §-a 4. pontjának rendelkezései a mérvadók.

30. §.

Szállítókat, munkavállalkozókat és az ilyenek szolgálatában álló egyéneket a honvéd büntető intézetnek csak azokba a helyiségeibe szabad beengedni, melyekben dolguk van.

31. §.

1. A vezetőfoglár idejében tartozik az előgondoskodásokat megtenni, hogy minden elítélt büntetésének letelte után azonnal útbaindítható legyen.

2. Vizsgálati foglyok csak az illetékes honvéd törvényszék vagy honvéd ügyész utasítása folytán bocsáthatók ki a fogságból.

Az előzetes letartóztatásban levőkre nézve annak a hatóságnak meghagyása irányadó, amelyik az előzetes letartóztatást elrendelte.

3. Elbocsátandó legénységi állományú letartóztatottak állománytestüknek adandók át, ha csak az átadásra nézve másféle intézkedés nem történt.

4. Minden letartóztatott, aki nem tiszt (hasonlóállású), elbocsátás előtt a legpontosabban megmotosandó, nehogy visszamaradó letartóztatottak leveleit, írásait vagy más tárgyait kivigye.

b) A többi foglár és kulcsár számára,

32. §.

Ezek a felügyelő közegek a szolgálati beosztás szerint nekik kijelölt kötelességeket saját felelőségük alatt a legpontosabban teljesíteni és a vezetőfoglárt hathatósan támogatni kötelesek. Ennek alá vannak rendelve, ennél fogva kérelmekkel és panaszokkal elsősorban hozzá vannak utalva.

Ha a vezetőfoglár az előadott kérelem elintézésére nincs feljogosítva, akkor a felügyelő közegeket a felügyelőtiszthez kihallgatáshoz vezeti elő.

A költő jogdíjviszonyai...
A szerzői jog...
A költő jogdíjviszonyai...

1. A költő jogdíjviszonyai...
2. A költő jogdíjviszonyai...

A költő jogdíjviszonyai...
A költő jogdíjviszonyai...

1. A költő jogdíjviszonyai...
2. A költő jogdíjviszonyai...
3. A költő jogdíjviszonyai...
4. A költő jogdíjviszonyai...

A költő jogdíjviszonyai...
A költő jogdíjviszonyai...

OR

ZMNE
Egyetemi Központi Könyvtár

84727322

